

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ບົດຮຽນພຣະຄຳພີ ພາສາລາວ

Copyright © 2014 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະຮຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington, Dallas, TX 75246-1798.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປື້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບິ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປື້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: David Hardage
Director, Church Ministry Resources: Chris Liebrum
Director, Bible Study/Discipleship: Phil Miller

Publisher, BAPTISTWAY PRESS®: Scott Stevens

Language Materials Team

Bible Study Writer for Lessons 1, 2, 3
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Lessons 1, 2, 3
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Bible Study Writer for Lessons 4, 5, 6
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 4, 5, 6
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Bible Study Writer for Lessons 7, 8, 9
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 7, 8, 9
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Bible Study Writer for Lessons 10, 11, 12 & Christmas
Houmphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 10, 11, 12 & Christmas
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM: Joe Haag

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas

ບົດຮຽນທີ 1

ໃນພຣະອົງມີຊີວິດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 1:1-8

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 1:1-8

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະທັມບັງເກີດມາເປັນມະນຸດ, ພຣະອົງແມ່ນຊີວິດອັນຕະຫລອດໄປແລະກໍຍັງເປັນທີ່ມາຂອງຊີວິດນັ້ນດ້ວຍ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນໃຜຄືພຣະເຢຊູທີ່ແທ້ຈິງ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນໃຜກັນແທ້ ແລະເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຈົດຈຳວ່າພຣະອົງແມ່ນຄວາມຈິງ.

ຄຳນຳ

ທ່ານເຄີຍພົບກັບອາຫານທີ່ແຂບຫລາຍໆ ແລະທ່ານມັກຫລາຍໆ ເມື່ອທ່ານລຽນແຖວໄປເຖິງອາຫານກຳໜົດພໍດີ? ຮ້ານອາຫານທີ່ເອ້ງາມຫນ້າຮັບທານ ແລະອາຫານກໍເອ້ຢ່າງງາມເໝືອນກັນ ເມື່ອທ່ານໄປເຖິງກໍປາກົດວ່າອາຫານແລະການປະດັບເອ້ຕ່າງໆ ຖືກຄົນກິນຫລືມ້າງເພໄປໝົດແລ້ວ.

ໃນວັນນີ້ ພວກເຮົາກໍຈະເຫັນພຣະທັມຄຳພີ ທີ່ເປັນເໝືອນພວກເຮົາຮູ້ສຶກ. ການເປີດພຣະທັມໃນຫນ້າທຳອິດຂອງໂຢຮັນນີ້ ພວກເຮົາຈະເຫັນວ່າມີຄວາມໝາຍຫລາຍ ແລະມີຄວາມອຸດົມໃນທາງສາສນາສາດ ຫລາຍ. ແຕ່ເມື່ອອ່ານແລະສຶກສາອີກຕໍ່ໄປແລ້ວ ກໍຈະເຫັນຕໍ່ໄປໃນເລື່ອງຊີວະປັດຂອງພຣະເຢຊູໃນການສຳແດງພລັງອຳນາດໃນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດເຫລັ້ມນີ້.

ທ່ານຈະໄດ້ເຫັນໃນການສຶກສາຕໍ່ໄປນີ້:

1. ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງສິ່ງທັງປວງ: (ໂຢຮັນ 1:1-5)

ຢາກເຕືອນໃຫ້ຊາບກ່ອນວ່າ ໃນຕອນຕົ້ນໆ ຂອງພຣະທັມໂຢຮັນນີ້ ເປັນເໝືອນເສັ້ນຂນານຄູ່ກັບພຣະທັມປະຖົມະການ. ໃນຂະນະທີ່ພຣະທັມປະຖົມະການໄດ້ເນັ້ນໃສ່ພຣະເຈົ້າພຣະບິດາຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ກ່ອນການສ້າງໂລກ. ໂຢຮັນ 1:1 ກໍໄດ້ເນັ້ນໃສ່ ພຣະທັມ, (ຊຶ່ງພາຍຫລັງມາກໍແມ່ນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດນັ້ນເອງ) ພຣະທັມນີ້ກໍແມ່ນຜູ້ປາກົດກ່ອນທຸກສິ່ງ ແລະກໍແມ່ນຜູ້ສ້າງໂລກເໝືອນກັນ. ພຣະທັມແລະພຣະເຈົ້າຊົງເທົ່າທຽມກັນ. ໃນຂໍ້ທີ 2 ຕໍ່ມາ ເນັ້ນວ່າພຣະເຢຊູຊົງຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ. ນີ້ຄືຂໍ້ກະແຈແຫ່ງຄວາມຈິງ ແລະແລ້ວພາຍຫລັງມາພຣະອົງ ກໍໄດ້ອະທິບາຍອອກມາທາງຄຳເວົ້າແລະທາງການກະທຳວ່າພຣະອົງຊົງມາຈາກພຣະເຈົ້າ.

ນີ້ແມ່ນຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນໃນຄວາມສັມພັນລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າພຣະບິດາແລະພຣະເຈົ້າພຣະບຸດໄດ້ສືບຕໍ່ເນື່ອງກັນໃນພຣະຄັມພິທຸກເຫລັ້ມໂດຍສະເພາະຢູ່ໃນພຣະທັມໂຢຮັນ ແລະກໍຍັງມີອີກຫລາຍຢ່າງທີ່ຍັງເລິກລັບຢູ່ສໍາລັບພວກເຮົາ.

ໃນຂໍ້ທີ 3, ໂຢຮັນຍັງໄດ້ສອດແຊກຂໍ້ຄວາມການຊົງສ້າງເຂົ້າໄປດ້ວຍວ່າ ພຣະອົງຊົງສ້າງສິ່ງທັງປວງຂຶ້ນມາ ແລະບໍ່ມີອັນໃດທີ່ເກີດຂຶ້ນມາໂດຍປາສຈາກພຣະອົງ. ໃນຂໍ້ນີ້ຢາກມີການຂັດແຍ້ງໃນບາງສາສນາແລະບາງກຸ່ມ ກ່ຽວກັບຄຳວ່າພຣະເຈົ້າແລະພຣະເຢຊູເທົ່າທຽມກັນ. ແຕ່ວ່າໃນຂໍ້ທີ 4 ໂຢຮັນຍັງຍ້າຕໍ່ໄປອີກວ່າໃນພຣະອົງມີຊີວິດ ແລະຊີວິດນັ້ນເປັນຄວາມສວ່າງຂອງມະນຸດທັງປວງ. ໃນຊີວິດຂອງມະນຸດທັງປວງແມ່ນຕ້ອງການແສງສວ່າງ ນີ້ກໍແມ່ນອີກຢ່າງໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຄິດ ແລະກໍເປັນສິ່ງທີ່ມະນຸດຫລີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້.

ບໍ່ແມ່ນແຕ່ທີ່ນັ້ນ ພຣະອົງຍັງເປັນທີ່ມາຂອງຊີວິດ (ໂຢຮັນ 14:6) ແລະຍັງເປັນແສງສວ່າງເໝືອນກັນ. ພຣະອົງເປັນແສງສວ່າງສ່ອງເຂົ້າໄປໃນຄວາມມືດ, ຄວາມມືດຈະເອົາຊະນະບໍ່ໄດ້. ພຣະອົງເປັນຄວາມສວ່າງຂອງໂລກ (ໂຢຮັນ 8:12) ຖ້າຜູ້ໃດຫາກຮັບເອົາແສງສວ່າງນີ້ແລ້ວ ເຂົາກໍຈະເປັນຄວາມສວ່າງຂອງໂລກເໝືອນກັນ. ພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດຊົງນໍາຄົນທັງຫລາຍມາຫາພຣະເຢຊູ ແລະພວກເຮົາກໍເປັນແສງສວ່າງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາດ້ວຍ.

2. ພຍານແຫ່ງຄວາມສວ່າງ: (ໂຢຮັນ 1: 6-9)

ໃນພຣະທັມຕອນນີ້ໄດ້ກ່າວເຖິງຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່ມາກ່ອນພຣະເຢຊູ ເພື່ອເປັນພະຍານຝ່າຍຄວາມສວ່າງ ເພື່ອຄົນທັງຫລາຍຈະໄດ້ມີຄວາມເຊື່ອ ຄຳວ່າຄວາມສວ່າງນັ້ນກໍຄືອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ໂຢຮັນເຂົ້າໃຈວ່າເພິ່ນເອງບໍ່ແມ່ນຄວາມສວ່າງແລະກໍບໍ່ແມ່ນພຣະເມຊີອາ ເພິ່ນເປັນພຽງປາກກະບອກສຽງ ເພິ່ນເຂົ້າໃຈໃນໜ້າທີ່ຂອງຕົນເອງ.

ໂຢຮັນເປັນຜູ້ອອກໜ້າພຣະເຢຊູ ເພິ່ນເປັນຜູ້ທີ່ຄວນໂຄຣົບຢຳເກງ ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ເຂົ້າມາຟັງທ່ານເທສນາສັ່ງສອນ. ຫລາຍຄົນກໍຕັດສິນໃຈຕິດຕາມເພິ່ນ ແລະລາງຄົນກໍຍັງບອກວ່າເພິ່ນເປັນພຣະເມຊີອາ. ຕໍ່ໄປໃນບົດດຽວກັນນີ້ທ່ານຈະເຫັນເມື່ອໂຢຮັນຖ່ອມຕົວປະກາດເຖິງຕົວເພິ່ນເອງ ແລະບອກວ່າພຣະເຢຊູຈະມາຕາມຫລັງເພິ່ນ ແມ່ນແຕ່ຕົວເພິ່ນເອງຍັງບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະແກ້ສາຍຮັດເກີບຂອງພຣະອົງ. (ໂຢຮັນ 1:27)

3. ໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ, ບໍ່ແມ່ນທາງສາຍເລືອດ (ໂຢຮັນ 1:10-13)

ຕ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ໄດ້ນຳພວກເຮົາໃຫ້ຫວນຄົນໄປຫາພຣະເຢຊູ. ຂໍ້ 10 ເບິ່ງຄືວ່າຈະເລົ່າຄືນຂໍ້ 3 ແຕ່ເພີ່ມຂໍ້ສໍາຄັນເຂົ້າໄປອີກ: ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດເຂົ້າມາໃນໂລກທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງ ແລະຄົນທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງແຕ່ພວກເຂົາກັບບໍ່ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ--ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກແລະບໍ່ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ. ແຕ່ສ່ວນຜູ້ທີ່ຕ້ອນຮັບເອົາພຣະອົງ ພຣະອົງກໍຊົງປະທານໃຫ້ກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະອົງ, ຄົນທີ່ຕ້ອນຮັບແມ່ນຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ. (ໂຢຮັນ 1:12).

ຄຳວ່າເຊື່ອ ໝາຍຄວາມວ່າກາຍຄວາມຮູ້ສຶກ, ກາຍຄວາມຄິດ ຫລືຮູ້ຈັກທັມມະດາ. ຄວາມເຊື່ອ ແມ່ນການປະຕິບັດ ການກະທຳອອກມາໃຫ້ເຫັນ ແລະກຳມອບຊີວິດຈິດໃຈໃຫ້ພຣະອົງດ້ວຍການເຊື່ອຟັງ. ທີ່ຈະເອີ້ນວ່າຄວາມເຊື່ອແທ້ຈິງນັ້ນຄືວາງນ້ຳໜັກທັງໝົດທີ່ມີໃຫ້ກັບພຣະອົງ.

ໃນຂໍ້ 13 ໄດ້ບອກຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າໃນພຣະເຢຊູຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງຈະພົ້ນໄດ້, ຄວາມເຊື່ອນີ້ບໍ່ແມ່ນເປັນໄປຕາມເຊື່ອສາຍເໝືອນຄົນຍິວທັງຫລາຍເຊື່ອຕາມກັນມາ. ຈະເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອມີຄວາມເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ. ລູກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຕ້ອງເກີດຈາກຄວາມເຊື່ອ ບໍ່ແມ່ນຕາມສາຍເລືອດ. ຄົນຍິວເຊື່ອວ່າຕົນເອງເປັນພວກທີ່ພິເສດ ເປັນພວກທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກແລ້ວ ແລະເປັນເຊື່ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມຢ່າງແທ້ຈິງ. ເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດລົງມາເປັນພຣະເມຊີອາອົງແທ້ຈິງ ພວກເຂົາຈຶ່ງຮັບບໍ່ໄດ້.

4. ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ຖ້ຳມກາງມະນຸດ: (ໂຢຮັນ 1:14-18)

ໃນຂໍ້ທີ 14 ອາດຈະເປັນຂໍ້ທີ່ໜ້າສົນໃຈທີ່ສຸດຂອງປຶ້ມໂຢຮັນນີ້ ເພາະວ່າທັງໝົດໃນປຶ້ມນີ້ ທ່ານຈະພົບການອັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງ--ພຣະເຈົ້າໃນການສັມຜັດ, ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນພຣະເຢຊູ, ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນຄາບຂອງມະນຸດ. ພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ໃນບ້ານຂອງຕົນເອງຖ້ຳມກາງມະນຸດ. ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ, ພຣະອົງເປັນມະນຸດຢ່າງແທ້ຈິງ, ພຣະອົງເປັນຜູ້ນຶ່ງຢູ່ໃນພວກເຮົາເພື່ອໄຖ່ບາບພວກເຮົາ ຊຶ່ງເປັນທີ່ໜ້າສົນໃຈໃນການອັດສະຈັນນີ້.

ເລື່ອງເລິກລັບທີ່ກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູຊົງສະຖິດໃນຖ້ຳມກາງມະນຸດນີ້ ຫລາຍຄົນກໍພະຍາຍາມທີ່ຈະອະທິບາຍຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຕົນເອງ. ໃນຂະນະນີ້ ຄົນມັກເອີ້ນກັນວ່າການສະຖິດດົນໃຈ. ພວກມຸສລິມເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ນຳ. ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ແລະເປັນຜູ້ປະກາດຂ່າວທັມດາ. ພວກຍິວກໍຖືວ່າເວລາພວກເຮົານະມັສການພຣະເຢຊູ ກໍເໝືອນພວກເຮົາຂາບໄຫວ້ຮູບປັ້ນ.

ໃນຂໍ້ທີ 15 ໂຢຮັນຮ້ອງຢູ່ໃນກາງປ່າວ່າ ນີ້ແຫລະຄືພຣະອົງຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຮົາໄດ້ກ່າວເຖິງນັ້ນ. ພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນຢູ່ກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າ ແລະພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນໃຫຍ່ກວ່າຕົວຂ້າພະເຈົ້າອີກ. ຖ້າພວກເຮົາຫາກຍັງຢູ່ຝັ່ງນີ້ຂອງແຜ່ນດິນສວັນ ການເຂົ້າໃຈຢ່າງເຕັມສ່ວນນັ້ນຄົງຈະຍາກຫລາຍ ເພາະມະນຸດພວກເຮົາມີຂອບເຂດຈຳກັດໃນຄວາມເຂົ້າໃຈ.

ໃນຂໍ້ທີ 16-17. ພວກເຮົາ ທັງຫລາຍໄດ້ຮັບພຣະຄຸນຊ້ອນພຣະຄຸນ ບໍ່ຮຽນໄປດ້ວຍສະຖາຣາສີແລະຄວາມຈິງ. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບພຣະບັນຍັດຈາກໂມເຊ ສ່ວນພຣະຄຸນແມ່ນໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຢຊູ. ແລະໃນຂໍ້ທີ 18 ພວກເຮົາຈະເຫັນການມ້ວນທ້າຍໃນຕອນນີ້ວ່າ ບໍ່ມີໃຜເຄີຍເຫັນພຣະເຈົ້າຈັກເທື່ອ ແຕ່ພຣະບຸດອົງດຽວຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນພຣະຊວງຂອງພຣະບິດານັ້ນ ພຣະອົງຊົງສຳແດງແລ້ວ.

ຄວາມໝາຍແລະພາກປະຕິບັດ

ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະເຈົ້າໃນຄາບຂອງມະນຸດ, ເປັນຜູ້ດຽວທີ່ຈະປະທານຄວາມພົ້ນໃຫ້ແກ່ທ່ານໄດ້. ທີ່ຈະເຊື່ອວ່າ ພຣະອົງຊົງເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເປັນຜູ້ຍົກໂທດບາບໃຫ້ແກ່ມະນຸດ, ເປັນຜູ້ປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງມະນຸດນັ້ນ ຜູ້ນັ້ນຕ້ອງມີຄວາມເຊື່ອແລະວາງໃຈໃນພຣະອົງຢ່າງແທ້ຈິງ.

ຄໍາຖາມ:

1. ທ່ານເຄີຍມີບັນຫາກ່ຽວກັບເຮືອງຕຣີເອການຸພາບບໍ່? ການເປີດເຮືອງໃນປື້ມຂອງໂຢຮັນນີ້ ທ່ານຄິດວ່າຢ່າງໃດ? ພຣະເຈົ້າກັບພຣະເຢຊູເທົ່າທຽມກັນຢ່າງໃດ?
2. ທ່ານເຄີຍເຫັນຄົນປະຕິເສດ ຄວາມສວ່າງຂອງພຣະເຢຊູບໍ່?
3. ໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ, ຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຊື່ອໃນທຸກວັນນີ້ ແມ່ນຖືກເອີ້ນມາເປັນປາກກະບອກສຽງຂອງພຣະເຢຊູເໝືອນກັບທ່ານແມ່ນບໍ່?
4. ທ່ານຮູ້ສຶກຢ່າງໃດວ່າພຣະທັມຊົງກັບກາຍມາເປັນພຣະເຈົ້າ? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນດັ່ງນັ້ນ?
5. ພຣະເຢຊູສໍາແດງພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງຢ່າງໃດ? ອັນໃດທີ່ທ່ານອີງໃສ່ ເພື່ອຈະໄດ້ມີຄວາມສັມພັນກັບຄົນອື່ນໆ?
6. ຄວາມລຶກລັບໃນຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນຄືຫຍັງ?

ບພ

ບົດຮຽນທີ 2 ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງບັງເກີດໃໝ່

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 3:1-21

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 3:1-21

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ທີ່ຈະຮັບຂອງຂວັນຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດໄດ້ນັ້ນ ຊີວິດຈຳເປັນຕ້ອງບັງເກີດໃໝ່.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ການບັງເກີດໃໝ່ແມ່ນຫຍັງ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະອະທິບາຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງການບັງເກີດໃໝ່ ແລະຮັບເອົາຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດໂດຍຜ່ານທາງພຣະເຢຊູຄຣິດຢ່າງໃດ.

ຄຳນຳ

ແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຫາກຕາຍໄປແລ້ວ? ນີ້ແມ່ນຄຳຖາມທີ່ຄົນທັງໂລກຢາກຮູ້ຄຳຕອບ. ຊີວິດຂ້າພະເຈົ້າຈະມີອີກຢູ່ບໍ່? ຫລືວ່າໝົດທໍ້ນີ້ບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ໄປສວັນບໍ່? ນະຣົກມີຈິງຢູ່ບໍ່? ຫລືວ່າຂ້ອຍຫາຍໄປຊື່ງບໍ່? ຮູ້ບໍ່ວ່າຊີວິດພວກເຮົາມາຈາກໃສ? ຕາຍແລ້ວຈະໄປໃສ? ພວກເຮົາຫາຄຳຕອບທີ່ຕົງເປົ້າໝາຍຍາກ ແຕ່ພຣະເຢຊູຈະຊົງນຳພາຊ່ວຍພວກເຮົາຕອບໃນມື້ນີ້

1. ເກີດໃໝ່ຈາກທ້ອງແມ່ອີກບໍ່?: (ໂຢຮັນ 3:1-8)

ໃນພຣະທັມຕອນນີ້ ເປັນຕອນທີ່ຫລາຍຄົນຮູ້ຈັກດີ, ຊຶ່ງໄດ້ແນະນຳໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ຈັກຄຸນລັກສະນະຂອງຄົນຄົນນຶ່ງທີ່ໂດ່ງດັງໃນພຣະຄຳພີໃໝ່--ນີໂກເດມ. ໃນຂໍ້ທີ 1 ໂຢຮັນໄດ້ຮວບຮວມປັດຂອງທ່ານຄົນນີ້ຄື: ທ່ານເປັນຄົນຟາຣີຊາຍແລະກໍຍັງເປັນສະມາຊິກຂອງສະພາປົກຄອງຂອງຍິວ (ສະພາແຮດດຣິນ) ຄົນຟາຣີຊາຍເປັນຄົນນັບຖືສາສນາຢ່າງເຄັ່ງຄັດແລະປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຢ່າງຄົບຖ້ວນໃນບັນດາຂອງຄົນຍິວທັງຫລາຍ. ພວກເຂົາຕິດຕາມເບິ່ງຄົນທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມຮະບຽບການຂອງສາສນາແລະກົດໝາຍຂອງຍິວຕົວຢ່າງການປະຕິບັດພິທີ, ການຖວາຍ, ແລະອື່ນໆອີກ.

ໃນຂໍ້ທີ 2, ນີໂກເດມ ໄດ້ເອີ້ນພຣະເຢຊູວ່າ ຮັບປິ ແລະອາຈານທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ. ຄຳເວົ້າຢ່າງນີ້ແມ່ນຄຳເວົ້າທີ່ໃຫ້ກຽດແລະນັບຖື ຊຶ່ງແທ້ຈິງແລ້ວທ່ານນີໂກເດມເອງກໍມີຄົນໃຫ້ກຽດແລະນັບຖືທ່ານຢ່າງມາກມາຍເໝືອນກັນ. ທ່ານໄດ້ເຫັນຈຸດພິເສດໃນພຣະເຢຊູ, ແລະເຫັນບາງຢ່າງຊຶ່ງແຕກຕ່າງຈາກການນັບຖືສາສນາທັມດາ, ທ່ານຈຶ່ງໄດ້ອອກມາຫາພຣະເຢຊູໃນຍາມກາງຄືນ ເພາະເປັນຍາມທີ່ປາສຈາກຜູ້ຄົນຮູ້ເຫັນ. ອີກອັນນຶ່ງທ່ານກໍບໍ່ຢາກໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້ວ່າທ່ານເປັນສາວິກລັບໆຂອງພຣະເຢຊູ. ການມາຫາໃນຍາມກາງຄືນນີ້ອາດມີຄວາມໝາຍວ່າ ທ່ານມີອັນໃດອັນນຶ່ງທີ່ຕ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ສົງສັຍຈາກພຣະເຢຊູ.

ໃນຂໍ້ທີ 3, ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ກ່າວຄໍາຂອບໃຈໃນທັນທີທັນໃດ ແລະບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຄໍາເວົ້າແລະສໍານວນໃດໆທັງນັ້ນ. ພຣະອົງໄດ້ກົງເຂົ້າຫາໝາກຫົວໃຈທີ່ຕ້ອງການຂອງນິໂກເດມຄື: ເຮົາບອກຄວາມຈິງແກ່ທ່ານວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ ບັງເກີດໃໝ່ ຜູ້ນັ້ນຈະເຫັນຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້. ຄໍາເວົ້ານີ້ເປັນຄໍາເວົ້າທີ່ເຮັດໃຫ້ນັກສາສນາ ທັງຫລາຍສະດັງ, ເພາະວ່າພວກທີ່ຄິດວ່າຕົນພົ້ນແລ້ວ, ດີແລ້ວ, ກະທໍາດີແລ້ວຕ້ອງໄດ້ທົບທວນຄືນວ່າ ຄໍາ ເວົ້ານີ້ມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດ.

ຄົນຍົວທັງຫລາຍ ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຈະສົ່ງພຣະເມຊີອາມາບົດປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ໄດ້ພົ້ນຈາກອໍານາດຂອງ ອານາຈັກໂຣມັນ ແລະກໍ່ສ້າງອານາຈັກໃນແຜ່ນດິນໂລກນີ້. ແຕ່ວ່າອານາຈັກທີ່ພຣະເຢຊູກ່າວນີ້ ແມ່ນແຕກ ຕ່າງກັບແນວຄິດຂອງພວກເຂົາຫລາຍ, ຮາຊອານາຈັກທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວເຖິງນີ້ ແມ່ນອານາຈັກທີ່ພຣະອົງ ປົກຄອງທັງແຜ່ນດິນສະໄໝແລະແຜ່ນດິນໂລກ.

ໃນຂໍ້ຕໍ່ໄປ ພຣະເຢຊູຈະອະທິບາຍໃຫ້ນິໂກເດມເຂົ້າໃຈເຖິງພື້ນຖານແຫ່ງຈິດວິນຍານ. ການເກີດຈາກນໍ້າ ແລະການເກີດຈາກພຣະວິນຍານ ທັງສອງຢ່າງສໍາຄັນໝົດ ແຕ່ວ່າທີ່ຈະເຂົ້າສູ່ຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ນັ້ນຕ້ອງເກີດຝ່າຍຈິດວິນຍານ.(ໂຢຮັນ 3:5-6) ຊຶ່ງບັງເກີດຈາກເນື້ອໜັງກໍເປັນຂອງເນື້ອໜັງ ແລະຊຶ່ງບັງ ເກີດຈາກວິນຍານກໍເປັນຝ່າຍວິນຍານ. ການເກີດຈາກນໍ້າແລະເນື້ອໜັງ ແມ່ນການເກີດຈາກທັມຊາດ ຈາກ ມານດາ. ການເກີດຈາກພຣະວິນຍານແມ່ນການເກີດຈາກສ່ວນບຸກຄົນທີ່ຮູ້ສຶກສໍານຶກຄວາມບາບໃນຈິດໃຈ ແລ້ວກໍຕ້ອນຮັບເອົາພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງອານາຈັກນັ້ນ. ນີ້ຈຶ່ງເປັນການຍາກທີ່ພວກຍົວທັງຫລາຍຈະ ຮັບໄດ້, ພວກເຂົາຈຶ່ງປະຕິເສດພຣະເຢຊູ, ເພາະພວກເຂົາເຊື່ອວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວໂດຍ ກໍາເນີດ ໂດຍການຖືກເລືອກໄວ້ແລ້ວ ເຖິງແມ່ນພວກເຂົາຈະເປັນຢ່າງໃດກໍແລ້ວແຕ່.

ໃນຂໍ້ 8 ແລະ 9 ພຣະເຢຊູຈຶ່ງໃຊ້ທັມຊາດມາຍົກເປັນຕົວຢ່າງໃຫ້ນິໂກເດມໄດ້ເຫັນ. ມະນຸດຈະຮູ້ວ່າມີລົມກໍຕໍ່ ເມື່ອມັດພັດສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງໃຫ້ເໜັງຕົງເທົ່ານັ້ນ ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າລົມມີຮູບຮ່າງຢ່າງໃດ ມັນອອກຈາກບ່ອນໃດ ແລະມັນຈະໄປໃສ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບວິນຍານ ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າການທໍາງານ, ການສະເດັດເຂົ້າມາໃນຕົວມະ ນຸດຢ່າງໃດ ທີ່ພວກເຮົາຈະເຫັນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອຄົນທີ່ພຣະວິນຍານສະເດັດເຂົ້າມານັ້ນມີການປ່ຽນແປງເທົ່ານັ້ນ. ພຣະເຢຊູກ່າວຕໍ່ນິໂກເດມວ່າ ຕົວທ່ານເອງບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງທໍາອັນໃດເລີຍເພາະພຣະວິນຍານກໍາລັງທໍາງານ ໃນຕົວຂອງທ່ານໃນເວລານີ້.

2. ຍັງກົງຢູ່: (ໂຢຮັນ 3:9-13)

ນິໂກເດມຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈຄໍາທີ່ພຣະເຢຊູກ່າວນັ້ນ. ທ່ານເຂົ້າໃຈພຣະຄໍາພິເດີມດີ ແຕ່ທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈໃນຄໍາ ທີ່ກ່າວວ່າ ພຣະເຢຊູຄືພຣະເມຊີອາ. (3:9) ທ່ານເປັນຄົນສອນສາສນາ ແຕ່ຍັງຂາດຢູ່ບາງຈຸດ ຄືຈຸດທີ່ຕິດຕໍ່ ກັບຈຸດສໍາຄັນວ່າພຣະເຢຊູມາເປັນພຣະເມຊີອາ. ເມື່ອພຣະເຢຊູຍົກເຮືອງນີ້ຂຶ້ນມາທ່ານກໍກົງໄປໝົດເລີຍ. (3:10) ພຣະເຢຊູກໍບໍ່ໄດ້ເຮັດອັນໃດເລີຍ ແຕ່ພຣະອົງກໍພະຍາຍາມທີ່ຈະຫາຂໍ້ອ້າງອີງເພື່ອໃຫ້ນິໂກເດມໄດ້ມີ ໂອກາດເຂົ້າໃຈ ເພາະຄົນຍົວທັງຫລາຍຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈໃນຈຸດທີ່ກ່ຽວກັບພຣະເມຊີອານີ້ເປັນເວລາດົນນານມາ

ແລ້ວ. ພວກເຂົາຍັງພາກັນລໍຖ້າຜູ້ທີ່ຈະມາຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກການປົກຄອງຂອງອໍານາດໂຣມັນ. ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຫລົງເຫັນຜູ້ໃດອີກແລ້ວ ຖ້າຈະເວົ້າເຖິງເຮືອງຂອງພຣະເຈົ້າພວກເຂົາກໍເວົ້າວ່າພຣະອົງລົມເຂົາແລ້ວ. (3:12-13)

ທຸກວັນນີ້ຫລາຍຄົນເໝືອນກັບຄົນຍິວຍັງມີຄວາມຄິດຜິດພາດຫລາຍກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ. ເວລາພຣະເຈົ້າບໍ່ເຮັດຕາມເຮົາ, ກໍຫາວ່າພຣະເຈົ້າລົມເຮົາແລ້ວ. ຈຶ່ງຄິດວ່າເວລາພຣະເຈົ້າມີແຜນການຕໍ່ຂອງພວກເຮົາ ພຣະອົງມີແຜນການທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ພຣະອົງມີແຜນການກ່ຽວກັບຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຄິດຢູ່ໃກ້ໆ ແລະມ່ຽມນີ້.

3. ພຣະເຈົ້າຊົງຮັກ: (ໂຢຮັນ 3:14-18)

ໃນຂໍ້ 14 ແລະ 15 ແມ່ນວົງເລັບອອກມາຈາກພຣະຄັມພິເດີມ ພຣະທັມຈິດບັນຊີ ບົດທີ 21:4-9. ຄົນອິສຣາເອນຈຶ່ງມີຕໍ່ຂານພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງຮູ້ເຂົ້າມາຂ້າພວກເຂົາຕາຍໄປຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ພວກເຂົາກໍໄດ້ມາຫາໂມເຊ ແລ້ວພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໂມເຊໃຫ້ປັ້ນຮູບບູຮານຂອງແລະເອົາໄປຕິດໃສ່ເສົາໄວ້ ເມື່ອຜູ້ໃດຫາກຖືກຈັດຕອດໃຫ້ຫລຽວເບິ່ງຮູບບູຮານແລ້ວກໍຈະຫາຍຈາກພືດນັ້ນ. ງູຫອງຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດຊ່ວຍຊີວິດຂອງຄົນອິສຣາເອນໄດ້. ພຣະເຢຊູຖືກຕອກຕິດໃສ່ໄມ້ແລ້ວຍົກຂຶ້ນ--ໄມ້ກາງແຂນ--ດັ່ງນັ້ນເມື່ອຜູ້ໃດຫາກເບິ່ງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຜູ້ນັ້ນກໍຈະລອດພົ້ນຈາກຄວາມຕາຍ.

ໃນຂໍ້ທີ 16 ເປັນຂໍ້ທີ່ທຸກຄົນສົນໃຈແລະເປັນຈຸດສໍາຄັນໃນພຣະຄັມພິຫລາຍ. ພວກເຮົາກໍບໍ່ຄວນຈະເບິ່ງຂ້າມຂໍ້ 17 ແລະ 18 ດ້ວຍ ເພາະສອງຂໍ້ນີ້ຈະເປັນຂໍ້ທີ່ອະທິບາຍຂໍ້ທີ 16. ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສົ່ງພຣະເຢຊູລົງມາເພື່ອພິພາກສາໂລກ ແຕ່ລົງມາເພື່ອຊ່ວຍໂລກໃຫ້ພົ້ນ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ກໍຈະລອດພົ້ນຈາກການພິພາກສາ, ພຣະເຈົ້າຊົງຈັດຕຽມທາງອອກໃຫ້ແກ່ມະນຸດ ຄືຈັດຕຽມພຣະບຸດຂອງພຣະອົງເອງເພື່ອໃຫ້ເປັນຄ່າໄຖ່ ແຕ່ວ່າທຸກຄົນຕ້ອງໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະບຸດນັ້ນ. (3:18)

4. ແສງສວ່າງຂອງໂລກ: (ໂຢຮັນ 3: 19-21)

ກ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູຈະສິ້ນສຸດການສົນທະນາກັບນີໂກເດມ ພຣະອົງໄດ້ປຽບທຽບຕົວເອງວ່າເປັນຄວາມສວ່າງຂອງໂລກ ແລະຄວາມສວ່າງໄດ້ເຂົ້າມາໃນໂລກແຫ່ງຄວາມມືດ (ໂລກແຫ່ງຄວາມບາບ) ແຕ່ມະນຸດທັງຫລາຍຮັກຄວາມມືດ ເພາະກິດຈະການແລະການກະທໍາຂອງມະນຸດຮັກໃນຄວາມຊົ່ວ. (ຂໍ້ 19) ຄົນທີ່ປາຖນາຄວາມຊົ່ວກໍຈະມາເຖິງຄວາມສວ່າງຍາກ ເພາະພວກເຂົາມັກແລະເລືອກເອົາທາງຂອງຄວາມມືດຢູ່ແລ້ວ. (ຂໍ້ 20) ພວກເຂົາຍ້ານຄວາມຊົ່ວຂອງເຂົາຈະຖືກເປີດເຜີຍອອກ ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຮັກຄວາມຈິງໂດຍເພິ່ງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນ (ຂໍ້ 21)

ເຮືອງລາວຂອງນີໂກເດມຍັງບໍ່ໄດ້ຈົບຢູ່ທີ່ນີ້. ໃນໂຢຮັນ 19:39, ຜູ້ຂຽນຍັງໄດ້ກ່າວເຖິງການຊ່ວຍເຫລືອໃນການຈັດຕຽມການຝັງສົບຂອງພຣະເຢຊູອີກດ້ວຍ. ນີ້ກໍເປັນການສໍາແດງຕົວໃນການເປັນສາວິກ

ຂອງພຣະເຢຊູໂດຍທາງລັບຂອງນິໂກເດມ. ຖ້າພວກເຮົາຈະຖາມ ພວກເຮົາກໍອາດຈະມີຄໍາຖາມວ່າ ນິໂກເດມຕ້ອນຮັບເອົາພຣະເຢຊູບໍ່? ເປັນສາວິກຂອງພຣະເຢຊູບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າຢາກຕອບວ່າແມ່ນ ເພາະຖ້າຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຫາກປະກອບສ່ວນໃນກິຈການອັນສໍາຄັນ ແລະມີສ່ວນຮ່ວມໃນວຽກງານອັນສໍາຄັນແລ້ວ ຜູ້ນັ້ນກໍມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະອົງ.

ພວກເຮົາກໍຮູ້ແລ້ວວ່າຄົນທີ່ເຂົ້າມາຫາພຣະເຢຊູນັ້ນມີຫລາຍທາງມີຫລາຍວິທີ. ພຣະເຢຊູຮຽກເອີ້ນຄົນໃຫ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ ໂດຍແຕ່ລະຄົນບໍ່ເໝືອນກັນ. ນິໂກເດມບໍ່ໄດ້ເຮັດຄືຫລາຍຄົນໃນພຣະຄັມພີ ແຕ່ທ່ານກໍໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະເຢຊູຫລັງຈາກນັ້ນທ່ານກໍໄດ້ຮັບໃຊ້ ນີ້ກໍສະແດງອອກເຖິງຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານ.

ຄວາມໝາຍແລະພາກປະຕິບັດ

ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ ທ່ານຈໍາເປັນຕ້ອງບັງເກີດໃໝ່, ນີ້ເປັນເລື່ອງລາວທີ່ຄົນທັງຫລາຍຮູ້ຈັກກັນທີ່ວ່າໄປບໍ່? ຫລືວ່າເປັນຄໍາເວົ້າທີ່ແປກໆສໍາລັບພື້ນືອງຄົນລາວຢູ່ບໍ່? ຈະແປກຫລືບໍ່ແປກກໍຕາມ ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ ທ່ານຈໍາເປັນຕ້ອງບັງເກີດໃໝ່. ຄໍາວ່າຈໍາເປັນນີ້ແມ່ນທຸກຄົນຕ້ອງໄດ້ເຮັດ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈະເຂົ້າໃນແຜ່ນດິນສວັນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເດັດຂາດ.

ຖາມຕົວເອງ: ຂ້າພະເຈົ້າເກີດໃໝ່ແລ້ວບໍ່? ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການຊົງໄຖ່ແລ້ວຫລືຍັງ? ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າຫາກຕາຍໄປໃນວັນນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ເຂົ້າໃນແຜ່ນດິນສວັນຂອງພຣະເຢຊູບໍ່? ຄໍາຕອບຢູ່ທີ່ຕົວຂອງທ່ານເອງ.

ຄໍາຖາມ:

1. ເມື່ອທ່ານໄດ້ຍິນຄໍາວ່າ ບັງເກີດໃໝ່ ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງໃດ ໃນປັດຈຸບັນນີ້?
2. ເມື່ອທ່ານຫາກຖືກເຊື່ອເຊີນໃຫ້ມາເປັນຄຣິສຕຽນ, ທ່ານຈະມີຄໍາຖາມຫຍັງບໍ່? ຄໍາຖາມຂອງທ່ານເໝືອນຄໍາຖາມຂອງນິໂກເດມບໍ່?
3. ມີໃຜແດ່ບໍ່ ທີ່ຄິດວ່າຄວາມລອດພົ້ນຕ້ອງຜ່ານພຣະເຢຊູ?
4. ທ່ານກ້າທີ່ຈະແບ່ງປັນເລື່ອງນິໂກເດມໃຫ້ຄົນອື່ນຟັງແດ່ບໍ່? ຜູ້ອື່ນເຂົາຈະຄິດຢ່າງໃດ ກັບຄໍາທີ່ວ່າບັງເກີດໃໝ່?

ບພ

ບົດຮຽນທີ 3

ອາຫານແຫ່ງຊີວິດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 6:25-51

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 6:1-70

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູຊົງກະທຳໃຫ້ຜູ້ທີ່ຫົວກະຫາຍພໍໃຈ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ທ່ານຈະຊອກສແວງຫາຜູ້ໃດ ຫລືຊອກສແວງຫາອັນໃດເພື່ອຕອບສນອງຄວາມຫົວກະຫາຍຂອງທ່ານ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຢາກຈະບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ ແມ່ນໃຜຫລືແມ່ນຫຍັງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄວນຈະເລືອກເອົາມາເປັນຜູ້ຊ່ວຍໃນຄວາມຕ້ອງການນີ້.

ຄຳນຳ

ພວກເຮົາອາດຈະບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນຊື່ໂຣກຮ້າຍຢ່າງນຶ່ງຊຶ່ງເປັນພາສາອົງກົດວ່າ Prader-Willi Syndrome (PWS) ໂຣກນີ້ເປັນໂຣກຮ້າຍທີ່ພວກເຮົາບໍ່ມັກຈະໄດ້ຍິນ ແຕ່ຖ້າເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ໃດແລ້ວຈະມີອາການຮ້າຍແຮງ: ໂຣກຫົວກະຫາຍ. ຄົນເປັນໂຣກນີ້ ຈະມີຄວາມກະວົນກະວາຍ ມີຄວາມຕ້ອງການສູງ, ເຂົາຈະຕອບສນອງຕົນເອງດ້ວຍການຍອມເສັງສະລະຊີວິດເພື່ອຈະໄດ້ສິ່ງນັ້ນມາ.

ໃນເມື່ອເຮົາຫາກເຫັນຄວາມໂຫດຮ້າຍຂອງໂຣກນີ້ແລ້ວ, ພວກເຮົາລອງຫັນມາຫາຄວາມຕ້ອງການຝ່າຍຈິດວິນຍານເບິ່ງວ່າ ຖ້າມະນຸດຂອງພວກເຮົາຫາກມີຄວາມຕ້ອງການສູງໃນດ້ານຈິດວິນຍານ ພວກເຮົາກໍຈະສແວງຫາເອົາຈົນໄດ້--ແກ້ວແຫວນເງິນຄຳ, ອຳນາດບາດໃຫຍ່, ກຽດສັກສີ ແລະຍົດຖາບັນດາສັກ, ຕລອດເຖິງອາຫານການກິນ. ເຊັ່ນດຽວກັບໂຣກ PWS ນີ້ລະ, ພວກນີ້ຊອກສແວງຫາຈົນຕາຍກັບກໍຍັງບໍ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ ເພາະຈະໃຫ້ສະສົມໃຈຂອງມະນຸດນັ້ນແມ່ນບໍ່ມີວັນຈະເປັນໄປໄດ້.

1. ຕ້ອງເບິ່ງອາການ: (ໂຢຮັນ 6:25-34)

ເບິ່ງຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ຜ່ານມາແລ້ວຈະເຫັນເຮືອງລາວຄວາມເປັນມາທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັນ. ຕອນຕົ້ນໆໃນພາກນີ້ພຣະເຢຊູໄດ້ສຳແດງການອັສຈັນສອງຢ່າງ: ການລ້ຽງຄົນຫ້າພັນຄົນ (6:1-15) ແລະການຊົງດຳເນີນເທິງໜ້ານ້ຳ (6:16-21) ຍ້ອນການອັສຈັນເຫລົ່ານີ້ຈຶ່ງມີຄົນຕິດຕາມພຣະເຢຊູຢ່າງຫລວງຫລາຍ ເໝືອນຄົນຕິດຄອນເສີດ. ໃນຂໍ້ທີ 26 ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວແກ່ພວກທີ່ຕິດຕາມທັງຫລາຍວ່າພວກທ່ານຕາມເຮົາມາບໍ່ແມ່ນເພາະການອັສຈັນນັ້ນ ແຕ່ເພາະໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ໃນຂໍ້ທີ 27-29 ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຄຳທ້າທາຍພວກເຂົາວ່າ ຢ່າຂົນຂວາຍຫາອາຫານທີ່ເນົ່າເປື້ອຍເປັນແຕ່ຈິ່ງຫາອາຫານທີ່ຈະຍັງຢືນນານຕລອດໄປ ແລະພຣະອົງກໍໄດ້ບອກເຖິງທີ່ມາຂອງອາຫານນັ້ນ ຄືມາຈາກ

ພຣະອົງເອງ. ປະຊາຊົນທັງຫລາຍຈຶ່ງຖາມພຣະອົງວ່າຈະເຮັດຢ່າງໃດຈຶ່ງຈະເຮັດກິດການຂອງພຣະອົງໄດ້? ທັນໃດນັ້ນ ພຣະອົງກໍໄດ້ຕອບພວກເຂົາວ່າກິດການຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ ກໍຄືເຊື່ອໃນພຣະບຸດຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງໃຊ້ມາ. (ຂໍ້ 29) ປະຊາຊົນກໍຮັບຜິດຊອບເໝືອນກັນກັບທຸກວັນນີ້. ພວກເຂົາຄິດວ່າການກະທຳອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງຈະກະທຳໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນໂລກນີ້ ແລະຈະນຳພາໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ພົ້ນຈາກຄວາມທຸກຍາກ. ການກະທຳຄວາມດີແມ່ນດີຫລາຍ ການສອນໂຮງຮຽນວັນອາທິດແມ່ນດີຫລາຍ ການຊ່ວຍເຫລືອຄົນກໍດີຫລາຍ ແຕ່ວ່າບໍ່ແມ່ນຈຸດໃນການລ້າງບາບ. ທາງດຽວທີ່ຈະລ້າງບາບໄດ້ກໍຄືເຊື່ອແລະວາງໃຈໃນພຣະເຢຊູ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໃນຂໍ້ທີ 30 ປະຊາຊົນໄດ້ຖາມພຣະອົງວ່າ ຖ້າຢ່າງນັ້ນທ່ານຈະທຳການອັດສະຈັນອັນໃດອີກແດ່ ເພື່ອພວກເຂົານ້ອຍຈະໄດ້ເຫັນແລະຈະໄດ້ເຊື່ອ. ປະຊາຊົນພວກນີ້ ແມ່ນພວກໃໝ່ຫາກໍເຫັນການອັດສະຈັນພຽງສອງເທື່ອເທົ່ານັ້ນ. ພວກເຂົາຢາກເຫັນອີກ ວ່າແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ຢືນຢັນວ່າທ່ານມາຈາກພຣະເຈົ້າ? ພວກເຂົາຍັງສົງສັຍໃນຄຳເວົ້າຂອງພຣະອົງຢູ່. ຂໍ້ 31 ພວກເຂົາຍັງກ່າວວ່າບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຂົາເຄີຍໄດ້ກິນມານາ ຄືອາຫານທີ່ມາຈາກສວັນ ແມ່ນອາຫານທີ່ໂມເຊນຳມາໃຫ້ກິນ.

ເປັນຫຍັງຄົນພວກນີ້ຈຶ່ງກ່າວເຖິງປັດສາດຂອງອິສຣາເອນ? ແນ່ນອນພຣະເຢຊູສາມາດລ້ຽງຄົນໄດ້ເຖິງທ້າພັນຄົນ. ແຕ່ວ່າຄວາມຈິງແລ້ວ ແມ່ນພຣະອົງໃຊ້ອິດອຳນາດຂອງພຣະເມຊີອາ. ພຣະອົງມີອິດອຳນາດເໜືອໂມເຊ ແລະເໜືອທຸກສິ່ງໃນໂລກນີ້. ພຣະອົງຈະຕອບສນອງການຮ້ອງຂໍທຸກຄົນທີ່ຮັກແລະຮ້ອງຂໍຈາກພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ. ໂມເຊລ້ຽງຄົນເປັນລ້ານ ແຕ່ພຣະເຢຊູລ້ຽງຄົນໄດ້ທັງໂລກ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຈຸດວ່າ ໂມເຊບໍ່ແມ່ນຜູ້ຈັດຕຽມມານາ ແຕ່ແມ່ນພຣະບິດາຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ເທິງສວັນເປັນຜູ້ຈັດຕຽມໃຫ້ ແລະມານາກໍບໍ່ໄດ້ແມ່ນອາຫານທີ່ເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ.

ໃນຂໍ້ 35 ພຣະເຢຊູໄດ້ຊີ້ໃສ່ຕົວເອງວ່າ ເຮົາເປັນອາຫານແຫ່ງຊີວິດຜູ້ທີ່ມາຫາເຮົາຈະບໍ່ຫົວອີກ ແລະຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາຈະບໍ່ກະທາຍອີກເລີຍ. ແຕ່ພວກເຂົາກໍຍັງຕິດຕາມພຣະອົງເພາະພວກເຂົາຍັງຕ້ອງການອາຫານຝ່າຍເນື້ອໜັງຢູ່. ພຣະອົງມີຈຸດປະສົງທີ່ຢາກປ່ຽນແນວຄິດທີ່ຄິດກ່ຽວກັບເນື້ອກາຍນັ້ນ ໃຫ້ທັນມາຫາຝ່າຍຈິດວິນຍານ. ຢ່າງໃດກໍຕາມພວກເຮົາທັງຫລາຍກໍເປັນຢ່າງນີ້ລະ ການທີ່ຈະເວົ້າເຖິງເລື່ອງຈິດວິນຍານແມ່ນເປັນການຍາກຫລາຍ, ມະນຸດທັງຫລາຍຕ້ອງການຢາກເຫັນກັບຕາແລ້ວຈຶ່ງຈະເຊື່ອ.

ຢາກເຫັນກັບຕາຢ່າງໃດ, ພວກເຂົາເຫັນແລ້ວໃນການສຳແດງໃຫ້ເຫັນ ພວກເຂົາຮູ້ເຫັນເລື່ອງຣາວທີ່ຜ່ານມາ ພວກເຂົາໄດ້ຢູ່ໃກ້ພຣະອົງ ເຖິງປານນັ້ນພວກເຂົາຍັງພາກັນຕ້ອງການອັນໃດອີກ. ສຳລັບຕົວພວກເຮົາເດ ພວກເຮົາໃຊ້ເວລາຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາມີເວລາຄິດເຖິງຈິດວິນຍານຂອງຕົນເອງຢູ່ແດ່ບໍ່.

2. ເຮົາເປັນຜູ້ທີ່ທ່ານສແວງຫາຢູ່ນັ້ນ: (ໂຢຮັນ 6:35-40)

ຄໍາເວົ້າຂອງພຣະເຢຊູ ເປັນຄໍາເວົ້າທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຟັງສົນໃຈ. ພຣະອົງກ່າວວ່າ ເຮົາເປັນອາຫານແຫ່ງຊີວິດ. ພຣະອົງບໍ່ແມ່ນແຕ່ເອີ້ນພຣະອົງເອງເໝືອນໂມເຊເທົ່ານັ້ນ ພຣະອົງຍັງບອກວ່າພຣະອົງເທົ່າທຽມກັບພຣະບິດາ ແລະເປັນຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ມະນຸດມີຄວາມພູມໃຈໃນການລ້ຽງເກືອຂອງພຣະອົງ. ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈໃນການຊົງສະຖິດນໍາພາ (ໂຍຮັນ 1:14) ພຣະອົງຊົງຢາກໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈໃນການທີ່ພຣະອົງຊົງເປັນອາຫານຝ່າຍຈິດວິນຍານ ຖ້າກິນແລ້ວຈະບໍ່ຫົວອີກເລີຍ ແລະຊົງຢາກໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ເຖິງຮາກຖານໃນການເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ ໂດຍມີເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

- (1) ພຣະເຈົ້າຊົງຄົບຖ້ວນທາງດ້ານຈິດວິນຍານ (6:35)
- (2) ພຣະເຈົ້າຊົງບໍ່ຫລີກລ້ຽງຈາກຜູ້ໃດເລີຍ ພຣະອົງຊົງລ້ຽງທຸກຄົນ ແລະທຸກຄົນມາຫາພຣະອົງຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບ. (6:37)
- (3) ພຣະອົງບໍ່ຊົງປິດບັງພຣະອົງເອງ, ພຣະອົງຊົງສະເດັດມາເພື່ອກະທໍາຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາ (6:38)
- (4) ພຣະອົງຊົງປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງຜູ້ທີ່ພຣະບິດາຊົງມອບໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ ເພື່ອບໍ່ຢາກໃຫ້ເຂົາຫລົງຫາຍໄປ. (6:39)

ໃນການຊົງກ່າວຂອງພຣະອົງນີ້ ແມ່ນພຣະອົງຢາກປະກາດເພື່ອຢາກໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ.

3. ບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ພວກເຮົາຄາດຫວັງໄວ້: (ໂຍຮັນ 6:41-51)

ເໝືອນຄໍາເວົ້າທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວຜ່ານມາວ່າ ພຣະອົງຊົງເປັນອາຫານທົບແຫ່ງຊີວິດ. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນໄດ້ຟັງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ກໍມີຫລາຍຄົນທີ່ເປັນຜູ້ນໍາຄົນຍົວແລະເປັນຜູ້ນໍາສາສນາດ້ວຍ. ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາກໍພາກັນຈົມວ່າຜູ້ນີ້ເຮົາເຄີຍຮູ້ຈັກ ລາວເປັນລູກຂອງໂຍເຊບແລະນາງມາຣີອາບໍ່ແມ່ນບໍ່. ເປັນຫຍັງລາວຈຶ່ງວ່າມາຈາກພຣະເຈົ້າ? ພໍ່ຂອງລາວເປັນຊ່າງໄມ້ນັ້ນ ຫລືວ່າຫົວຂອງພວກເຂົາຍັງສັບສົນຢູ່ກັບເຮືອງພຣະເມຊີອາຢູ່ບໍ່. ເຢຊູຈະມາຈາກສວັນໄດ້ຄືແນວໃດໃນເມື່ອລາວຫາກເກີດຄືກັນກັບມະນຸດທັມດາທຸກຄົນ.

ໃນຂໍ້ 47-51 ພຣະອົງຊົງທວນຄືນແລ້ວຄືນອີກວ່າ ພຣະອົງຊົງເປັນອາຫານແຫ່ງຊີວິດ ແລະຊົງເປັນອາຫານອັນຕະຫລອດໄປເປັນນິດ. ເປົ້າໝາຍຂອງພຣະອົງກໍຄືວ່າ ຈົ່ງຮັບເອົາເຮົາເຂົ້າໄປຢູ່ໃນຊີວິດຂອງທ່ານ ເຮົາຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານຫົວອີກຕໍ່ໄປ ແລະເຮົາຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານກະຫາຍອີກຕໍ່ໄປ.

ຄວາມໝາຍແລະພາກປະຕິບັດ

ພຣະເຢຊູພະຍາຍາມນໍາຄົນທັງຫລາຍເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ. ນີ້ຄືການເຊື່ອເຊີນຂອງພຣະອົງ ທີ່ເປັນຕົວຢ່າງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາໃນການປ່າວປະກາດ ຄືເຊື່ອເຊີນໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ ແລ້ວພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາພໍໃຈທຸກຢ່າງ. ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າມາຫາຜູ້ທີ່ຮັກເຮົາ, ຜູ້ທີ່ເສັງສະລະທັງຊີວິດເລືອດເນື້ອໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ. ຖ້າພວກເຮົາຫາກຊອກຫາຫລັງຈາກຊີວິດນີ້ແລ້ວ ພວກເຮົາຈະພົບແຕ່ຄວາມຫວ້າງເປົ່າ.

ຄໍາຖາມ:

1. ຍ້ອນເຫດຜົນອັນໃດທີ່ເຮັດໃຫ້ມະນຸດບໍ່ຍອມຮັບເອົາພຣະເຢຊູ?
2. ຍ້ອນເຫດຜົນໃດ ການຕິດຕາມພຣະເຢຊູຈຶ່ງແຕກຕ່າງກັບການຕິດຕາມຜູ້ນໍາອື່ນໆອີກ? ພວກເຂົາ (ພວກຍິວ) ທັງຫລາຍ ມີຄວາມຄາດໝາຍຢ່າງໃດກ່ຽວກັບຜູ້ນໍາ?
3. ມີເວລາໃດບໍ່ ທີ່ທ່ານທັງຫລາຍຕ້ອງການອໍານາດແລະການອັດສະຈັນຈາກພຣະເຢຊູ ເພື່ອຢາກໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍຮູ້ວ່າ ພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາ?
4. ລອງເວົ້າສູ່ພັງລອງເບິ່ງວ່າ ມີເວລາໃດບໍ່ທີ່ພວກເຮົາຫົວກະຫາຍທາງດ້ານຮ່າງກາຍຢ່າງແທ້ຈິງ? ສົມທຽບເບິ່ງວ່າ ຫົວກະຫາຍທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະຫົວກະຫາຍພຣະເຈົ້າແຕກຕ່າງກັນຢ່າງໃດ?
5. ທ່ານມີແນວຄິດຢ່າງໃດ ໃນການທີ່ຈະຖືມໃຫ້ເຕັມໃນການຕ້ອງການຝ່າຍຈິດວິນຍານ? ອະທິບາຍ.....

ບພ

ບົດຮຽນທີ 4

ຄວາມຈິງເຮັດໃຫ້ທ່ານມີເສຣີພາບ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ໂຢຮັນ 8:31-47
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ໂຢຮັນ 8:12-59
<u>ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ຜ່ານທາງອົງພຣະເຢຊູພວກເຮົາໄດ້ພົ້ນຈາກຄວາມບາບ ແລະມີເສຣີພາບໃນການຕິດຕາມພຣະເຈົ້າໄປ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ມັນມີຄວາມໝາຍອັນໃດທີ່ວ່າມີເສຣີອັນແທ້ຈິງ?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:</u>	ເພື່ອສຳຣວດກວດເບິ່ງຄວາມໝາຍໃນພຣະຄຳພີເຖິງເສຣີພາບ ແລະເລືອກເອົາຊີວິດໃນເສຣີອັນແທ້ຈິງ.
<u>ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈ:</u>	ການສົນທະນາກັບພວກຍິວຊຶ່ງບໍ່ຢາຕາຍາຍຂອງເຂົາເຄີຍເປັນຂ້າທາດໃນປະເທດເອຢິບ, ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປະກາດວ່າພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ປະທານເສຣີພາບອັນແທ້ຈິງໃຫ້.

ບົດນຳ

ໃນໂລກປະຈຸບັນນີ້ການຢາກມີສິດເສຣີນັ້ນເປັນເຫດໃຫ້ເກີດການຕໍ່ສູ້, ປະທ້ວງ, ແລະເຮັດສົງຄາມ. ມີຫລາຍປະເທດໄດ້ປິດຜູ້ນຳ ປຸງລະບົບການປົກຄອງແລະປະຊາຊົນຮ້ອງຂໍໃຫ້ມີສິດເສຣີ ແລະກໍຍັງມີຫລາຍຄົນຍອມເສັງຊີວິດເພື່ອແລກເອົາເສຣີພາບນັ້ນເພື່ອລູກຫລານ. ໃນເມື່ອພວກເຮົາໃຊ້ສິດເສຣີໃນຖານະເປັນມະນຸສທັມ ແລະກໍຍັງມີຫລາຍຄົນກາຍເປັນຂ້າທາດໂດຍບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວ. ພວກເຮົາໄດ້ເປັນທາດຂອງຄວາມບາບແລະຄວາມຕາຍ ໃນເມື່ອຕົນເອງເຮັດຫຍັງກໍໄດ້ຕາມໃຈແລ້ວຄິດວ່າຕົນເອງມີເສຣີ. ບົດຮຽນວັນນີ້ສອນວ່າເສຣີພາບອັນແທ້ຈິງນັ້ນມີມາໂດຍການມີຄວາມສັມພັນອັນດີກັບອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເທົ່ານັ້ນ.

1. ເສຣີພາບອັນແທ້ຈິງເປັນຢ່າງໃດ: (ໂຢຮັນ 8:31-36)

ປະວັດການເປັນມາໃນເຣື່ອງນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເວລາງານສລອງພຣະວິຫານ ພວກຍິວຜູ້ໄປຮ່ວມໃນງານນີ້ທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມນັ້ນ ພວກເຂົາຕ້ອງນຳເອົາຂອງຖວາຍຕໍ່ພຣະເຢໂຮວາເພື່ອເປັນພາກສ່ວນຂອງການນະມັສການ. ມີຫລາຍຄົນຈາກຫລາຍບ່ອນໄດ້ທຳໜ້າທີ່ຢ່າງນີ້. ເຣື່ອງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ອົງພຣະເຢຊູຍົກເອົາມາກ່າວ, ແລະມີຫລາຍຄົນເຂົ້າມາເຊື່ອໃນພຣະອົງ. (8:30).

ບົດຮຽນວັນນີ້ແມ່ນອົງພຣະເຢຊູໄດ້ບອກພວກຍິວໃຫ້ຍຶດຖືເອົາຄຳສອນໃຫ້ດີ (8:30). ພວກຍິວເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເຫັນດີກັບຄຳສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູ; ຖ້າພວກເຮົາເປັນຄົນເຊື່ອຟັງແທ້ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດ

ຕາມ. ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຮູ້ຄວາມຈິງແລະກາຍເປັນຄົນທີ່ມີເສຣີແທ້. (8:32). ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປແລ້ວພວກເຂົາຈະເຂົ້າໃຈເຖິງຄໍາສອນ ແລະພວກເຂົາຄວນເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດ. ພວກເຂົາຈະເຂົ້າໃຈວ່າພຣະອົງເປັນທາງນັ້ນ, ເປັນຄວາມຈິງ, ແລະເປັນຊີວິດ (ໂຢຮັນ 14:6).

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສອນວ່າຄົນທີ່ເຊື່ອແທ້ນັ້ນຕ້ອງສະແດງອອກຫລາຍກວ່າຕົນເອງຄິດວ່າຕົນເອງເຊື່ອ, ແຕ່ມັນຈະເຫັນໄດ້ໃນການກະທຳຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອ. ຕົວຢ່າງໃນຕອນນີ້ ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກຍິວບໍ່ຈິງເພາະຕອນສຸດທ້າຍພວກເຂົາຢາກຈະເອົາກ້ອນຫີນຄວ່າງໃສ່ອົງພຣະເຢຊູໃຫ້ຕາຍ (8:59).

ຂໍ້ 33 ໃນທີ່ສຸດຜູ້ທີ່ເຊື່ອບໍ່ໃຫຍ່ແລະກາຍເປັນຄົນຈອງຫອງ ຖືວ່າຕົນເອງເປັນເຊື່ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ (ປຖມ 12:2), ພວກເຂົາເປັນຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າເລືອກໄວ້. ພວກເຂົາກ່າວວ່າອົງພຣະເຢຊູຜູ້ມາຈາກບ້ານນ້ອຍນາຊາເຮັດມາຫາເຮືອງໃສ່ພວກເຂົາວ່າພວກເຂົາເຄີຍເປັນຂ້າທາດ? ເປັນໜ້າເສົ້າໃຈທີ່ພວກຍິວເຫລົ່ານີ້ໄດ້ລືມວ່າພວກເຂົາເຄີຍເປັນທາດ 400 ກວ່າປີໃນປະເທດເອຢິບ. ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າເຖິງຫລາຍໆຄັ້ງພວກເຂົາຖືກຈັບໄປຢູ່ຕ່າງແດນຊຶ່ງທ່າງໄກຈາກບ້ານເກີດເມືອງນອນ. ແນ່ນອນ ພວກເຂົາໄດ້ຮູ້ຈັກການເປັນທາດ ຄືເປັນທາດຂອງຮູບໂຄຣຣິບ. ໃນພຣະຄັມພິເດີມປຶ້ມຂ່າວຄາວໄດ້ກ່າວເຖິງການຂາບໄຫວ້ ແລະການເປັນທາດໂດຍເອົາທຳນຽມຊາດອື່ນມາໃຊ້.

ມັນເປັນການງ່າຍທີ່ຈະຕຳໜິພວກຍິວທີ່ລືມຄວາມຜິດບາບຢ່າງວ່ອງໄວ. ພວກເຮົາກໍເຊັ່ນກັນໃນເມື່ອເບິ່ງໃນແວ່ນ ຫລືຫວນຄືນຫລັງໃນປະຫວັດສາດແລ້ວພວກເຮົາກໍມີນິສັຍຢ່າງນັ້ນແລະກໍເຮັດຄວາມຜິດອັນເກົ່າຢ່າງໜ້າເສົ້າໃຈ. ເມື່ອພວກເຮົາບໍ່ຄິດເຖິງພຣະຄຸນພ້ອມຄວາມເມດຕາໃນຊີວິດປະຈຳວັນແລ້ວໃນທີ່ສຸດພວກເຮົາກໍກາຍເປັນຄົນຈອງຫອງ ເຫັນແກ່ຕົວແລະກໍຫລົງລືມ. ພວກເຮົາກາຍເປັນຄົນຍ້ອງຕົວເອງ ພໍໃຈໃນຊີວິດເໝືອນພວກຍິວທັງຫລາຍ.

ອົງພຣະເຢຊູຮູ້ຈັກຄວາມນຶກຄິດຂອງຄົນທີ່ມາຟັງ ພຣະອົງໄດ້ບອກຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າທຸກຄົນເປັນທາດຂອງຄວາມບາບ (8:34), ເຖິງແມ່ນເຮົາຈະມາຈາກສາສນາໃດກໍຕາມ. ມີທາງດຽວຖ້າຢາກມີເສຣີພາບຈາກຄວາມຜິດບາບແລ້ວຈຳເປັນຕ້ອງມາທາງພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະເຈົ້າ. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວເຖິງການຕາຍແລະການຄືນມາອີກນັ້ນ ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ໂຖ່ພວກເຮົາອອກຈາກການເປັນທາດຂອງຄວາມບາບ. ເມື່ອໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນຊາວຍິວອາດຮັບເອົາໄດ້ຍາກ ເພາະພວກເຂົາເພິ່ງຄວາມດີຂອງຕົວເອງເພື່ອໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊອບພຣະທັຍ. ແຕ່ສຳລັບຜູ້ທີ່ຍອມຮັບວ່າຕົນເອງເປັນຄົນຜິດບາບນັ້ນກໍຍິນດີທີ່ຈະຮັບເອົາຄໍາສອນຈາກອົງພຣະເຢຊູ. ຈິ່ງຈຳໄວ້ວ່າມີແຕ່ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາພົ້ນຈາກບາບກັມແລະພົບກັບເສຣີຢ່າງແທ້ຈິງ.

2. ຕິດຕາມອົງພຣະບິດາ: (ໂຢຮັນ 8:37-42)

ແທນທີ່ຈະຍົກຍ້ອງຕົນເອງວ່າເປັນເຊື່ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ, ເຫັນວ່າອົງພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວເຖິງໃຈຄວາມສຳຄັນຊຶ່ງອາດເປັນເຫດໃຫ້ພວກຍິວເຄືອງໃຈ. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປະນາມພວກຍິວທີ່ບໍ່ຍອມຮັບເອົາຄໍາສອນຂອງພຣະອົງເພາະພຣະອົງເປັນຜູ້ປະກາດຂອງພຣະບິດາເຈົ້າ. ອົງພຣະເຢຊູຍັງກ່າວເຖິງການເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງທີ່ເທົ່າທຽມກັບອົງພຣະບິດາຊຶ່ງເປັນຄວາມຜິດບາບໃນສາຍຕາຂອງພວກຍິວ. ພວກ

ເຂົາຖືວ່າເປັນການປມາດແລະມີໂທດເຖິງຕາຍ ຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ເອົາພຣະເຢຊູຂຶ້ນສານ (ໂຢຮັນ 19:7). ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າເຈັມ ຫລືຫົດສົງ ແລະພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພຣະບິດາຂອງພຣະອົງເອງ ແລະພວກຍົວທັງຫລາຍມີພໍ່ທີ່ແຕກຕ່າງກັບພຣະອົງ. (8:38).

ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າອົງພຣະເຢຊູເອີ້ນພວກຍົວນັ້ນວ່າເປັນລູກທາງ (ເໝືອນກັບພວກຊະມາເຣັຍ ເປັນຄົນລູກຊອດ). ໃນຕອນນີ້ພວກຍົວໃຈຮ້າຍທີ່ສຸດ ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດເວົ້າຢ່າງນີ້ແກ່ພວກເຂົາມາກ່ອນເລີຍ. ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດໄດ້ທ້າທາຍຜູ້ນຳຍົວເຖິງຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າ. ໃນປະຫວັດສາດແລ້ວບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດປະຕິເສດພວກຍົວວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນຕອນນີ້ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ທຳລາຍຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຂົາ ແລະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຄິດໃໝ່ໃນການເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ.

ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນກໍເວົ້າຕໍ່ໃຫ້ຄົນອື່ນຟັງເໝືອນກັບພວກເຮົາໃນທຸກວັນນີ້ໃຊ້ອິນເຕີແນັດປະກາດໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ຂ່າວຕ່າງໆ. ພວກຍົວບໍ່ເອົາຄຳສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູແລະອ້າງຕົນເອງວ່າພວກເຂົາເປັນລູກຂອງອັບຣາຮາມ (8:39). ພວກເຂົາເປັນຄົນຕາບອດກັບການຖືວ່າຕົນເອງເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ ແລະເຂົ້າໃຈຜິດເຖິງການມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າ.

ເມື່ອອົງພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວເຖິງຜູ້ເປັນພໍ່ຂອງພວກອິສຣາເອັນ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ອ້າງເຖິງພໍ່ດ້ານຮ່າງກາຍ ແຕ່ແມ່ນພຣະອົງເວົ້າເຮື່ອງພໍ່ທາງຄວາມເຊື່ອ. ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ແນວທາງໃໝ່ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນກັບເຊື້ອສາຍ ແຕ່ຂຶ້ນກັບພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າຕ່າງຫາກ. ຄຳສອນດັ່ງກ່າວນີ້ບໍ່ໄດ້ມີຢູ່ໃນຄວາມຄິດຂອງຜູ້ນຳຂອງພວກຍົວເລີຍ. ພວກຍົວໄດ້ຫລົງລືມພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າມານານແລ້ວ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາກົດບັນຍັດ, ຮິດຄອງ, ແລະສິ່ງອື່ນໆເປັນສິ່ງສຳຄັນໃນການເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ. ເຫັນວ່າຄວາມສັມພັນຂອງອັບຣາຮາມອັນແທ້ຈິງຕໍ່ພຣະເຈົ້ານັ້ນໄດ້ຖືກປ່ຽນແປງໂດຍເອົາໜ້າທີ່ໃນການນັບຖືສາສນາມາແທນ. ຖ້າເອົາໜ້າທີ່ມາແທນຄວາມສັມພັນແລ້ວອີກບໍ່ນານມັນກໍຈະຕາຍ ເພາະວ່າໜ້າທີ່ນັ້ນບໍ່ເລິກເຊິ່ງເໝືອນກັບຄວາມສັມພັນ.

ຄົນເຮົາໃນທຸກວັນນີ້ສາມາດເຮັດຄວາມຜິດເໝືອນກັນເພາະຂາດຄວາມເຊື່ອ. ພວກເຂົາອາດເຮັດຄວາມຜິດໂດຍຄິດວ່າເຊື້ອສາຍອາດຊ່ອຍໃຫ້ພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກບາບໄດ້ ຄືອາດເພິ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງພໍ່ແມ່ແລະການນັບຖືພຣະເຈົ້າເຮັດໄປພໍເປັນປະເພນີເທົ່ານັ້ນ ເໝືອນກັບພວກຍົວເຄີຍເຮັດມາ ແລະຄິດວ່າການເຮັດຢ່າງນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າພໍພຣະທັຍ. ແຕ່ວ່າອົງພຣະເຢຊູໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈໃໝ່ໃນຄວາມເຊື່ອແກ່ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ພວກເຂົາເຄີຍໄດ້ເຮັດມາເປັນຫລາຍສັດຕະວັດ.

ຊື່ຂອງບັນພະບຸຣຸດຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອທີ່ຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມເຮັບເຮີ ບົດ 11 ນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍພຣະທັຍກ່ອນອົງພຣະເມຊີອາໄດ້ມາບັງເກີດເຊັ່ນ: ກິດີໂອນ, ບາຣັກ, ອັບຣາຮາມ, ໂມເຊ ພວກເຫລົ່ານີ້ໄດ້ອາສັຍຄວາມເຊື່ອ ບໍ່ແມ່ນອາສັຍສາຍຕາ, ໃນອາະນາຄົດເວລາພຣະຜູ້ໄຖ່ໃຫ້ລອດສະເດັດມາພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງກາຍເປັນສິ່ງໃໝ່ໆ. ເປັນໜ້າເສົ້າໃຈທີ່ພວກຍົວບໍ່ເຂົ້າໃຈເຖິງເຮື່ອງພຣະເມຊີອາ ແລະພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດອົງພຣະເຢຊູຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງມາເພື່ອປະທານເສຣີໃຫ້ແກ່ຜູ້ເປັນທາດຂອງຄວາມບາບ (ເອຊາຍາ 61:1). ໃນທຸກມື້ນີ້ກໍຄືກັນພວກເຮົາອາດປະຕິເສດອົງພຣະເຢຊູເໝືອນກັນ ພວກຍົວບໍ່ສາມາດປະຄວາມຄິດເກົ່າຊຶ່ງເຂົາຫວັງໄວ້ວ່າອົງພຣະເຢຊູຄົງເປັນແນວນັ້ນແນວນີ້ ໃນທີ່ສຸດພວກເຂົາກໍເລີຍກາຍເປັນທາດຂອງຄວາມນິກົດຂອງຕົນເອງ.

3. ຕິດຕາມພໍ່ຂອງຄວາມຕົວະ: (ໂຢຮັນ 8:43-47)

ເຫັນວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດລະຫວ່າງອົງພຣະເຢຊູກັບພວກຍິວທະວິຄູນຂຶ້ນໃນຂໍ້ສຸດທ້າຍ. ອົງພຣະເຢຊູບໍ່ປະໃຫ້ມີບ່ອນເຂົ້າໃຈຜິດໃນການແປພຣະຄຳພີ. ພຣະອົງໄດ້ກ່າວຫາວ່າຜູ້ນຳພວກຍິວມີພໍ່ເປັນມານ, ຊຶ່ງເປັນການປາກົດຫລາຍທີ່ຈະພັດໄດ້. ພວກເຂົາຄິດວ່າເປັນຫຍັງລູກຊ່າງໄມ້ຈາກເມືອງນາຊາເຣັດຜູ້ບໍ່ມີຕຳແໜ່ງຈຶ່ງເອີ້ນຄົນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ວ່າພວກເຂົາເປັນລູກຂອງມານ. ການເວົ້າຢ່າງນີ້ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນມາກ່ອນ ພວກເຂົາກໍບໍ່ຍອມຄືກັນ. ອົງພຣະເຢຊູເວົ້າແຕ່ຄວາມຈິງເພາະນັ້ນເປັນພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ (8:45; 14:6).

ພວກຍິວບໍ່ຍອມຟັງຜູ້ປະທານຄວາມຈິງ (ພຣະເຢຊູ) ແຕ່ພວກເຂົາຍອມຟັງຄວາມຕົວະຂອງມານ ຜູ້ບໍ່ມີຄວາມຈິງໃນຕົວມັນເລີຍ. ພວກເຂົາໄດ້ຟັງສຽງຂອງມານນານເກີນໄປຈົນເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຮູ້ຈັກຄວາມຈິງເລີຍ. ການຂາດຄວາມເຊື່ອແລະການປະຕິເສດບໍ່ຍອມເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງເຖິງນິສັຍອັນແທ້ຈິງຂອງພວກເຂົາ. ການປະພຶດອອກມາຂອງພວກເຂົາເປັນຜົນອອກຈາກກະບົດຄວາມເຊື່ອ ແລະເລື່ອງນີ້ອົງພຣະເຢຊູກໍໄດ້ກ່າວໄວ້ກ່ອນແລ້ວໃນການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງວ່າຈະເປັນດັ່ງນີ້. ພວກຍິວປະຕິເສດອົງພຣະເຢຊູຢ່າງເດັດຂາດ ແລະຍັງປອງຂ້າອົງພຣະເຢຊູອີກດ້ວຍ. ນີ້ເປັນການເຮັດຕາມການປະພຶດຂອງມານຊຶ່ງມັນເປັນຄາດຕະກອນແຕ່ຕົ້ນເດີມມາ (8:44).

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ບອກຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າ ຜູ້ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າຈະເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ (8:47). ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດອົງພຣະເຢຊູກໍໄດ້ປະຕິເສດພຣະເຈົ້າເໝືອນກັນ ເພາະທັງສອງພຣະນາມນີ້ເປັນອົງດຽວກັນ. ບົດສອນຕອນນີ້ໄດ້ຕໍ່ສູ້ທຳນຽມຂອງທຸກວັນນີ້ຊຶ່ງແນະນຳໃຫ້ຄົນເລືອກຕາມໃຈຊອບກັບສິ່ງຕົນເອງຢາກເຊື່ອ ເໝືອນກັບໄປກິນເຂົ້າຮ້ານອາຫານທີ່ຕັ້ງກິນເອງຫລືບຸບຟຼ (buffet). ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປພຽງຊົ່ວລະຍະນຶ່ງເທົ່ານັ້ນ ພຣະອົງຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຂົາມອບຈິດຖວາຍຕົວຕໍ່ພຣະອົງໃນການເຊື່ອຟັງ. ນັ້ນແຫລະເປັນຊີວິດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ.

ເລື່ອງນີ້ມີຄວາມໝາຍຫຍັງໃນທຸກວັນນີ້?

ທຸກວັນນີ້ອົງພຣະເຢຊູເອີ້ນໃຫ້ພວກເຮົາປະເຊີນກັບຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ພຣະອົງເປັນເຫດໃຫ້ພວກເຮົາກາຍເປັນອິສະລະ. ພວກເຮົາມີສິດທິຈະຟັງພຣະອົງ ຫລືຈະຟັງພໍ່ແຫ່ງຄວາມຕົວະ ເປັນຜູ້ຂ້າຄົນ ຂີ້ລັກ ແລະທຳລາຍ (ໂຢຮັນ 10:10). ການຫລອກລວງຂອງມານນັ້ນມີມາກມາຍ ອັນນຶ່ງທີ່ມັນຕົວະແມ່ນບອກວ່າຄວາມບາບຈະບໍ່ນຳໄປເຖິງການເປັນທາດແລະຕາຍ. ທຸກວັນນີ້ມີຫລາຍຄົນເປັນທາດຂອງຄວາມບາບ ໂດຍບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວ ແຕ່ຍັງຄິດວ່າຕົນເອງມີເສຣີພາບ. ພວກເຮົາຜູ້ເປັນຄົນເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຕ້ອງຍອມເຊື່ອຟັງພຣະອົງທຸກວັນເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ພົບກັບເສຣີພາບອັນແທ້ຈິງ.

ຄຳຖາມ

1. ທ່ານຈື່ຊີວິດຂອງທ່ານໄດ້ບໍ່ວ່າເປັນແນວໃດ ກ່ອນທ່ານມາຮູ້ຈັກອົງພຣະເຢຊູ? ບາບເຮັດໃຫ້ທ່ານກາຍເປັນທາດໄດ້ຢ່າງໃດ?
2. ໃນສັມຍໃໝ່ນີ້ອັນໃດເປັນຮູບໂຄຣບໃຫ້ຄົນເຮົານັບຖື?
3. ທ່ານຄິດວ່າແມ່ນຫຍັງເກີດກັບຄວາມເຊື່ອຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ເມື່ອຄົນນັ້ນອວດອ້າງວ່າຕົນເອງເປັນຄົນເຊື່ອດີກວ່າຄົນອື່ນໆ?
4. ແມ່ນເລື່ອງໃດທ່ານໄດ້ຟັງພໍ່ຂອງການຫລອກລວງ?
5. ວິທີໃດທ່ານຈະຮູ້ວ່າແມ່ນສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະສຽງຂອງມານ?

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດຮຽນທີ 5

ຊີວິດທີ່ຄົບບໍຣິບູນ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ໂຍຮັນ 10:1-21
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ໂຍຮັນ 10:35-10:21
<u>ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ອົງພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ ພຣະອົງຕ້ອງການນຳພາພວກເຮົາໃຫ້ມີຊີວິດຄົບບໍຣິບູນມີຄວາມໝາຍ, ສັນຕິສຸກ, ແລະມີຄວາມຍິນດີ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ເຮັດວິທີໃດພວກເຮົາຈຶ່ງຈະພົບກັບຊີວິດຄົບບໍຣິບູນຢ່າງມີຄວາມໝາຍ, ສັນຕິສຸກ ແລະມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີໄດ້?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:</u>	ເພື່ອຈະສາມາດຮູ້ຈັກພຣະສຸຣະສຽງຂອງອົງພຣະເຢຊູ ເພື່ອຈະເລືອກເອົາຊີວິດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມໝາຍ, ສັນຕິສຸກ ແລະຍິນດີ.
<u>ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈ:</u>	ພຣະອົງເອີ້ນພຣະອົງເອງວ່າເປັນຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ ຜູ້ສາມາດນຳພາພວກເຮົາໄປສູ່ຊີວິດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມໝາຍ ສັນຕິສຸກ ແລະມີຄວາມຍິນດີ. ໃນທີ່ສຸດພຣະອົງໄດ້ປະທານຊີວິດຂອງພຣະອົງເອງເພື່ອພວກເຮົາ.

ບົດນຳ

ໃນໂທຣະທັດເຮືອງປະວັດສາດໄດ້ສອນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ເຖິງການປ່ຽນແປງຂອງການໂຄສະນາໃນສັງຄົມຂອງທຸກວັນນີ້. ພວກເຂົາໂຄສະນາເຖິງຊື່ຂອງສິນຄ້າ ເຊັ່ນສະບູບາງຊະນິດສາມາດເອົາຊັກເຄື່ອງໃຫ້ສະອາດດີຊຶ່ງມີກິ່ນຫອມຫວນ ຫລືຢາດັບກິ່ນຂີ້ແຮ້ໃຊ້ແລ້ວບໍ່ໃຫ້ມີກິ່ນເໝັນແລະຊຸມປຽກຢູ່ ຫລືເຈັ້ງຫ້ອງນ້ຳກໍ່ໃຫຍ່ທີ່ອ່ອນນວນດີ.

ໃນທຸກວັນນີ້ການໂຄສະນາໄດ້ເລິກກວ່າຄຸນນະພາບຂອງສິນຄ້າ ພວກເຂົາໄດ້ຍິວະໃຫ້ມີຄວາມດີໃຈວ່າຖ້າໃຊ້ສິນຄ້າຢ່າງນີ້ແລ້ວຈະເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ສຸຂະພາບ ເຮັດໃຫ້ຊີວິດມີຄວາມໝາຍແລະໜ້າຊື່ນຍິນດີ. ເວົ້າຢ່າງຍາວສິນຄ້ານີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຊີວິດຫວ້າງເປົ່າມີຄວາມສຸກເກີດຂຶ້ນໄດ້ ຖ້າບໍ່ໃຊ້ສິນຄ້າຢ່າງນີ້ແລ້ວຊີວິດຂອງພວກເຮົາຈະມີແຕ່ຄວາມຜິດຫວັງແລະມີຊີວິດບໍ່ຄົບຖ້ວນເລີຍ.

ມະນຸດເຮົາທຸກຄົນຕ້ອງການມີຊີວິດຢ່າງຄົບບໍຣິບູນ ມີສັນຕິສຸກ ແລະຊົມຊື່ນຍິນດີ. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ທ້າທາຍຕໍ່ສັງຄົມໃໝ່ນີ້ວ່າພຣະອົງຈະປະທານຊີວິດຄົບບໍຣິບູນໃຫ້. ການທີ່ມີຊີວິດຢ່າງນັ້ນມາຈາກການຕິດຕາມພຣະອົງໄປເທົ່ານັ້ນ.

1. ຕິດຕາມຜູ້ລ້ຽງແກະ: (ໂຍຮັນ 10:1-6)

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ຄໍາປຽບທຽບເພື່ອໃຫ້ພວກຟາຣີຊາຍເຂົ້າໃຈວິທີຈະມີຊີວິດອັນຄົບບໍລິບູນ. ສິ່ງທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຍົກເອົາມາກ່າວນັ້ນເຫັນວ່າພວກຟາຣີຊາຍບໍ່ເຂົ້າໃຈ ເພາະພວກເຂົາບໍ່ອາດເຫັນຕົນເອງໃນຄໍາສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູ. ຄໍາປຽບທຽບທີ່ອົງພຣະເຢຊູໃຊ້ນັ້ນແມ່ນເລື່ອງຜູ້ລ້ຽງແລະຜູ້ແກະ. ພວກເຮົາໃນທຸກວັນນີ້ອາດມີຄວາມຮູ້ນ້ອຍໃນເລື່ອງການລ້ຽງແກະ. ແຕ່ໃນສັມຍຂອງອົງພຣະເຢຊູແລ້ວທຸກໆຄົນເຂົ້າໃຈດີເພາະຄົນສ່ວນຫລາຍມີອາຊີບຢ່າງນີ້. ຮູບພາບດັ່ງກ່າວນີ້ກໍເຕັມໄປໃນຄໍາສອນຂອງພຣະຄໍາພີເດີມທີ່ເວົ້າເຖິງຄວາມສັມພັນຂອງພຣະເຈົ້າກັບພວກອິສຣາເອັນ

ໃນສັມຍບູຮານໃນປະເທດຕາເວັນອອກກາງ ຜູ້ລ້ຽງແກະໄດ້ນໍາເອົາຜູ້ແກະຂອງຕົນເອງເຂົ້າໄປໃນຄອກສ່ວນຮວມໃນເວລາກາງຄືນ. ຜູ້ແກະທີ່ເປັນຂອງຜູ້ລ້ຽງຄົນອື່ນກໍເຂົ້າໄປໃນບ່ອນດຽວກັນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສັດປ່າມາກິນ. ຜູ້ລ້ຽງກໍໄດ້ປະຜູງແກະຂອງຕົນໄວ້ກັບຄົນເຝົ້າຍາມໃນເວລາກາງຄືນ. ຕົ້ນເຊົ້າມາຜູ້ລ້ຽງກໍເຂົ້າໄປໂດຍໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຄົນເຝົ້າຍາມເພື່ອຊອກຫາແກະຂອງຕົນເອງເພື່ອຜູງແກະຈະໄດ້ຕາມຕົນເອງອອກໄປ. ເຫັນວ່າຜູ້ແກະກໍຈື່ສຽງຂອງຜູ້ລ້ຽງເປັນພິເສດໄດ້ແລະກໍອອກຕິດຕາມໄປທາງນອກເພື່ອຊອກຫາອາຫານ ແລະແກະທີ່ເປັນຂອງຄົນອື່ນຈະຢູ່ລໍຖ້າຜູ້ລ້ຽງຂອງຕົນເໝືອນກັນ.

ຜູງແກະໄດ້ໄວ້ໃຈກັບຜູ້ລ້ຽງອອກໄປທາງປະຕູເພື່ອຊອກຫາອາຫານທີ່ຜູ້ລ້ຽງນໍາພາໄປນັ້ນ. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ພາບອັນນີ້ເຖິງຜູ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງວ່າ ພວກເຂົາຈື່ພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະອົງໄດ້ວ່າພຣະອົງຈະປະທານຊີວິດອັນຄົບບໍລິບູນໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້. ເວລານີ້ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ພວກເຮົາອອກຕິດຕາມ ແລະໄວ້ໃຈໃນພຣະອົງ.

2. ຈົ່ງຮະວັງໂຈນແລະພວກໝາໄນ: (ໂຢຮັນ 10:7-10)

ອົງພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ລ້ຽງຂອງພວກເຮົາ ແຕ່ພຣະອົງທຽບພຣະອົງວ່າເປັນປະຕູຄອກແກະ. ການຈະມີຊີວິດທີ່ຄົບບໍລິບູນນັ້ນຕ້ອງຜ່ານປະຕູ. ພຣະເຢຊູເຕືອນໃຫ້ລະວັງເພາະອາດມີບາງຄົນຢາກນໍາພວກເຮົາໄປໃນທາງອື່ນ ພຣະອົງບອກໃຫ້ຟັງສຽງຂອງພຣະອົງເອົາໄວ້ເພື່ອຈະບໍ່ຖືກລວງຕາເຖິງຄວາມໝາຍຂອງຊີວິດອັນຄົບບໍລິບູນ. ອົງພຣະເຢຊູຮູ້ດີວ່າພວກເຮົາອາດຕົກໄປເປັນເຍື່ອຂອງຜູງໝາໄນຜູ້ມັກໃຫ້ຄໍາສັນຍາປອມ.

ໃນເລື່ອງນີ້ພຣະອົງອາດໝາຍເຖິງພວກຟາຣີຊາຍ ເພາະໃນປີ້ມໂຢຮັນບົດ 9 ພວກເຂົາໄດ້ໄລ່ຊາຍຄົນນຶ່ງອອກຈາກທັມມະສາລາເພາະອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປົວຄົນຕາບອດແຕ່ກໍາເນີດໃຫ້ດີໃນວັນຊະບາໂຕ. ການທີ່ພວກເຂົາໄດ້ແປຄວາມໝາຍຂອງວັນຊະບາໂຕຢ່າງເຄັ່ງຄັດນັ້ນ ໄດ້ຍາດເອົາຊີວິດທີ່ຄົບບໍລິບູນອອກຈາກພວກເຂົາໄປ. ອົງພຣະເຢຊູກ່າວວ່າພວກຟາຣີຊາຍເປັນໂຈນແລະຂະໂມຍເພາະພວກເຮົາບໍ່ມີຈິດໃຈເມດຕາຕໍ່ຊາຍຕາບອດຄົນນັ້ນ. ພວກເຂົາສົນໃຈແຕ່ເລື່ອງເປັນໃຫຍ່ໄດ້ດີເທົ່ານັ້ນ.

ການເປັນໂຈນແລະຂະໂມຍດ້ານຈິດວິນຍານໃນທຸກວັນນີ້ຍັງນໍາຄົນອອກໜີຈາກພຣະເຈົ້າ. ບາງທີອາດແມ່ນນັກເທດໃນໂທຣະທັດໃສ່ເຄື່ອງນຸ່ງງາມ, ມັກຍິ້ມ, ທາສີຜົມເປັນສີສັນຕ່າງໆ ຮ້ອງໃຫ້ຄົນສົ່ງເງິນໄປໃຫ້ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ອອກໂທຣະທັດເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ຄວາມຈິງແລ້ວແມ່ນເຮັດເພື່ອຕົນເອງເທົ່ານັ້ນ. ບາງທີພວກເຮົາອາດເຊື່ອ Wall Street ເລື່ອງການເງິນວ່າຖ້າມີເງິນຫລາຍອາດມີຄວາມສຸກໃນຊີວິດ. ສລຸບແລ້ວມີສຽງທີ່ເປັນສັນຍາປອມຢູ່ທຸກບ່ອນໃນໂລກນີ້, ແຕ່ຄວາມຈິງມີຢູ່ວ່າໂຈນແລະຂະໂມຍບໍ່ສົນໃຈຕໍ່ການຢູ່ດີກິນແຊບຂອງຜູງແກະແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ.

ອົງພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ ພວກໂຈນແລະຂະໂມຍຍັງມີຢູ່ທຸກວັນນີ້ ພວກເຂົາຢາກເອົາຝູງແກະໄປທາງນອກ ບໍ່ແມ່ນທາງປະຕູ. ພວກເຂົາຕ້ອງການກັດກິນທ່ານ ທາງປອດພ້ອມນັ້ນແມ່ນຕິດຕາມສຽງຂອງຜູ້ລ້ຽງໄປເມື່ອ ເພິ່ນນຳທາງໄປຜ່ານທາງປະຕູ. ການມີຊີວິດອັນຄົບບໍລິບູນນັ້ນແມ່ນຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ.

3. ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີເປັນຫ່ວງຕໍ່ຝູງແກະ: (ໂຍຮັນ 10:11-18)

ອົງພຣະເຢຊູປະກາດວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ. ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີຍອມສະລະຊີວິດເພື່ອຝູງແກະ. ເປັນຄວາມ ຈິງແທ້ສອງສາມອາທິດຕໍ່ມາອົງພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີໄດ້ກາຍເປັນແກະຖືກຂ້າຖວາຍເພື່ອໄຖ່ບາບ. ອົງ ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບວ່າມີຜູ້ລ້ຽງປອມ ພວກເຫລົ່ານີ້ຖືກຈ້າງໃຫ້ເບິ່ງ ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຕາຍເພື່ອຕໍ່ສູ້ເພາະບໍ່ເປັນ ເຈົ້າຂອງຝູງແກະ. ໃນເມື່ອມີພັຍອັນຕະລາຍມາພວກເຂົາແລ່ນໜີປະຝູງແກະ ປ່ອຍໃຫ້ເຂົາຕໍ່ສູ້ເອງເພື່ອເອົາ ຊີວິດລອດ. ອົງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງທີ່ຫຍ້າຂຽວສິດ ຫລືແມ່ນ້ຳອັນສົດໃສ ແຕ່ພຣະອົງກ່າວເຖິງການຕໍ່ສູ້ ເພາະພວກຟາຣີຊາຍກ່າວຫາວ່າພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ລ້ຽງບໍ່ດີ. ພວກເຮົາອາດເຫັນວ່າອົງພຣະເຢຊູຢູ່ໃນປື້ມເພງ ສັຣເສິນ ບົດ 23 ເປັນຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີນັ້ນ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າອົງພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວເຖິງປື້ມເອເຊກຽນ ບົດທີ 34 ເພາະພຣະອົງໄດ້ເວົ້າເຖິງພວກຟາຣີຊາຍ.

ອົງພຣະເຢຊູກ່າວວ່າພວກຟາຣີຊາຍເປັນຜູ້ລ້ຽງຊົ່ວ.

ຜູ້ລ້ຽງຊົ່ວກໍຍັງມີຢູ່ໃນສາສນາ. ພວກທົວໜ້າສາສນານີ້ມີຄວາມຜິດຖານໃຊ້ອຳນາດຜິດ ເພາະພວກເຂົາ ເຫັນແກ່ຕົວຫລາຍກວ່າຖວາຍເຄື່ອງບູຊາເພື່ອຄົນອື່ນ. ສິ່ງນີ້ອາດເຫັນໄດ້ເມື່ອມີຈິດໃຈໂລບມາກ, ຢາກມີອຳ ນາດ, ມີຕັນຫາ, ຫລືຢາກຍົກຕົນເອງຂຶ້ນ. ພວກເຂົາບໍ່ຢາກຮັບຜິດຊອບ ແລະມັກບັງຄັບຈິດໃຈແລະຄວາມ ນິກຄິດຂອງຄົນອື່ນ. ພວກເຮົາຕ້ອງມະັດລະວັງຜູ້ນຳຢ່າງນີ້ເພາະພວກເຂົາເປັນຜູ້ລ້ຽງຊົ່ວຊ້າ.

ຂ່າວດີມີຢູ່ວ່າເຮືອງຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສະຕຽນນີ້ບໍ່ແມ່ນເວົ້າເຖິງຜູ້ລ້ຽງຊົ່ວ ແຕ່ພວກເຮົາເວົ້າເຮືອງຜູ້ລ້ຽງ ທີ່ດີ. ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີຍອມຮູ້ຈັກພວກເຮົາ ຮັກພວກເຮົາ ແລະຍອມຕາຍເພື່ອພວກເຮົາສເມີ. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ ຍອມຕາຍດ້ວຍຄວາມສັມັກໃຈເພາະພຣະອົງຮູ້ວ່ານັ້ນເປັນສິ່ງຈຳເປັນເພື່ອຊີວິດຂອງຝູງແກະ. ພຣະອົງຮູ້ຈັກ ວ່າການທີ່ພຣະອົງຍອມສະລະຊີວິດນັ້ນກໍເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ນຳພາພວກເຮົາໄປສູ່ຊີວິດອັນຄົບບໍລິບູນ.

ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຕາຍເພື່ອພວກອິສຣາເອັນເທົ່ານັ້ນແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຕາຍເພື່ອຄົນທັງໂລກ. ພວກຟາຣີຊາຍ ຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຢາກຊ່ອຍພວກອິສຣາເອັນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ອົງພຣະເຢຊູຮູ້ວ່າມີຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍທີ່ບໍ່ເປັນ ຄົນອິສຣາເອັນ (ໂຍຮັນ 10:16). ນັ້ນແມ່ນພວກຕ່າງຊາດຜູ້ຕິດຕາມຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີຊຶ່ງນຳພວກເຂົາໄປສູ່ຊີວິດອັນ ຄົບບໍລິບູນ.

ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມສາມາດຮູ້ໄດ້ລະຫວ່າງສຽງຂອງພຣະອົງ ແລະສຽງຂອງຜູ້ອື່ນໆ. ສຽງຂອງອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເປີດກວ້າງແລະສັດຊີ້ດີ; ບໍ່ແມ່ນສຽງເອີ້ນໃຫ້ມີຄວາມສັບ ສົນແລະຫລອກລວງ. ສຽງຂອງອົງພຣະເຢຊູແມ່ນຜູ້ທີ່ຍອມຕາຍເພື່ອ ບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ແລ່ນໜີເພື່ອເອົາຕົວລອດ ເປັນຍອດດີ.

4: ຮັບເອົາຊີວິດອັນຄົບບໍລິບູນ: (ໂຍຮັນ 10:19-21)

ຫລັງຈາກອົງພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວແລ້ວ ພວກພານິຊາຍຕ້ອງຕັດສິນໃຈຈະເຊື່ອຟັງພຣະອົງຄິດຕາມຜູ້ລ້ຽງທີ່ນຳໄປສູ່ຊີວິດອັນຄົບບໍລິບູນ ຫລືພວກເຂົາຈະຫລອກຕົວເອງແລະຄົນອື່ນໃນສິ່ງອົງພຣະເຢຊູຈະປະທານໃຫ້ບໍ່? ໃນທຸກວັນນີ້ພວກເຮົາກໍພົບກັບການຕັດສິນໃຈຢ່າງນັ້ນເໝືອນກັນ.

ພວກເຂົາບາງຄົນຄິດວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນຄົນຜີບ້າ ຫລືຍັງມີຜີສິງ ເພາະພວກເຂົາບໍ່ສາມາດຈີ່ສຽງຂອງຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີໄດ້ເລີຍ. ແຕ່ມີບາງຄົນໄດ້ຍິນສຽງກະຊິບດ້ວຍຄວາມຫວັງ ພວກເຂົາຈຳສຽງຂອງອົງພຣະເຢຊູພຣະຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີຜູ້ຊົງຮັກຜູ້ແກະ. ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນອົງພຣະເຢຊູເຮັດຊຶ່ງເປັນສິ່ງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນເຮັດໄດ້. ມີບາງຄົນໃນພວກເຂົາໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງເຂົ້າໄປທາງປະຕູເພື່ອຈະມີຊີວິດຢ່າງຄົບບໍລິບູນ.

ເຮືອງນີ້ມີຄວາມໝາຍຫຍັງໃນທຸກວັນນີ້?

ຂໍກະແຈທີ່ຈະມີຊີວິດອັນຄົບບໍລິບູນນັ້ນຄິດຕາມອົງພຣະເຢຊູຜູ້ເປັນຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີໄປ. ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີນັ້ນຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ສົນໃຈເປັນທ່ວງຜູ້ແກະ ບໍ່ຄືຜູ້ລ້ຽງຊົ່ວເປັນຄົນເຫັນແກ່ຕົວ. ຫລາຍເທື່ອພວກເຮົາບໍ່ຄິດວ່າການຕິດຕາມໄປນັ້ນເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດ ແຕ່ຄິດວ່າຕ້ອງເປັນຜູ້ນຳ. ແຕ່ອົງພຣະເຢຊູກ່າວວ່າການຕິດຕາມພຣະອົງໄປນັ້ນພວກເຮົາຈະໄດ້ຊີວິດອັນຄົບບໍລິບູນ.

ມີຍິງສາວຄົນນຶ່ງຢາກໄປຮຽນໜັງສືຢູ່ມະຫາວິທຍາລັຍ ໃນເມື່ອລາວໄດ້ອ່ານຄຳຮ້ອງເຂົ້າຮຽນມີຄຳຖາມນຶ່ງ, “ທ່ານເປັນຜູ້ນຳບໍ່?” ນາງກໍຕົກໃຈແລະຕອບຄຳຖາມນັ້ນຢ່າງສັດຊື່ຄິດວ່າທາງໂຮງຮຽນອາດຈະບໍ່ຮັບເອົາຄົນຢ່າງລາວເຂົ້າຮຽນເພາະນາງຕອບວ່ານາງບໍ່ເປັນຜູ້ນຳ. ໃນທີ່ສຸດນາງກໍໄດ້ຮັບຄຳຕອບຈາກໂຮງຮຽນນາງກໍອ່ານໜັງສືກ້ານນັ້ນດ້ວຍຄວາມແປກໃຈຄິດວ່າໂຮງຮຽນຕ້ອງປະຕິເສດລາວແນ່ນອນ. ໃນທີ່ສຸດນາງດີໃຈເພາະໂຮງຮຽນກ່າວວ່າ “ທ່ານໄດ້ຖືກຮັບເຂົ້າຮຽນເພາະໂຮງຮຽນມີຜູ້ນຳໃໝ່ 1452 ແລະພວກເຮົາຕ້ອງການຢ່າງນ້ອຍຄົນນຶ່ງເປັນຜູ້ຕິດຕາມ.”

ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນມີຜູ້ນຳຫລາຍຄົນໃນໂລກນີ້. ແຕ່ຕ້ອງຈື່ໄວ້ວ່າໃນນາມພວກເຮົາເປັນຄຣິສະຕຽນ ພວກເຮົາຕ້ອງເປັນຜູ້ຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູແຕ່ຜູ້ດຽວ, ຈີ່ສຽງຂອງຜູ້ທີ່ປະທານຊີວິດອັນຄົບບໍລິບູນໃຫ້. ການຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປນັ້ນບໍ່ແມ່ນເພື່ອຢາກໄດ້ສິ່ງຂອງອັນມາກຫລາຍມາເປັນເຈົ້າຂອງ; ແຕ່ແມ່ນເຫດຜົນເພື່ອຢາກມີຊີວິດອັນຄົບບໍລິບູນ. ຈຳໄວ້ວ່າການທີ່ຕິດຕາມສຽງຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີແລະຖືກຕ້ອງເທົ່ານັ້ນຈະນຳໄປເຖິງຊີວິດອັນຄົບບໍລິບູນ.

ຄຳຖາມ

6. ທ່ານຈະຕັດສິນໃຈຕິດຕາມສຽງຂອງອົງພຣະເຢຊູ ຫລືສຽງຂອງສັງຄົມໃນທຸກວັນນີ້?
7. ໃຫ້ສົນທະນາກັນເຖິງການໃຊ້ອຳນາດຜິດໃນສາສນາເຮືອງຈິດວິນຍານ. ທ່ານຈະຊ່ອຍຄົນຜູ້ຕົກເປັນເຍື່ອຂອງຜູ້ນຳທາງສາສນາທີ່ໃຊ້ອຳນາດຜິດໄດ້ຢ່າງໃດ?
8. ແມ່ນຫຍັງເປັນລັກສະນະຂອງຜູ້ນຳທີ່ດີໃນທາງຄວາມເຊື່ອ?

9. ມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດເມື່ອອົງພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ ພຣະອົງສະເດັດມາເພື່ອຈະປະທານຊີວິດອັນຄົບບໍ່
ຮືບຮູ້ໃຫ້? ຊີວິດອັນຄົບບໍ່ຮືບຮູ້ນັ້ນເປັນແນວໃດ?
10. ຈະບອກບາງຢ່າງໃນສັງຄົມທຸກວັນນີ້ທີ່ຫລອກລວງວ່າເຮັດອັນນີ້ອັນນັ້ນຈະນໍາໄປສູ່ຊີວິດດີມີຄວາມ
ສຸກໄດ້ຢ່າງໃດ?

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດຮຽນທີ 6

ການຄືນຈາກຕາຍແລະມີຊີວິດຢູ່

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ໂຍຮັນ 11:17-44
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ໂຍຮັນ 10:1-57
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ການທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນລາຊະໂຣຄືນມາຈາກຕາຍໄດ້ບອກເຖິງຕົ້ນຕໍ ແຫ່ງທີ່ມາຂອງການຄືນມາຈາກຕາຍແລະມີຊີວິດຢູ່.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄືນຄວ້າ:	ວິທີໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຕອບສນອງວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນຕົ້ນຕໍຂອງການຄືນມາຈາກຕາຍ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ການອະທິບາຍເຖິງການຄືນມາຈາກຕາຍມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ພົບກັບຊີວິດຢ່າງນີ້ໄດ້ກໍຕ້ອງເຊື່ອແລະໄວ້ໃຈໃນອົງພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ.
ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈ:	ການທີ່ອົງພຣະເຢຊູເຮັດໃຫ້ລາຊະໂຣຄືນມາຈາກຕາຍນັ້ນໄດ້ບອກວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນຕົ້ນຕໍອັນແທ້ຈິງຂອງຊີວິດ. ອົງພຣະເຢຊູເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ມີອຳນາດເໜືອຄວາມຕາຍ.

ບົດນຳ

ຂ້າພະເຈົ້າເປັນສິດຍາພິບານເກືອບສາມສິບປີ ໃນລະຍະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທຳພິທີສົ່ງສະການເປັນຮ້ອຍໆ ຫລາຍເທື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຍາດຕິພົນ້ອງຮ້ອງໄຫ້ ກ່ອນພວກສັບປະເລີ່ຈະຍ່ອນສົບຜູ້ຕາຍລົງຊຸມດິນ. ສິ່ງນັ້ນເປັນເວລາບໍ່ຫ້າຍິນດີເລີຍ ເຫັນວ່າຄວາມຕາຍເປັນສັດຕູມີອຳນາດຫລາຍທີ່ຈະເອົາຊະນະໄດ້. ການຕາຍນີ້ໝາຍເຖິງຄວາມສັມພັນໄດ້ຖືກຕັດຂາດ, ຄວາມຝັນໄດ້ສິ້ນລົງ, ແລະຄວາມຫວັງໄດ້ນຸ້ມໄປ. ເຫັນວ່າສະມາຊິກໃນຄອບຄົວແລະຍາດຕິພົນ້ອງຄົງໄດ້ພົບກັບຄວາມ ໂສກເສົ້າໄປເລື້ອຍໆ.

ເປັນເວລານານສົມຄວນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ແລະໄດ້ທຳພິທີສົ່ງສະການ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເຫັນຜູ້ໃດຄືນມາຈາກຕາຍເທື່ອ. ເຖິງແມ່ນປ່າຊ້າຍູ່ທາງຫລັງຄຣິສຕະຈັກ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍັງບໍ່ໄດ້ເຫັນຊຸມຂອງ ຜູ້ຕາຍເປີດອອກເພາະມີຄືນຄືນມາຈາກຕາຍ. ເຫັນວ່າການຕາຍເປັນຄວາມສິ້ນຫວັງຂອງມະນຸດເຮົາຢ່າງຫລີກບໍ່ໄດ້.

ແຕ່ພວກເຮົາທີ່ເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູຈະບໍ່ເປັນຄົນໝົດຫວັງເພາະພວກເຮົາໄດ້ເຊື່ອແລະມີຄວາມຫວັງໃນອົງພຣະເຢຊູຜູ້ບໍ່ໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ພຣະອົງຍັງເປັນພຣະເຈົ້າເໜືອຄວາມຕາຍອີກດ້ວຍ. ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາຊະໂຣຄືນມາຈາກຕາຍເປັນສັນຍາລັກວ່າ ສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ບອກກັບບາງມາທານັ້ນເປັນຄວາມຈິງ. ໃນທຸກວັນນີ້ກໍເຊັ່ນກັນເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຍິນຢູ່ຜູ້ປ່າຊ້າຍໃຫ້ພວກເຮົາຈິ່ງໝັ້ນໃຈແລະເຕັມໄປດ້ວຍຄຳເວົ້າຂອງອົງພຣະເຢຊູທີ່ບອກກັບມາທາ ມາຮືອວ່າ “ເຮົາເປັນເຫດໃຫ້ຄົນທັງປວງເປັນຄືນມາ” (ໂຍຮັນ 11:25).

1. ພຣະເຢຊູຢູ່ໃສເມື່ອພວກເຮົາຕ້ອງການ: (ໂຢຮັນ 11:1-6)

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບຂ່າວວ່າລາຊະໂຣກຳລັງປ່ວຍ. ລາຊະໂຣມີເອື້ອຍສອງຄົນຊື່ມາຣິອາ ແລະມາທາ. ເຫັນວ່າທັງສາມຄົນນີ້ເປັນເພື່ອນດີຂອງອົງພຣະເຢຊູ. ທັງສອງເອື້ອຍນ້ອງໄດ້ສົ່ງຂ່າວໄປໃຫ້ອົງພຣະເຢຊູຮູ້ວ່າ ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າກຳລັງປ່ວຍແລະຫວັງວ່າອົງພຣະເຢຊູຈະແລ່ນໄປຫາໂລດ. ທັງສອງເຫັນວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນຄົນປົວພະຍາດໃຫ້ດີແລະບໍ່ຢາກໃຫ້ນ້ອງຂອງເຂົາເຈົ້າຕາຍ.

ແຕ່ເຫັນວ່າອົງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ໄປຫັນທີ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຢູ່ບ່ອນລາຊະໂຣປ່ວຍ ແລະລາຊະໂຣຕາຍພຣະອົງກໍບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ພຣະເຢຊູຍັງບໍ່ໄດ້ໄປໃນງານສົ່ງສະການອີກຊ້າ ແລະເມື່ອພຣະອົງຢາກໄປກໍຮູ້ວ່າລາຊະໂຣໄດ້ຕາຍແລ້ວ. ຫລາຍໆຄົນອາດຄິດວ່າມັນເປັນການຊ້າເກີນໄປສຳລັບອົງພຣະເຢຊູທີ່ຈະເຮັດອັນໃດໄດ້. ແຕ່ເຫັນວ່າເວລາຢ່າງນັ້ນເປັນຍາມດີທີ່ສຸດສຳລັບພຣະອົງ. ໃນການໄປຊ້ານັ້ນຈະເປັນໂອກາດໃຫ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບພຣະກຽດແລະຊ່ອຍໃຫ້ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກສາວິກເພີ່ນທະວີຂຶ້ນ.

2. ມັນຊ້າເກີນໄປເມື່ອອົງພຣະເຢຊູໄປເຖິງ: (ໂຢຮັນ 11:16)

ໃນທີ່ສຸດເມື່ອອົງພຣະເຢຊູໄປກໍເຫັນເປັນການຊ້າຕໍ່ທຸກຄົນ. ລາຊະໂຣໄດ້ຖືກເອົາໄປຝັງໄວ້ໃນຖ້ຳໄດ້ສິ້ວ້ນແລ້ວ. ຕາມທຳນຽມຂອງພວກຢິວເຊື້ອວ່າວິນຍານຂອງຄົນຕາຍໄດ້ວິນວຽນອ້ອມຕົນເອງຢູ່ປະມານສາມວັນກ່ອນຈະໄດ້ຈາກໄປ, ມື້ທີ່ສີ່ຫລັງຈາກຕາຍແມ່ນຕາຍແທ້ໝາຍເຖິງຄວາມຫວັງທີ່ຈະຄືນມານັ້ນໝົດໄປແລ້ວ. ໝາຍຄວາມວ່າລາຊະໂຣໄດ້ຕາຍໄປຢ່າງແທ້ຈິງ.

ນາງມາທາໄດ້ໄປພົບອົງພຣະເຢຊູກາງທາງກ່າວວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າ ຖ້າທ່ານຢູ່ທີ່ນັ້ນນ້ອງຊາຍຂ້ານ້ອຍຄົງບໍ່ຕາຍ” (11:21). ຟັງຄຳກ່າວຂອງນາງມາທາແລ້ວຄືເປັນການຕ້ອງຕິເພາະພຣະເຢຊູມາຊ້າໂພດ. ນາງເວົ້າດັ່ງນັ້ນເພາະຄວາມໂສກເສົ້າແລະເສັງໃຈ ແຕ່ໃນເມື່ອເບິ່ງອີກທາງນຶ່ງກໍແມ່ນຄຳເວົ້າດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ເພາະນາງເຊື່ອວ່າອົງພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນສາມາດຊ່ອຍລາຊະໂຣໄດ້. ເຖິງແນວໃດກໍຕາມນາງເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຈະຍັງທຳງານຜ່ານອົງພຣະເຢຊູ ເຖິງແມ່ນພຣະອົງອາດມາຊ້າເກີນໄປ.

ຕໍ່ມານາງມາຣິກໍໄດ້ກ່າວດັ່ງນັ້ນເໝືອນກັນ (11:32). ນາງກໍເສັງໃຈຕໍ່ອົງພຣະເຢຊູເມື່ອນ້ອງຊາຍຂອງນາງປ່ວຍໜັກແລະບໍ່ເຫັນພຣະອົງມາຊ່ອຍເລີຍ ແຕ່ນາງເຊື່ອວ່ານອກຈາກອົງພຣະເຢຊູແລ້ວບໍ່ອາດມີຜູ້ໃດຊ່ອຍໄດ້. ທັງສອງເອື້ອຍນ້ອງເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູວ່າເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຄົນມີຊີວິດຢູ່ ແຕ່ພວກເຂົາຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈວ່າອົງພຣະເຢຊູຍັງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຄົນຕາຍເໝືອນກັນ. ເວລາອົງພຣະເຢຊູໄດ້ບອກກັບມາທາວ່າລາຊະໂຣຈະຄືນມາອີກ ແລະນາງເຂົ້າໃຈວ່າໃນວັນສຸດທ້າຍຈະເປັນຢ່າງນັ້ນແທ້ ນາງບໍ່ຄິດເລີຍວ່າພຣະເຈົ້າມີແຜນການໃນວັນນັ້ນ.

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຢຸດມາຣິອາແລະມາທາບໍ່ໃຫ້ຄິດຢ່າງນັ້ນເພາະເຂົາມີຄວາມເຊື່ອອັນຈຳກັດແລະພຣະອົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາເປັນເຫດໃຫ້ຄົນເປັນຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍ.” (11:25). ໝາຍເຫດ: ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ເວົ້າວ່າ “ເຮົາຈະເປັນເຫດໃຫ້ຄົນເປັນຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍ.” ແຕ່ “ເຮົາເປັນ” ໃນປັດຈຸບັນ. ນີ້ເປັນຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ໂມເຊຕອນໄຟໄໝ້ພຸ່ມໄມ້ (ອພຍ 3.) ອົງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ເປັນພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃນອະນາຄົດແຕ່ພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃນເວລານີ້. ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າເໝືອຄວາມຕາຍ ບໍ່ໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ

ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ເປັນພຣະເຈົ້າທຸກໆວັນ.

ເປັນຄວາມຈິງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ ເໝືອນກັບອົງພຣະເຢຊູເວລາພຣະອົງຢ່າງໄປມາໃນ ໂລກນີ້ ພຣະອົງກໍບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນຕາຍທຸກຄົນຄືນມາ. ອີກບໍ່ນານພຣະເຢຊູຈະເຮັດໃຫ້ລາຊະໂຣຄືນມາ ຈາກຄວາມຕາຍ ແຕ່ລາຊະໂຣກໍຈະຕາຍອີກ. ອົງພຣະເຢຊູບອກກັບນາງມາທາວ່າພຣະອົງເປັນອົງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ; ບໍ່ແມ່ນແຕ່ຂອງຄົນມີຊີວິດຢູ່, ແຕ່ແມ່ນຂອງຄົນຕາຍຄືກັນ. ອີກບໍ່ນານພຣະອົງກໍຈະເຮັດໃຫ້ເຫັນ ເປັນຫລັກຖານໃນເມື່ອພຣະອົງເອງກໍຈະຄືນມາຈາກຂຸມຝັງສິບ.

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ບອກນາງມາທາເພີ່ມວ່າຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງຈະມີຊີວິດເຖິງແມ່ນພວກເຂົາໄດ້ຕາຍໄປ ແລ້ວ ຈະບໍ່ແມ່ນຈຸດຈົບ. ແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຄືພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ມີຊີວິດຫລັງຈາກຕາຍ! ອົງ ພຣະເຢຊູໄດ້ຖາມມາທາວ່ານາງໄດ້ເຊື່ອໃນຄໍາເວົ້າຂອງພຣະອົງບໍ່? ເໝືອນພວກເຮົາອາດບໍ່ເຂົ້າໃຈທຸກຢ່າງ ເຖິງຊີວິດອັນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ ແຕ່ນາງເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູ ນາງເຊື່ອວ່າອົງພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ນາງເຊື່ອໃນຄໍາເວົ້າຂອງອົງພຣະເຢຊູ.

ພວກເຮົາທຸກຄົນອາດພົບກັບຄວາມໝົດຫວັງ ບັນຫາຮ້າຍແຮງ ເມື່ອມີຄວາມຕ້ອງການແລ້ວອົງພຣະເຢ ຊູອາດບໍ່ມາຊ່ອຍຢ່າງທັນໃຈເຊັ່ນ: ເຮົາເຈັບໜັກ, ຄອບຄົວແຕກແຍກ, ເວລາພວກທະນາຄານຈະມາຍຶດເອົາ ເຮືອນຄົນ ພວກເຮົາຫວັງວ່າອົງພຣະເຢຊູຈະມາຊ່ອຍໂລດ. ເມື່ອພົບກັບບັນຫາຮ້າຍແຮງໃນຊີວິດພວກເຮົາ ຄິດວ່າໝົດໂອກາດແລ້ວ. ແຕ່ຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າອົງພຣະເຢຊູຮູ້ຈັກດີວ່າພຣະອົງຈະຄວນເຮັດຢ່າງໃດ. ພວກ ເຮົາຄວນສືບຕໍ່ໃນອົງພຣະເຢຊູເຖິງແມ່ນວ່າຈະເປັນສິ່ງເຂົ້າໃຈຍາກ. ສໍາລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູ ເວລາ ພົບກັບຄວາມຕາຍກໍບໍ່ແມ່ນຈຸດສຸດທ້າຍ.

3. ພຣະເຢຊູຊົງເປັນຫວ່ງເວລາພວກເຮົາເຈັບ: (ໂຢຮັນ 11:33-37)

ເມື່ອພຣະອົງມາຊ່ອຍຊໍາເກີນໄປຢ່າເຂົ້າໃຈວ່າພຣະອົງບໍ່ເປັນຫວ່ງເປັນໃຍນໍາ. ແຕ່ຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າພຣະ ອົງເຫັນໄກກວ່າເຮົາ. ເມື່ອເວລາພວກເຮົາເຈັບປ່ວຍໜັກຄືບໍ່ເຫັນອົງພຣະເຢຊູເຂົ້າມາຊ່ອຍນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ໝາຍ ຄວາມວ່າພຣະອົງບໍ່ເປັນຫວ່ງ. ໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າແຜນການຂອງພຣະອົງໃຫຍ່ເກີນກວ່າທີ່ພວກເຮົາຈະເຂົ້າໃຈ ໄດ້.

“ອົງພຣະເຢຊູຊົງພຣະກັນແສງ” (11:35) ຂໍ້ນີ້ເປັນຂໍ້ເດັກນ້ອຍທັງຫລາຍມັກທ່ອງຈໍາເມື່ອຄຣູສັ່ງໃຫ້ຮຽນ ຮູ້. ມີຄໍາຖາມວ່າທ່ານໄດ້ຄິດເຖິງເຫດຜົນບໍ່ວ່າເປັນຫຍັງອົງພຣະເຢຊູຈຶ່ງຮ້ອງໄຫ້? ບາງຄົນອາດຄິດວ່າເພາະ ລາຊາໂຣຕາຍໄປ ດ້ວຍເຣື່ອງນີ້ສອງນ້ອງເອື້ອຍມາທາແລະມາຣີອາໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ຄໍາຄວນ ລາຊະໂຣຕາຍໄປ ແລ້ວໄດ້ສີ່ວັນແລະຈະບໍ່ມີໂອກາດຄືນມາມີຊີວິດອີກຢ່າງແນ່ນອນ.

ແຕ່ເຫັນວ່າອົງພຣະເຢຊູຮູ້ຈັກເຣື່ອງການຄືນມາມີຊີວິດໃໝ່ອີກ ເພາະພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຄົນເປັນ ແລະຄົນຕາຍ. ອີກບໍ່ນານພຣະອົງກໍຈະໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ລາຊະໂຣຄືນອອກມາຈາກຂຸມຝັງສິບ. ສ່ວນຂ້າພະເຈົ້າ ແລ້ວການທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ບໍ່ແມ່ນກ່ຽວກັບລາຊະໂຣໄດ້ຕາຍ. ພຣະອົງຮູ້ຈັກການຄືນມາຈາກຕາຍ ແລະມີຊີວິດອີກ.

ຂໍ້ 33 ກ່າວວ່າ, “ເມື່ອພຣະເຢຊູເຫັນນາງຮ້ອງໄຫ້ ແລະພວກຍິງໄດ້ມາກັບນາງກໍາລັງຮ້ອງໄຫ້ເໝືອນກັນ ພຣະອົງກໍຊົງຫວັ່ນວາຍແລະຊົງສະເທືອນພຣະທັຍ.” ອົງພຣະເຢຊູຮ້ອງໄຫ້ບໍ່ແມ່ນລາຊະໂຣຕາຍເພາະຕາມ

ສາຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງແລ້ວການຕາຍນັ້ນບໍ່ແມ່ນຈຸດສຸດທ້າຍ ລາຊະໂຣຈະຄົນມາອີກບໍ່ນານນີ້. ພຣະອົງຮ້ອງໃຫ້ເພາະພຣະອົງຊົງເຫັນນາງມາຣິອາ, ມາທາແລະຄົນອື່ນໆໄດ້ຮ້ອງໃຫ້ ແລະພຣະອົງໄດ້ມີຄວາມເຈັບປວດແທນພວກເຂົາ.

ພວກເຮົາຜູ້ເປັນຄົນທີ່ເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູຕ້ອງມີຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າພຣະອົງມີອຳນາດເໜືອຄວາມຕາຍ. ໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າຄວາມຕາຍໄດ້ຖືກທຳລາຍແລ້ວເວລາອົງພຣະເຢຊູໄດ້ພົ້ນຄົນມາຈາກຕາຍ. ອຳນາດຂອງອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງອອກມາ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ລາຊະໂຣຄົນມາຈາກຕາຍເພື່ອພວກເຮົາຈະມີຄວາມຫວັງ. ແຕ່ການຮູ້ຢ່າງນັ້ນບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາປາສະຈາກຄວາມໂສກເສົ້າເມື່ອມີຄົນຮັກຕາຍຈາກໄປ. ເໝືອນກັບອາຈານໂປໂລກ່າວວ່າ, ພວກເຮົາໂສກເສົ້າ, ແຕ່ຢ່າໂສກເສົ້າຈົນເກີນໄປເໝືອນຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຜູ້ໝົດຫວັງ (1 ທຊນ 4:13).

ອົງພຣະເຢຊູໂສກເສົ້ານຳພວກເຮົາ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ໂສກເສົ້າເມື່ອມີຄົນຕາຍ. ສຳລັບອົງພຣະເຢຊູແລ້ວການຕາຍນັ້ນບໍ່ແມ່ນຈຸດສຸດທ້າຍ ຄົນທີ່ຕາຍນັ້ນຍັງມີຊີວິດຢູ່ເໝືອນແຕ່ກ່ອນທີ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ຕາຍ. ແຕ່ເຫັນວ່າພຣະອົງໂສກເສົ້າເພາະພວກເຮົາໂສກເສົ້ານັ້ນເອງ ຈິດໃຈຂອງພຣະອົງສະເທືອນກຳເພາະພວກເຮົາໄດ້ຮັບສິ່ງສະເທືອນນັ້ນ.

ການທີ່ມີຈິດໃຈສະເທືອນນັ້ນບໍ່ມີຄວາມຜິດອັນໃດ ສ່ວນຂ້າພຣະເຈົ້າມີກຳລັງໃຈເມື່ອເຫັນອົງພຣະເຢຊູຮ້ອງໃຫ້ເພາະພຣະອົງເປັນຫວ່າງນຳພວກເຮົາ. ພວກເຮົາໂສກເສົ້າແຕ່ໂສກເສົ້າດ້ວຍມີຄວາມຫວັງເພາະພວກເຮົາຮູ້ວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນຕົ້ນຕໍຂອງການຄົນມາຈາກຕາຍ.

4. ທຸກສິ່ງເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບກຽດ: (ໂຍຮັນ 11:38-44)

ເຫັນວ່າການທີ່ອົງພຣະເຢຊູມາຊ້າເກີນໄປທີ່ຈະຊ່ອຍໃຫ້ລຣາຊະໂຣພົ້ນຈາກຕາຍນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນພຣະອົງບໍ່ເປັນຫວ່າງ. ຖ້າພຣະອົງມາໄວເວລາລາຊະໂຣປ່ວຍຢູ່ນັ້ນ ແນ່ນອນພຣະອົງຊ່ອຍໄດ້. ແຕ່ເຫັນວ່າຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຢຊູໃຫຍ່ກວ່າການຊ່ອຍບໍ່ໃຫ້ລຣາຊະໂຣພົບຄວາມຕາຍ. ຈຸດປະສົງຂອງອົງພຣະເຢຊູແມ່ນເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພຣະກຽດ.

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເຂົ້າໃກ້ອຸບໂມງເພາະໃນສມັຍນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ເອົາສົບຄົນຕາຍໄປຝັງໄວ້ໃນຖ້ຳແລ້ວເອົາໝາກຫິນໃຫຍ່ຕັ້ນໄວ້ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ໂຈນແລະສັດປ່າໄປລົບກວນ. ສົບຄົນຕາຍເອົາໄປປະໃນຖ້ຳປະມານປີນຶ່ງ. ຫລັງຈາກນັ້ນແລ້ວສະມາຊິກໃນຄອບຄົວກໍໄປຫາເກັບກະດູກແລ້ວເອົາໃສ່ໃນໂຖ.

ເວລາອົງພຣະເຢຊູໄປເຖິງປາກຖ້ຳພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຍົກເອົາກ້ອນຫິນອອກຫລັງຈາກລາຊະໂຣຕາຍໄດ້ສີ່ວັນ. ນາງມາທາຈຶ່ງເຕືອນວ່າຮ່າງກາຍຂອງລາຊະໂຣອາດເລີ້ມມີກິ່ນເໝັນແລ້ວ. ອີກເທື່ອນຶ່ງສິ່ງທີ່ອົງພຣະເຢຊູເຮັດນັ້ນພຣະອົງຮູ້ດີວ່າພຣະອົງກຳລັງເຮັດຫຍັງ ພຣະອົງກຳລັງຈະສະແດງຮັສມີຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ.

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ອ້ອນວອນອະທິຖານ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ອ້ອນວອນເພື່ອໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ລາຊະໂຣຄົນມາຈາກຕາຍເພາະພຣະອົງຮູ້ວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຄວາມຕາຍ, ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ອ້ອນວອນຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຽງດັງ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນ ແຕ່ເພື່ອຄົນທີ່ຢູ່ຫິ້ນຈະໄດ້ເຊື່ອເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ທຳການອັສຈັນ. ນີ້ແມ່ນຈຸດປະສົງອັນໃຫຍ່ທີ່ພຣະອົງມີ ເພື່ອຈະໃຫ້ພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ.

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນສຽງດັງຕໍ່ຄົນຕາຍ ແລະລາຊະໂຣກໍຢ່າງອອກຈາກຊຸມຝັງສົບ. ບໍ່ເປັນການຍາກທີ່ຈະວາດພາບເບິ່ງວ່າຄົນໃນທີ່ນັ້ນຈະມີພຶດຕິກຳຢ່າງໃດເມື່ອໄດ້ເຫັນຢ່າງນັ້ນ. ມີຫລາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອ. ແຕ່ມີບາງຄົນກໍສົງສັຍບໍ່ເຊື່ອ ແລະພວກເຂົາຍັງວາງແຜນການຂ້າອົງພຣະເຢຊູຊ້າ. ພວກເຂົາອາດບໍ່ຮູ້ວ່າການກະທຳຂອງພວກເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ພຣະເຢຊູຕາຍ ເພື່ອຈະມີການຄືນພຣະຊົນມາອີກຊຶ່ງການຄືນພຣະຊົນຂອງອົງພຣະເຢຊູນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຊື່ອເພີ່ມຄວາມຫວັງ.

ພວກເຮົາອາດຈະແປກໃຈວ່າເປັນຫຍັງອົງພຣະເຢຊູຈຶ່ງບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄົນຜູ້ເຮົາຮັກຕາຍໄປແລ້ວຄືນມາອີກໃນທຸກວັນນີ້. ແຕ່ໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່ານັ້ນບໍ່ແມ່ນຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ. ອົງພຣະເຢຊູເຮັດໃຫ້ລາຊະໂຣຄືນມານັ້ນເປັນການບອກວ່າພຣະອົງເປັນໃຜ ຄືເປັນພຣະຄຣິດ ພຣະເຈົ້າຂອງຊີວິດ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຄວາມຕາຍ. ບໍ່ຈຳເປັນຈະເຮັດໃຫ້ມີຄົນຄືນມາຈາກຕາຍທຸກວັນກ່ອນຈະເຊື່ອວ່າອົງພຣະເຢຊູແມ່ນໃຜ ຫລືເຫັນອັດສະຈັນທຸກວັນເພື່ອຈະໃຫ້ພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ບອກແລ້ວວ່າພຣະອົງເປັນໃຜ ແລະພວກເຮົາຄວນເຊື່ອແລະໃຫ້ພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າເພາະພວກເຮົາຮູ້ຈັກວ່າພຣະອົງໄດ້ຄືນມາຈາກຕາຍແລະເປັນຊີວິດ.

ເຮືອງນີ້ມີຄວາມໝາຍຫຍັງໃນທຸກວັນນີ້?

ພວກເຮົາທຸກຄົນຈະໄດ້ຍືນຂ້າງຊຸມຝັງສົບຂອງຜູ້ເຮົາຮັກບໍ່ເວລາໃດກໍເວລານຶ່ງ. ເວລານັ້ນຄົງເປັນທຸກໂສກອັນໃຫຍ່. ແຕ່ໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່ານັ້ນເປັນຂອງທັມມະດາ ເພາະຄວາມໂສກເລົ່າເປັນພາກສ່ວນຂອງຊີວິດເມື່ອພົບເຫັນຄົນທີ່ຕາຍຈາກໄປ.

ສຳລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອເວລາພົບກັບການຕາຍກໍຍັງມີຄວາມຫວັງ. ນຶ່ງ, ຈົ່ງມີກຳລັງໃຈເພີ່ມເມື່ອເຫັນອົງພຣະເຢຊູຊົງຮ້ອງໄຫ້ນຳເວລາມີຄົນຮັກຕາຍຈາກໄປ. ພຣະອົງເປັນຫ່ວງໃນການສູນເສັງຄົນຮັກໂດຍການຕາຍ ແຕ່ໃຫ້ເຂົ້າໃຈແນ່ວ່າສຳລັບອົງພຣະເຢຊູແລ້ວຜູ້ຕາຍໄປນັ້ນຍັງມີຊີວິດເໝືອນເດີມ. ອົງພຣະເຢຊູເປັນພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ພື້ນຊົງຮ້ອງໄຫ້ກັບພວກເຮົາເມື່ອພວກເຮົາໂສກເລົ່າ. ສອງ, ພວກເຮົາມີຄວາມຫວັງເພາະພວກເຮົາໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຜູ້ຄືນມາຈາກຄວາມຕາຍ. ເຖິງແມ່ນຄົນທີ່ເຮົາຮັກໄດ້ຕາຍຈາກໄປ ແຕ່ເຫັນວ່າພວກເຂົາໄດ້ມີຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີກັບອົງພຣະເຢຊູ. ພວກເຮົາອາດຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈໄດ້ທັງໝົດເຮືອງຊີວິດອັນຕລອດໄປເພາະມັນເປັນສິ່ງເລິກລັບຊັບຊ້ອນ ແຕ່ຈົ່ງເຊື່ອຟັງເອົາພຣະເຢຊູຜູ້ສາມາດມອງເຫັນໄດ້ໂກແລະໃຫຍ່ກວ່າພວກເຮົາ. ໃຫ້ເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັກສາຄົນທີ່ເຮົາຮັກທີ່ຕາຍຈາກໄປ.

ສຸດທ້າຍ, ພວກເຮົາຄວນສັຣເສີນໃຫ້ພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າໃນທຸກກໍລະນີ ຄວາມຕາຍບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະຕໍ່ພຣະເຈົ້າໄດ້. ສິ່ງນີ້ເຫັນໄດ້ເມື່ອອົງພຣະເຢຊູເຮັດໃຫ້ລາຊະໂຣຄືນມາຈາກຕາຍ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດຄືນມາຈາກຕາຍໃນວັນທີສາມ.

ຄຳຖາມ

11. ໃຫ້ສົນທະນາກັນເຖິງເວລາທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ອົງພຣະເຢຊູຊ່ອຍໃນຍາມຈຳເປັນ ແລະເຫັນວ່າອົງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ມາ. ທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດ? ສິ່ງນັ້ນໄດ້ທ້າທາຍຕໍ່ຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານຢ່າງໃດ? ທ່ານໄດ້ເຮັດແນວໃດ?

12. ທ່ານຄິດວ່າເປັນຫຍັງໃນທຸກວັນນີ້ອົງພຣະເຢຊູຈຶ່ງບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄົນຕາຍຄືນມາ?

13. ເມື່ອມາທາກັບມາຮືອາສອງເອື້ອຍນ້ອງເວົ້າກັບອົງພຣະເຢຊູວ່າຖ້າພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນນ້ອງຊາຍຂອງພວກເຂົາຄົງບໍ່ຕາຍ ທ່ານຄິດວ່າພວກເຂົາເວົ້າຕ້ອງຕິ ຫລືເວົ້າດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູ?

14. ອ່ານບົດ 11 ໃຫ້ໝົດ ທ່ານຈະເຫັນວ່າພວກຫົວໜ້າສາສນາວາງແຜນຈະສ້າງຫານອົງພຣະເຢຊູຫຼັງເຫັນລາຊະໂຣຄືນມາຈາຕາຍ. ສິນທະນາກັນວ່າເປັນຫຍັງພວກເຂົາຈຶ່ງຢາກກຳຈັດອົງພຣະເຢຊູໂດຍສະເພາະແລ້ວເຫັນການອັດສະຈັນທີ່ຄືນຄືນມາຈາກຕາຍ.

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດຮຽນທີ 7

ຄວາມຮັກຢ່າງເຕັມຂີດຂອງພຣະອົງ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 13: 1-17; 31-38

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ: ໂຢຮັນ 13: 1-38

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູຊົງເປັນແບບຢ່າງໃນຄຳສອນຂອງພຣະອົງເຣື່ອງຄວາມຮັກຊຶ່ງກັນ ແລະກັນ ດ້ວຍການຮັບໃຊ້ຢ່າງຖ່ອມຕົວ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະເອົາແບບຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູເຣື່ອງຄວາມຮັກຊຶ່ງກັນ ແລະກັນຜ່ານການຮັບໃຊ້ຢ່າງຖ່ອມຕົວໄດ້ວິທີໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຈະເອົາແບບຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູເຣື່ອງຄວາມຮັກຊຶ່ງກັນ ແລະກັນຜ່ານການຮັບໃຊ້ຢ່າງຖ່ອມຕົວ.

ອ່ານແບບສັ້ນ: ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຈັດຕຽມພວກສາວິກຂອງພຣະອົງເພື່ອຄວາມຕາຍທີ່ຈະມາເຖິງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ສຳແດງຄວາມຮັກຜ່ານການຮັບໃຊ້ແບບຖ່ອມຕົວ.

ຄຳນຳ

ວຽກທຳອິດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃນຕອນມາຢູ່ອະເມຣິກາໃໝ່ໃນປີ 1975 ແມ່ນເປັນຜູ້ຊ່ວຍໃນໂຮງງານ. ວຽກແຕ່ລະມື້ເປັນວຽກທີ່ເບື້ອນ ແລະຕໍ່າຕ້ອຍເຊັ່ນການທຳຄວາມສະອາດໃນຫ້ອງຜລິດແລະສາງເກັບເຄື່ອງ; ພັນກາງທຸກຄົນພຍາຍາມຫລີກເວັ້ນວຽກນີ້ ແລະຜູ້ຄຸມງານມັກຈະແຕ່ງໃຫ້ພັນກາງໃໝ່ເຮັດຢູ່ສເມີ.

ວຽກນີ້ຊ່ວຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມອິດທິນ ແລະຝຶກໃຫ້ຮູ້ຈັກຖ່ອມຕົວ; ແນ່ນອນມັນເປັນເຣື່ອງລຳບາກໃຈ ແຕ່ກໍ່ຕ້ອງອິດທິນເພາະຈຳເປັນ; ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດທຸກຢ່າງທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ດ້ວຍຄວາມສັດຊື່.

ສາວິກຂອງພຣະເຢຊູພ້ອມທີ່ຈະຕາຍແທນພຣະອົງ; ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ ພຣະອົງຊົງຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຂົາລ້າງຕີນໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ແລະທຳໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ແທນທີ່ຈະເປັນຜູ້ໂຜດແລະຜູ້ປົດປ່ອຍ. ມີຄົນຫລວງຫລາຍທີ່ຕ້ອງການໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຈາກຄວາມຍາກລຳບາກຕ່າງໆ; ຫລາຍຄົນຕ້ອງການຄວາມປົດປ່ອຍຈາກຄວາມໝົດຫວັງ, ຄວາມທຸກຍາກ, ການຖືກຂົ່ມເຫງ, ຄວາມຍ້ານ, ແລະຕ່າງໄປ. ບາງທີຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນທັງຫລາຍອາດຈະແມ່ນຢາກເຫັນໃຜຜູ້ນຶ່ງທີ່ຫ່ວງໃຍ, ສະແດງຄວາມສົນໃຈ, ປ້ອນອາຫານເດັກທີ່ອິດທິວ, ຫລືນຶ່ງເປັນໝູ່ໃນໂຮງພຍາບານ.

ພຣະເຢຊູອາດຈະສ້າງຄວາມປະທັບໃຈໃຫ້ພວກສາວິກໃນຄືນນັ້ນ; ຄວາມຮັກໄດ້ຖືກສະແດງອອກຜ່ານການຮັບໃຊ້ຢ່າງຖ່ອມໃຈ. ພຣະອົງຊົງເປັນແບບຢ່າງ ແລະໄດ້ອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງການກະທຳອັນຕໍ່າຕ້ອຍ

ຂອງພຣະອົງ. ພຣະເຢຊູຊົງຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຍິນຫຍັງແດ່ຈາກເຮືອງນີ້?

ໃນພາກທີໜຶ່ງຂອງພຣະທັມໂຢຮັນຊິ້ມີສິບສອງບົດ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສັ່ງສອນແລະຮັບໃຊ້ຖ້າມາກາງຊຸມຊົນ. ພຣະອົງຊົງເອີ້ນສາວິກສິບສອງຄົນອອກຈາກຄົນທັງຫລາຍແລະສັ່ງສອນພວກເຂົາເປັນພ້ອມໆກັນ. ໃນຕອນນີ້ ສາວິກເປັນຜູ້ສັ່ງເກດການແລະເປັນພະຍານການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ. ພວກເຂົາເຈົ້າມີເວລາຢູ່ສ່ວນຕົວກັບພຣະເຢຊູບໍ່ຫລາຍເທົ່າໃດ.

ພາກທີສອງຂອງພຣະທັມໂຢຮັນເນັ້ນໃສ່ການປ່ຽນແປງທິດທາງໃນຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູໃນໂລກນີ້. ການອັສຈັນ, ການເທສນາ, ແລະການເຕືອນພວກຟະຣີຊາຍໄດ້ຍຸດຕິລົງ. ໃນບົດຕໍ່ໄປໂຢຮັນອະທິບາຍເຮືອງພຣະເຢຊູຮັບທານອາຫານກັບພວກສາວິກໃກ້ຊິດແບບສ່ວນຕົວ. ພຣະອົງຊົງສອນພວກເຂົາເຖິງສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຈາກການສິ້ນພຣະຊົນ ແລະການເປັນຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍ ເພື່ອພວກສາວິກຈະໄດ້ຈົດຈຳແລະເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເວົ້າກັບພວກເຂົາ.

1. ໂວ! ຕົນຂອງຂ້ານ້ອຍຫລີ! (ໂຢຮັນ 13:1-11)

ໂຢຮັນໄດ້ບໍລິຍາເຖິງອາຫານໃນຄືນກ່ອນເທສການວັນປັສຄາ ແຕ່ຜູ້ຊຽນຄືນອື່ນໆໄດ້ເວົ້າເຮືອງອາຫານຂອງວັນປັສຄາ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ອາຫານນີ້ເປັນອາຫານຄາບສຸດທ້າຍຂອງພຣະເຢຊູກັບພວກສາວິກ. ພຣະເຢຊູຈະຊົງທຳນວາຍເຮືອງພຣະອົງຈະຖືກທໍຣະຍົດຈາກຜູ້ໜຶ່ງໃນພວກເຂົາ ແລະພຣະອົງຈະຊົງອະທິບາຍເຮືອງການສະເດັດມາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເລີ່ມໂອກາດນັ້ນດ້ວຍການສະແດງຄວາມຮັກສຳລັບພວກສາວິກ.

ຕາມປະເພນີແລ້ວຄົນຮັບໃຊ້ ຫລືຂ້າທາດຈະເປັນຜູ້ຕ້ອນຮັບແຂກເຂົ້າບ້ານຂອງນາຍຕົນ ແລະຈະລ້າງຂີ້ຝຸ່ນຫລືຕົມຈາກຕົນຂອງແຂກ. ແຕ່ເຮືອນທີ່ພຣະເຢຊູແລະພວກສາວິກໄດ້ໃຊ້ໃນຕອນນັ້ນເປັນເຮືອນຍົມຊົ່ວຄາວສະນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ມີຂ້ອຍໃຊ້ຖ້າລ້າງຕົນໃຫ້ແຂກ. ພວກສາວິກສາມາດທີ່ຈະລ້າງຕົນພຣະເຢຊູໄດ້ ຖ້າມີການຂໍ ແຕ່ພວກເຂົາຄົງຈະບໍ່ລ້າງຕົນຂອງກັນແລະກັນແນ່ນອນ.

ໃຫ້ທ່ານລອງວາດພາບເບິ່ງ: ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງລຸກຈາກໂຕະ, ຖອດເຄື່ອງທົງ, ເອົາຜ້າເຊັດຕົວມັດແອວ, ຖອກນ້ຳໃສ່ອ່າງ, ແລ້ວຊົງຕັ້ງຕົ້ນລ້າງຕົນຂອງພວກສາວິກ. ພວກສາວິກຄົງຈະພາກັນລະອາຍ; ແຕ່ເມື່ອພຣະເຢຊູມາເຖິງຕົນຂອງເປໂຕ, ລາວໄດ້ເວົ້າຂຶ້ນວ່າ; “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ທ່ານຈະລ້າງຕົນຂອງຂ້ານ້ອຍຫລີ” (ຢຮ 13:7). ເປໂຕບໍ່ຍອມໃຫ້ພຣະເຢຊູລ້າງຕົນ ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວວ່າ, “ຖ້າເຮົາບໍ່ໄດ້ລ້າງທ່ານ ທ່ານຈະມີສ່ວນໃນເຮົາບໍ່ໄດ້” (ຢຮ 13:8). ແລ້ວເປໂຕຈຶ່ງທູນວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ບໍ່ແມ່ນແຕ່ຕົນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຂໍລ້າງມືແລະຫົວຂອງຂ້ານ້ອຍເໝືອນກັນ” (ຢຮ 13:9). ພຣະອົງຊົງມີພຣະປະສົງຈະສອນເປໂຕແລະສາວິກທຸກຄົນວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຢາກຮ່ວມສາມັກຄີທັມກັບພຣະອົງ ແລະຮ່ວມໃນສະຖາຣາສີຂອງພຣະອົງ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຖອມຕົວຂອງພຣະອົງ.

2. ຈົ່ງເຮັດຕາມ: (ໂຢຮັນ 13:12-17)

ຫລັງຈາກທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ລ້າງຕີນຂອງພວກສາວິກແລ້ວ, ພຣະອົງຊົງຖາມພວກສາວິກວ່າພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ເບິ່ງ. ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາຜູ້ເປັນນາຍແລະອາຈານຂອງພວກທ່ານໄດ້ລ້າງຕີນຂອງທ່ານ ພວກທ່ານກໍຄວນລ້າງຕີນຂອງກັນແລະກັນເໝືອນກັນ” (13:14). ການຮັບໃຊ້ໄດ້ເປັນຫົວໃຈຂອງຄົນເຊື່ອທັງຫລາຍທີ່ໂລກເອີ້ນວ່າ “ຄຣິສຕຽນ.”

ພຣະເຢຊູຊົງເປັນແບບຢ່າງເຣື່ອງການຮັບໃຊ້ສໍາລັບຜູ້ເຊື່ອທຸກຄົນ; ສນັ້ນຜູ້ທີ່ເປັນສິດຈິ່ງບໍ່ອາດຈະໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າແລະເປັນນາຍຂອງພວກຕົນ. ຖ້າພຣະເຢຊູຊົງຖ່ອມຕົວລົງເພື່ອລ້າງຕີນສາວິກ, ພວກສາວິກກໍຕ້ອງຖ່ອມຕົວລົງເພື່ອລ້າງຕີນໃຫ້ກັນແລະກັນ ແລະລ້າງຕີນໃຫ້ຄົນອື່ນໆດ້ວຍ.

ສິ່ງໜ້າສົນໃຈໃນວັນນັ້ນກໍຄື ຢູດາຜູ້ທໍຣະຍົດພຣະເຢຊູກໍໄດ້ຢູ່ຮ່ວມໂຕະກັບພຣະອົງ. ທ່ານຄິດວ່າຢູດາຈະຮູ້ສຶກຢ່າງໃດເວລາພຣະເຢຊູຄຣິດຊົງລ້າງຕີນໃຫ້ລາວ? ແຕ່ສໍາລັບພຣະເຢຊູແລ້ວກໍຖືວ່າເປັນການຖ່ອມຕົວຂັ້ນສຸດຍອດ ເພາະພຣະອົງຊົງຍອມຄູເຂົ້າລົງລ້າງຕີນໃຫ້ສັດຕູ. ແຕ່ນັ້ນເປັນການສະແດງເຖິງຄວາມຮັກ; ພຣະເຢຊູຊົງຮັກສັດຕູ. ພວກເຮົາກໍເຊັ່ນດຽວກັນ, ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດທີ່ຈະເລືອກຮັກໄດ້ ຖ້າເຮົາຈະເປັນຜູ້ຕິດຕາມທີ່ດີຂອງພຣະເຢຊູ.

3: ພຣະບັນຍັດຂີ້ໃໝ່: (ຍຣ 13:31-35)

ພຣະບັນຍັດເດີມຈະເປັນບັດຍັດໃໝ່ໄດ້ວິທີໃດ? ພຣະທັມລະບຽບເລວີ 19:18 ເວົ້າວ່າ “ເຈົ້າຢ່າແກ້ແຄ້ນຫລືຜູກພຍາບາດລູກຫລານຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ ແຕ່ເຈົ້າຈົ່ງຮັກເໝືອນບ້ານເຫມືອນຮັກຕົນເອງ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.” ສະນັ້ນພຣະບັນຍັດທີ່ພຣະເຢຊູຊົງໃຫ້ໃນຕອນນີ້ຈະເປັນບັດຍັດໃໝ່ໄດ້ວິທີໃດ? ຄໍາຕອບ: ເວລາພຣະເຢຊູຊົງໃຫ້ພຣະບັນຍັດໃໝ່ນີ້ ພຣະອົງໄດ້ຊົງເວົ້າກັບກຸ່ມຄົນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສະແດງຄວາມຮັກໃຫ້ເຫັນແລະກຸ່ມຄົນທີ່ພຣະອົງຈະຊົງຕາຍເພື່ອເຂົາ. ສະນັ້ນເປັນການໃຫ້ຄໍາສັ່ງໃໝ່ໃຕ້ພຣະສັນຍາໃໝ່; ຕໍ່ຈາກນີ້ໄປຜູ້ຕິດຕາມພຣະອົງຈະຕ້ອງຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນ ເໝືອນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງຮັກພວກເຂົາ (13:34).

ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງກ່າວວ່າຄວາມຮັກຈະເປັນສິ່ງທີ່ແຍກສາວິກຂອງພຣະອົງແລະຄົນອື່ນໆ; ແລະຄວາມຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນໄດ້ເປັນທີ່ປາກົດແຈ້ງໃນກຸ່ມພວກຜູ້ເຊື່ອຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ. ຮ້ອຍປີຫລັງຈາກທີ່ໂຢຮັນໄດ້ຂຽນພຣະທັມໂຢຮັນ, ເຕີຕຸລຽນ ຜູ້ນໍາຄຣິສຕຽນໃນສັຕວັດທີສາມໄດ້ບັນທຶກສິ່ງທີ່ຄົນບໍ່ເຊື່ອໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບຄຣິສຕຽນວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ເບິ່ງວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັກກັນແລະກັນຫລາຍເທົ່າໃດ....ເບິ່ງວ່າພວກເຂົາພ້ອມທີ່ຈະຕາຍແທນກັນແລະກັນ.”

4. ຄວາມຮັກແບບເສັຍສະລະ: (ໂຢຮັນ 13:36-38)

ເປໂຕໄດ້ສະແດງໂຕໃຫ້ເຫັນວ່າທ່ານສາມາດເປັນທັງຜູ້ຕິດຕາມແລະເປັນຜູ້ນໍາ. ບາງຄັ້ງ, ເປໂຕໄດ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູ, ແລະອີກບາງຄັ້ງເປໂຕກໍພາຍາມອອກໜ້າພຣະເຢຊູ (ມທ 17:1-4; ມຣກ 8: 31-33). ອີກເທື່ອ

ນຶ່ງ ເປໂຕປະກາດວ່າຈະຕິດຕາມພຣະເຢຊູໂດຍທີ່ລາວບໍ່ຮູ້ວ່າພຣະອົງຈະໄປໃສ. ເປໂຕເວົ້າວ່າ “ຂ້າພ້ອມຈະສະລະຊີວິດເພື່ອທ່ານ” (13:37).

ຄວາມເວົ້າຂອງເປໂຕບອກເຖິງຄວາມຮັກຂອງລາວຕໍ່ພຣະເຢຊູ ; ເປໂຕເຄີຍໄດ້ຍິນພຣະເຢຊູເວົ້າວ່າຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ດີຈະສະລະຊີວິດຂອງຕົນເພື່ອລູກແກະ; ລາວພ້ອມທີ່ຈະໄປກັບພຣະເຢຊູ. ເປໂຕບໍ່ເຂົ້າໃຈເລີຍວ່າພຣະເຢຊູຈະຕ້ອງໄປຕາຍທີ່ໄມ້ກາງແຂນ. ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເປໂຕວ່າ, “ທ່ານຈະສະລະຊີວິດຂອງທ່ານເພື່ອເຮົາຫລື ເຮົາບອກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າກ່ອນໄກ່ຈະຂັ້ນທ່ານຈະປະຕິເສດເຮົາເຖິງສາມຄັ້ງ” (13:38).

ສໍາລັບຊີວິດໃນວັນນີ້

ໃນຖານະຄຣິສຕຽນ, ພວກເຮົາເປັນພາກສ່ວນຂອງບັນຍັດໃໝ່; ພວກເຮົາຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມພຣະດໍາຮັດຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຈົນເຖິງເວລາທີ່ພຣະອົງສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ. ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າຄົນໃນໂລກຈະຮູ້ວ່າພວກເຮົາເປັນສາວິກຂອງພຣະອົງຖ້າພວກເຮົາຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນ. ຄວາມຮັກບໍ່ແມ່ນທິດສະດີ ແຕ່ເປັນການສະແດງອອກ. ການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໃນວຽກຕໍ່າຕ້ອຍແລະຮັບໃຊ້ຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ອົງພຣະເຢຊູແມ່ນການສະແດງຄວາມຮັກ. ຄົນໃນໂລກເວົ້າເຮື່ອງຄວາມຮັກ ແຕ່ເວລາພວກເຮົາຖ່ອມຕົວລົງແລະສະແດງຄວາມຮັກໃຫ້ເຫັນສິ່ງນັ້ນຈະເປັນອີກເຮື່ອງນຶ່ງ. ຂໍໃຫ້ໂລກໄດ້ເຫັນພວກເຮົາວ່າເປັນຄຣິສຕຽນເພາະຄວາມຮັກ.

ຄໍາຖາມ:

1. ຄິດເຖິງການຖືກຖຽງຂອງພວກອັດສາວິກເຮື່ອງໃຜເປັນໃຫຍ່ທີ່ສຸດ; ທັດສະນະນັ້ນຈະປຽບທຽບໃສ່ຄໍາສອນແລະແບບຢ່າງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສໍາແດງໃຫ້ເຫັນໃນການຮັບໃຊ້ໄດ້ວິທີໃດ? ທ່ານຄິດວ່າພຣະເຢຊູຊົງຄິດຢ່າງໃດເວລາໄດ້ຊົງເຫັນສາວິກຖຽງກັນ?
2. ທ່ານຄິດວ່າພວກສາວິກອາດຈະຄິດເຖິງບົດເທສນາຂອງພຣະເຢຊູທີ່ຈ້າຍພູບໍ່ໃນຕອນນີ້? ທ່ານເຄີຍເວົ້າພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລາຍກວ່າການປະຕິບັດພຣະຄໍານັ້ນບໍ່? ທ່ານເວົ້າພຣະຄໍາດ້ວຍຄວາມຮັກຫລືເພື່ອການຕິຕຽນ?
3. ທ່ານເຄີຍເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຄວາມຮັກ ຈາກການສະແດງອອກຂອງຄົນທີ່ທ່ານນັບຖືບໍ່? ທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດໃນຕອນນັ້ນ?
4. ຄິດເຖິງໂອກາດນຶ່ງທີ່ທ່ານຖ່ອມຕົວດ້ວຍຄວາມຝົນໃຈ. ທ່ານຄິດວ່າຄົນອື່ນຈະຂາດຄວາມເຊື່ອຖືບໍ່ຖ້າທ່ານກະທໍາເຊັ່ນນັ້ນ? ທ່ານຄິດວ່າເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງຝົນໃຈ?
5. ຫາວິທີຖ່ອມຕົວຕໍ່ຄົນອື່ນເພື່ອສະແດງຄວາມຮັກຕໍ່ເຂົາ. ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນໃນຄອບຄົວບໍ່? ທີ່ທໍາງານບໍ່? ທີ່ຄຣິສຕະຈັກບໍ່?
6. ເປໂຕໄດ້ປາກົວໄປວ່າ “ຂ້າພ້ອມຈະສະລະຊີວິດເພື່ອທ່ານ!” ຈົ່ງຫາວິທີທີ່ຈະປະກຽດໄວ້ເພື່ອຈະສະແດງຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດກັບຄົນອື່ນໆ.

ບົດຮຽນທີ 8

ພຣະເຢຊູເປັນທາງນັ້ນ, ເປັນຄວາມຈິງ, ແລະເປັນຊີວິດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 14: 1-14

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 14:1-14

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູຊົງເປັນທາງໄປເຖິງຄວາມຈິງແລະຊີວິດນິຣັນໃນພຣະເຈົ້າ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ມີທາງໃດອີກແດ່ທີ່ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ຊອກຫາພຣະເຈົ້າ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນທາງໄປເຖິງຄວາມຈິງແລະຊີວິດນິຣັນໃນພຣະເຈົ້າ.

ອ່ານແບບສັ້ນ: ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສອນພວກສາວິກໃຫ້ໝັ້ນໃຈວ່າພຣະອົງຊົງເປັນທາງດຽວທີ່ຈະໄປເຖິງພຣະບິດາ.

ຄຳນຳ

ຫລາຍຄົນໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ມາໃນຄອບຄົວທີ່ເພພັງ ຫລືວຸ້ນວາຍຢູ່ສເມີ; ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຮູ້ຄຳວ່າຮັກ ແລະບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮັບຄວາມອົບອຸ່ນໃນຊີວິດ. ເດັກນ້ອງບາງຄົນເຊື່ອວ່າພໍ່ແມ່ບໍ່ຮັກເຂົາເພາະຕົວເອງເປັນຄົນບໍ່ດີ. ຄົນສ່ວນຫລາຍເຊື່ອວ່າສວັນເປັນບ່ອນທີ່ຄົນດີໄປຢູ່ເວລາເຂົາເຈົ້າຕາຍ ແລະສວັນເປັນບ່ອນຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ; ບາງຄົນພຍາຍາມເປັນຄົນດີເພື່ອຈະໄດ້ໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນຫລັງຈາກຕາຍ.

ບຸກຄົນທັງຫລາຍທີ່ກ່າວມານັ້ນຍັງບໍ່ເຄີຍໄດ້ສຳຜັດຄວາມຮັກແລະຄວາມອົບອຸ່ນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຫລາຍຄົນກໍ່ຮູ້ຕົວເອງວ່າຄົງຈະບໍ່ດີທີ່ຈະໄດ້ໄປສວັນ. ບາງຄົນອາດຈະເຄີຍໄດ້ຍິນເຣື່ອງຂອງພຣະເຢຊູແຕ່ບໍ່ເຄີຍມີຄວາມສັມພັນສ່ວນຕົວກັບພຣະອົງ. ພວກເຂົາເຈົ້າຍັງບໍ່ຮູ້ວ່າຄວາມດີຈະບໍ່ນຳຄົນໄປສູ່ສວັນ.

ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບພວກສາວິກວ່າມີທາງດຽວທີ່ມະນຸດຈະໄປເຖິງພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະອົງຊົງເປັນທາງນັ້ນ.

1. ກະຣຸນາຢ່າໄປ!: (ໂຢຮັນ 14:1-3)

ໂຢຮັນ 14 ເລີ່ມດ້ວຍຄຳໝູນໃຈຂອງພຣະເຢຊູສຳລັບພວກສາວິກ: “ຢ່າໃຫ້ໃຈຂອງທ່ານທັງຫລາຍວຸ້ນວາຍໄປ ຈົ່ງວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າແລະໄວ້ວາງໃຈໃນເຮົາເໝືອນກັນ” (14:1). ພຣະອົງຊົງສັ່ງພວກສາວິກໃຫ້ເຊື່ອແລະວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າແລະໃນພຣະອົງ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງໃຫ້ຄວາມໝັ້ນໃຈກັບພວກສາວິກວ່າພຣະອົງຈະຈາກໄປພຽງຊົ່ວຄາວ.

ພວກເຮົາເຄີຍໄດ້ຍິນພຣະຄໍາຕອນນີ້ຢູ່ສະເມີໃນງານຊາປະນະກິດສິບຂອງຜູ້ເຊື່ອ; ພຣະເຢຊູຊົງສັນຍາພວກສາວິກວ່າພຣະອົງຈະຊົງຈາກໄປເພື່ອໄປຈັດແຈ້ງບ່ອນໄວ້ສໍາລັບພວກເຂົາ. ເວລາໄດ້ຍິນຄໍາວ່າ “ບ່ອນ” ພວກມັກເຮົາຄິດເຖິງສະຖານທີ່ແລະບ້ານເຮືອນເໝືອນທີ່ພວກເຮົາຄຸ້ນເຄີຍຢູ່ໃນໂລກມະນຸດນີ້ ຊຶ່ງມີຂອບເຂດຈໍາກັດ. ແຕ່ບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສັນຍານີ້ເປັດຜາສາດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີບ່ອນຢູ່ພຽງພໍສໍາລັບໝົດທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອ. ພວກຜູ້ເຊື່ອຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບພຣະອົງຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ. ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ “ເພື່ອວ່າເຮົາຢູ່ທີ່ໃດ ພວກທ່ານຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນເໝືອນກັນ” (14:3).

ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງໝູນໃຈພວກສາວິກໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນໃນຄວາມເຊື່ອ ແລະພຣະອົງຍັງໄດ້ຊົງສັນຍາວ່າພຣະອົງຈະຊົງກັບມາອີກ. ໃນພຣະຄໍາຕອນນີ້ ຫລາຍຄົນກໍເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເວົ້າເຖິງການຊົງຄືນມາຈາກຄວາມຕາຍແລະການຈະຊົງສະເດັດກັບມາເທື່ອທີສອງ. ພວກສາວິກໄດ້ເຫັນການເປັນຄືນມາຈາກຄວາມຕາຍຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະບໍ່ໄດ້ຍິນພຣະອົງຊົງກ່າວເຖິງການໄປຈັດແຈ້ງບ່ອນໄວ້ສໍາລັບພວກຜູ້ເຊື່ອ; ສະນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງແນ່ໃຈວ່າພຣະສັນຍາເຮືອງການກັບມາແມ່ນພຣະເຢຊູເວົ້າເຖິງການສະເດັດກັບມາເທື່ອທີສອງ.

2. ມີທາງດຽວ, ຄວາມຈິງດຽວ, ແລະຊີວິດດຽວ: (ໂຢຮັນ 14:4-7)

ໃນຂະນະນັ້ນ ໂທມາກໍເກີດຄວາມສົງສັຍວ່າ ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຈະສະເດັດໄປໃສແລ້ວ ພວກຕົນຈະຕິດຕາມພຣະອົງໄປໄດ້ຢ່າງໃດ. ຄວາມຈິງແລ້ວພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເວົ້າຢູ່ສະເມີວ່າພຣະອົງຊົງເປັນໃຜ, ຊົງມາຈາກໃສແລະຈະຊົງກັບໄປໃສ ໃນລະຍະສາມປີທີ່ຢູ່ກັບພວກສາວິກ. ແຕ່ພຣະອົງຊົງອິດທິນດິນນານແລະໃຫ້ຄໍາຕອບຊຶ່ງເປັນປັດຈັຍສໍາຄັນໃນພຣະທັມໂຢຮັນ (ຮ່ວມກັບໂຢຮັນ 3:16) ວ່າ: “ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັນທາງນັ້ນ ເປັນຄວາມຈິງ ແລະເປັນຊີວິດ ບໍ່ມີຜູ້ໃດມາເຖິງພຣະບິດາໄດ້ນອກຈາກຈະມາທາງເຮົາ” (14:6).

ຄໍາວ່າ ທາງ, ຄວາມຈິງ, ແລະຊີວິດ ມີຄວາມໝາຍທີ່ສຸດສໍາລັບຊົນຊາດຍິວໃນພຣະສັນຍາເດີມ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວກັບໂມວ່າ, “ຈົ່ງໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າພວກເຈົ້າຈະປະຕິບັດຕາມທຸກສິ່ງ (ທາງ) ທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ນັ້ນ...” (ພຣະບັນຍັດສອງ 5:32-33). ເອຊາຢາກ່າວວ່າ, “ຖ້າພວກເຈົ້າທັນທີອອກຈາກທາງໄປຂ້າງຂວາຫລືຂ້າງຊ້າຍ ພວກເຈົ້າກໍຈະໄດ້ຍິນສຽງເວົ້າຕາມຫລັງພວກເຈົ້າວ່າທົນທາງຢູ່ພື້ນຈິງເດີນໄປແມ່” (ອຊຍ 30:21). ຜູ້ຂຽນເພງ ອັອນວອນວ່າ, “ໂຜດນໍາພາໄປໃນທາງທີ່ປອດໄພ” (ພສສ 27:11). ພຣະຄໍາເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເວົ້າເຖິງທາງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງປະກາດວ່າພຣະອົງຊົງເປັນທາງນັ້ນ.

ຜູ້ຂຽນເພງ ປະກາດວ່າ, “ຂໍຊົງສອນວິຖີທາງຂອງພຣະອົງແກ່ຂ້າພຣະອົງ ເພື່ອຂ້າພຣະອົງຈະດໍາເນີນໃນຄວາມຈິງຂອງພຣະອົງ” (ພສສ 86:11, ໄທ). “ຂ້າພຣະອົງໄດ້ເລືອກທົນທາງແຫ່ງຄວາມຈິງ” (ພສສ 119:30). “ຜູ້ທີ່ຮັບຟັງຄໍາສັ່ງສອນກໍສໍາແດງທາງສູ່ຊີວິດ” (ສພສ 10:17); “ພຣະອົງໄດ້ຊົງສໍາແດງທົນທາງແຫ່ງຊີວິດແກ່ຂ້າພຣະອົງ” (ພສສ 16:11). ນອກນັ້ນຍັງມີພຣະຄໍາຫລາຍຂໍ້ທີ່ເວົ້າເຖິງເຮືອງນີ້; ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງປະກາດວ່າພຣະອົງຊົງເປັນຄວາມຈິງແລະເປັນຊີວິດທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າເວົ້າເຖິງໃນຄໍາຂຽນຕ່າງໆ. ສໍາລັບພວກ

ເຮົາໃນສັມຍນີ້ ພຣະເຢຊູຊົງເປັນທົນທາງໄປເຖິງພຣະບິດາ, ແລະພຣະອົງຊົງເປັນທາງຊີວິດສໍາລັບພວກເຮົາ ແຕ່ລະມື້. ເວລາໃດພວກເຮົາເອົາຕາອອກຈາກພຣະເຢຊູ ພວກເຮົາຈະອອກນອກທາງ. ແນ່ນອນຜູ້ທີ່ຮູ້ແລະ ຮັບພຣະເຢຊູຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ຮູ້ທາງນັ້ນ, ຄວາມຈິງ, ແລະຊີວິດແລ້ວ.

3. ອີກຄໍາຖາມນຶ່ງ--ໃນຕອນນີ້: (ໂຢຮັນ 14:8-11)

ມາເຖິງຕອນນີ້ພວກເຮົາໄດ້ຍິນຊື່ ເປໂຕແລະໂທມາ ເພາະທັງສອງໄດ້ເວົ້າຄວາມໃນໃຈຂອງພວກຕົນ. ເຖິງ ຈະເປັນຄົນບໍ່ມັກເວົ້າຫລາຍກໍຕາມແຕ່ກໍອິດກັນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້, ພິລິບໄດ້ທູນພຣະເຢຊູວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ຂໍສະ ແດງພຣະບິດາໃຫ້ຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍໄດ້ເຫັນ ພວກຂ້ານ້ອຍກໍຈະພໍໃຈແລ້ວ” (13: 8). ບາງຄົນຄິດວ່າ ຄໍາ ຕອບຂອງພຣະເຢຊູໃນໂຢຮັນ 14:9 ເປັນຄໍາຕໍາໜິ ແຕ່ລາງຄົນຄິດວ່າເປັນຄໍາບໍ່ລະຍາຍ; ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ຄົງເປັນຄໍາຕອບແບບລໍາຄານ ເພາະຄວາມຊ້າໃນການເຂົ້າໃຈຂອງພວກສາວິກ.

ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບພິລິບວ່າ, “ທ່ານບໍ່ເຊື່ອຫລືວ່າເຮົານີ້ຢູ່ໃນພຣະບິດາແລະພຣະບິດາຊົງຢູ່ໃນເຮົາ ຖ້ອຍ ຄໍາທີ່ເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານທັງຫລາຍນັ້ນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວໂດຍລໍາພັງເຮົາເອງ ແຕ່ພຣະບິດາຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນເຮົາ ໄດ້ຊົງກະທໍາພຣະຣາຊກິຈຂອງພຣະອົງ” (14:10). ພຣະເຢຊູຊົງບອກພິລິບໃຫ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ. ການເຊື່ອ ໃນພຣະເຢຊູກໍຄືການເຊື່ອໃນພຣະບິດາ; ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດແຍກກັນໄດ້ເພາະພຣະເຢຊູແລະພຣະບິດາບໍ່ ສາມາດແຍກຈາກກັນ.

4. ຂໍໃນນາມຂອງເຮົາ: (ໂຢຮັນ14:12-14)

ພຣະເຢຊູຊົງທ້າທາຍພິລິບໃນທໍານອງທີ່ວ່າ, “ຖ້າບໍ່ເຊື່ອເຮົາ ກໍໃຫ້ເຊື່ອໃນກິຈການທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດ ເພື່ອຈະຮູ້ ວ່າເຮົາແມ່ນໃຜ.” ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງບອກຕໍ່ໄປວ່າຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງຈະສາມາດເຮັດການໃຫຍ່ກວ່າທີ່ພຣະ ອົງໄດ້ເຮັດເປັນຕົວຢ່າງໄວ້ (14:12). ໃຫຍ່ກວ່າໃນທີ່ນີ້ຄົງຈະໝາຍເຖິງປະຣິມານ ຫລາຍກວ່າຄຸນພາບ.

ໂຢຮັນ 14:13-14 ບໍ່ໄດ້ສອນພວກເຮົາວ່າຢາກໄດ້ຫຍັງໃຫ້ຂໍເອົາໂລດ ເພາະມີຄຣູສອນບາງຄົນໄດ້ສອນໃນ ປະເພດນີ້. ເວລາອ່ານໄປຈົນຈົບພຣະຄໍາພາກນີ້ ພວກເຮົາຈະເຫັນວ່າພຣະອົງຊົງສັນຍາຈະປະທານທຸກສິ່ງ ທີ່ຈະນໍາກຽດຕິຍົດໃຫ້ພຣະບິດາດ້ວຍພຣະບຸດ. ຂໍຣິດເບັນ ຫລືຂໍຄະລິທາດ ອາດຈະບໍ່ຢູ່ໃນສິ່ງທີ່ກ່າວມານີ້, ແຕ່ການຂໍຄວາມກ້າຫານເພື່ອການປະກາດພຣະຄໍາກໍເປັນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງພໍພຣະທັຍ.

ບົດຮຽນສໍາລັບຊີວິດ

ການສແວງຫາຊີວິດມີຮັນດ້ວຍວິທີອື່ນໆຈະເປັນການກະທໍາທີ່ໄຮ້ປໂຍດ. ຫລາຍຄົນສແວງຫາພຣະເຈົ້າໂດຍ ການດໍາເນີນຊີວິດຢ່າງດີ, ບາງຄົນສແວງຫາພຣະເຈົ້າໂດຍທາງທິດສະດີ, ທາງປະສົບການ, ຫລືທາງສາສນາ ຕ່າງໆ. ບາງຄົນເຊື່ອວ່າທຸກສາສນາສອນໃຫ້ຄົນດີແລະໃນທີ່ສຸດທຸກຄົນກໍຈະໄປເຖິງຈຸດດຽວກັນ. ຂ້າພະເຈົ້າ ເຫັນວ່າມັນເປັນເຣື່ອງໜ້າສົງສານທີ່ສຸດ.

ສັງຄົມຂອງພວກເຮົາສອນໃຫ້ຍອມຮັບຊຶ່ງກັນແລະກັນ; ແລະຫລາຍຄົນກ່າວຫາວ່າຄຣິສຕຽນເປັນກຸ່ມທີ່ຈຳກັດຄັບແຄບຈົນເກີນໄປເພາະເຂົາເຈົ້າເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນທາງດຽວສຳລັບໄປສູ່ວັນຫາພຣະເຈົ້າ. ທີ່ຈິງແລ້ວ ຄຣິສຕຽນເປັນກຸ່ມທີ່ເປີດກວ້າງ; ພວກເຮົາພ້ອມທີ່ຈະຮັບທຸກໆຄົນເຂົ້າຢູ່ໃນຄອບຄົວ ເພາະພຣະເຢຊູໄດ້ສະລະພຣະຊົນເພື່ອໂຖ່ຄວາມບາບຂອງມະນຸດໝົດທຸກຄົນ; ພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງປະສົງໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງພິນາດ ແລະພຣະອົງຊົງລໍຄອຍໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່. ສິ່ງທີ່ທຸກຄົນຕ້ອງເຮັດຄືເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນທາງນັ້ນ, ເປັນຄວາມຈິງ, ແລະເປັນຊີວິດ. ມີຫຍັງອີກແດ່ທີ່ທ່ານຕ້ອງການ?

ຄຳຖາມ:

1. ສົມມຸດວ່າທ່ານນຶ່ງຮ່ວມ ໂຕະອາຫານຄາບສຸດທ້າຍຂອງພຣະເຢຊູໃນຄືນນັ້ນ. ທ່ານຄິດວ່າທ່ານເອງຈະຮູ້ສຶກແນວໃດ? ທ່ານມີຫຍັງແດ່ທີ່ຈະຖາມພຣະເຢຊູ?
2. ໃນໂລກທີ່ເຊື່ອວ່າທຸກຢ່າງດີໝົດ; ທ່ານຈະອະທິບາຍວ່າພຣະເຢຊູເປັນທາງດຽວທີ່ຈະໄປເຖິງພຣະບິດາ ໄດ້ວິທີໃດ?
3. ເວລາທ່ານເບິ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະເຢຊູທີ່ວ່າ “ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາຈະເຮັດກິດການທີ່ເຮົາເຮັດຢູ່ນັ້ນເໝືອນກັນ ແລະຜູ້ນັ້ນຈະເຮັດໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນອີກ;” ພຣະຄຳນີ້ມີຄວາມໝາຍແນວໃດສຳລັບທ່ານ? ຖ້າທ່ານເຮັດໄດ້, ທ່ານຈະເຮັດຫຍັງແດ່ເພື່ອພຣະເຢຊູ? ທ່ານຈະເລີ່ມຢ່າງໃດ?
4. ຄິດເຖິງພັນທະກິດຕ່າງໆທີ່ທ່ານ, ຄຣິສຕະຈັກ, ຫລືອົງການຈັດຕັ້ງທັງຫລາຍໄດ້ເຮັດ. ທ່ານເຄີຍເຮັດພັນທະກິດດ້ວຍເຫື່ອແຮງຂອງຕົນເອງ ແລະເກີດຜົນຕາມທັມມະດາບໍ່? ທ່ານຄິດວ່າແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນຖ້າທ່ານຂໍພຣະເຈົ້າ, ໃນພຣະນາມພຣະເຢຊູ, ຈົ່ງໄດ້ຮັບກຽດຜ່ານພຣະເຢຊູຈາກການເຫລົ່ານັ້ນ?

ສຄ

ບົດຮຽນທີ 9

ຖ້າແຍກຈາກເຮົາແລ້ວພວກທ່ານບໍ່ອາດເຮັດສິ່ງໃດໄດ້

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ 15: 1-17

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 15:1-17

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຂົ້າສົນໃຈໃນພຣະຄຣິດ ຊີວິດຈະເກີດຜົນຝ່າຍຄວາມຮັກແລະການເຊື່ອຟັງ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ຂ້ອຍໄດ້ເຂົ້າສົນໃຈໃນພຣະຄຣິດແລະໄດ້ເກີດຜົນຝ່າຍຄວາມຮັກແລະການເຊື່ອຟັງບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງການເຂົ້າສົນໃຈໃນພຣະຄຣິດແລະມີຊີວິດທີ່ເກີດຜົນຝ່າຍຄວາມຮັກແລະການເຊື່ອຟັງ.

ອານແບບສັ້ນ: ການເຂົ້າສົນໃຈໃນພຣະຄຣິດຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົານຳສາສິໃຫ້ພຣະເຈົ້າ ເວລາພວກເຮົານຳສາສິມາໃຫ້ພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາກໍໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຕາມພຣະບັນຊາເຮືອງໃຫ້ຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນ. ສອງຢ່າງນີ້ແຍກກັນບໍ່ໄດ້.

ຄຳນຳ

ພວກເຮົາຈະເຂົ້າສົນໃຈໃນພຣະຄຣິດຜູ້ເປັນເຄືອອະນຸມໄດ້ວິທີໃດ? ແລະຜົນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນ? ໃນຫ້ອງຊັ້ນເທິງກັບພວກສາວິກຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງໃຊ້ຄຳອຸປະກອນເຮືອງຜູ້ບົວລະບັດສວນອະນຸມ, ເຄືອອະນຸມ, ແລະກິ່ງອະນຸມ ເພື່ອເນັ້ນເຮືອງຄວາມຈຳເປັນໃນການເຂົ້າສົນໃຈກັບພຣະອົງ.

1. ເຄືອອະນຸມອັນແທ້ຈິງ: (ໂຢຮັນ 15:1)

ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າພຣະອົງຊົງເປັນ “ເຄືອອະນຸມອັນແທ້ຈິງ.” ຮູບພາບຂອງເຄືອອະນຸມມີຄວາມໝາຍໃນປະຫວັດສາດຂອງຄົນຍີວ. ເປັນສິ່ງນຶ່ງທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າຄວນຈະພູມໃຈຫລາຍ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກໍ່ຕັ້ງຊົນຊາດອິສຣາເອັນໃຫ້ເປັນເຄືອອະນຸມຂອງພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງຊົງປາຖນາໃຫ້ເຂົາເກີດຜົນ. ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຜູ້ບົວລະບັດສວນອະນຸມ. ເຄືອອະນຸມຂອງອິສຣາເອັນໄດ້ມີການຜິດພາດຢູ່ຫລາຍບ່ອນ; ທຸກຄັ້ງທີ່ພຣະສັນຍາເດີມເວົ້າເຖິງເຄືອອະນຸມອິສຣາເອັນພວກເຮົາຈະໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າໃນທຳນອງທີ່ວ່າ ບໍ່ໂປດປານ, ຜິດຫວັງ, ແລະລົ້ມລົງ. ພຣະຄຳຫລາຍໆໄດ້ກ່າວວ່າອິສຣາເອັນເປັນເຄືອອະນຸມ: ເພງສັຣເສີນ 80:8-18; ເອເຊຍາ 5:1-7; ເຢຣະມີຍາ 2:21, 12:10-11; ເອເຊກຽນ 15:1-5, 17:1-6, 19:10-15; ແລະ ໂຮເຊອາ 10:1-2. ເຮືອງເຫລົ່ານີ້ ເປັນທີ່ຮູ້ກັນດີໃນກຸ່ມຄົນຍີວ ຊຶ່ງຮວມທັງພວກສາວິກດ້ວຍ.

ໃນຕອນນີ້ ພຣະເຢຊູຊົງບອກພວກສາວິກວ່າພຣະອົງຊົງເປັນເຄືອອະນຸກຸ່ມອັນແທ້ຈິງ. ໃນຖານະພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ບໍ່ມີຄວາມຜິດບາບ ພຣະອົງໄດ້ຊົງມາແທນຊາວອິສຣາເອັນ. ພຣະເຈົ້າພຣະບິດາຍັງຊົງເປັນຜູ້ບົວລະບັດສວນອະນຸກຸ່ມ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງປະຖິ້ມອິສຣາເອັນ; ອິສຣາເອັນໄດ້ພາກັນປະຖິ້ມພຣະເຈົ້າ. ໃນເອຊາຢາ 5:4, ຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ເວົ້າແທນພຣະເຈົ້າວ່າ, “ເຮົາຈະເຮັດຫຍັງໄດ້ອີກ ເພື່ອສວນອະນຸກຸ່ມຂອງເຮົາ?”

2. ກິ່ງເປົ່າວ່າງ: (ໂຢຮັນ 15:2-6)

ພຣະເຢຊູຊົງເວົ້າໃສ່ຈຸດສໍາຄັນຂອງເຣື່ອງນີ້ຄື, “ກິ່ງທຸກກິ່ງໃນເຮົາທີ່ບໍ່ເກີດຜົນ ພຣະອົງຊົງລິເສັງ” (15:2). ໃນຕອນນີ້ ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບຜູ້ເຊື່ອໂດຍສະເພາະ. ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນພຣະຄຣິດກໍຈະບໍ່ປະຕິເສດພຣະອົງວ່າເປັນພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນ ແລະຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນພຣະອົງ ກໍຈະບໍ່ສາມາດລິຜູ້ນັ້ນອອກໄປໄດ້.

ຖ້າດັ່ງນັ້ນ ເປັນຫຍັງຈຳເປັນຕ້ອງລິກິ່ງທີ່ບໍ່ເກີດຜົນ? ຖ້າກິ່ງບໍ່ເກີດຜົນ, ເຄືອກໍຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍເລີຍ. ພວກເຮົາຮູ້ວ່າຕົ້ນໄມ້ເຊັ່ນຕົ້ນໝາກກ້ຽງ ເພາະພວກເຮົາເຫັນໜ່ວຍໝາກກ້ຽງຢູ່ໃນງ່າເມື່ອໃກ້ເວລາເກັບກ່ຽວ. ຄົນຍ້ອງຍໍຕົ້ນໄມ້ ເພາະຕົ້ນໄມ້ເກີດຜົນດີ; ຄົນທັງຫລາຍຈະສັຮເສີນພຣະເຈົ້າ ເວລາພວກເຮົາເກີດຜົນດີໃນຊີວິດ.

ໄມ້ຈາກຕົ້ນອະນຸກຸ່ມບໍ່ມີປໂຍດຢ່າງອື່ນນອກຈາກອອກໝາກ; ໄມ້ອະນຸກຸ່ມເປັນໄມ້ອ່ອນ; ລອງສັງເກດເບິ່ງຄວາມຈິງໃນເຣື່ອງນີ້ໃນພຣະທັມຕໍ່ໄປນີ້:

“1 ຖ້ອຍຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, 2 “ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ໄມ້ຕົ້ນເຄືອອະນຸກຸ່ມຄືໄມ້ກິ່ງອະນຸກຸ່ມຊຶ່ງຢູ່ໃນໜູ່ພວກໄມ້ປ່າ ວິເສດກວ່າໄມ້ຢ່າງອື່ນຫລື 3 ເຂົາເອົາໄມ້ຕົ້ນອະນຸກຸ່ມເຮັດສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດໄດ້ຫລື ຄົນເອົາໄປເຮັດຂໍສໍາລັບແຂວນພາຊນະອັນໃດຫລື 4 ເບິ່ງແມ, ເຂົາໃຊ້ເປັນພິນໃສ່ໄຟ ເມື່ອໄຟໄຫມ້ປາຍທັງສອງແລ້ວ ທາງກາງກໍເປັນຖ່ານ ຈະໃຊ້ປໂຍດອັນໃດໄດ້ຫລື 5 ເບິ່ງແມ, ເມື່ອມັນຍັງດີຢູ່ກໍບໍ່ໄດ້ໃຊ້ປໂຍດຫຍັງ ເມື່ອຖືກໄຟໄຫມ້ເປັນຖ່ານແລ້ວແຮງມີປໂຍດໜ້ອຍລົງ ຈະໃຊ້ເຮັດການຫຍັງໄດ້ແດ່”

(ເອເຊກຽນ 15: 1-5)

ມີຄວາມເຫັນຫລາຍຢ່າງກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍຂອງໂຢຮັນ 15:6 ຊຶ່ງເວົ້າເຖິງກິ່ງບໍ່ເກີດຜົນຈະຖືກຕັດແລະຖືກເກັບໄປເຜົາໄຟ. ບາງຄົນຕີຄວາມໝາຍວ່າຄຣິສຕຽນທີ່ບໍ່ເກີດຜົນຈະເສັງຄວາມພົ້ນ; ກ່ຽວກັບເຣື່ອງນີ້ ພຣະເຢຊູເຄີຍຊົງສອນແລ້ວວ່າຈະບໍ່ມີໃຜທີ່ຈະຍາດເອົາແກະຂອງພຣະອົງອອກຈາກມືພຣະອົງໄປໄດ້ (ຢຮ 10: 27-29). ພຣະທັມໃນຕອນນີ້ສອນວ່າກິ່ງຕາຍຈະບໍ່ເປັນປໂຍດຫຍັງສໍາລັບອານາຈັກສວັນ. ຄຣິສຕຽນອາດຈະຂາດການສາມັກຄີກັບພຣະຄຣິດ ແຕ່ຈະບໍ່ຂາດຄວາມສັມພັນຈັກເທື່ອ.

ການຕອນຕົ້ນອະນຸກຸ່ມເປັນການເຮັດໃຫ້ຕົ້ນອະນຸກຸ່ມເກີດຜົນຫລາຍຂຶ້ນ; ການ “ຕອນ” ໃນໂຢຮັນ 3: 3 ເວົ້າເຖິງ “ການຂໍາຮະລ້າງ” ແລະພຣະເຢຊູຊົງບອກພວກສາວິກວ່າພວກເຂົາຖືກສໍາຮະລ້າງແລ້ວດ້ວຍພຣະຄໍາ. ເຄືອ

ອະນຸ່ນເປັນຜູ້ໃຫ້ເກີດໝາກ ບໍ່ແມ່ນກິ່ງ; ຖ້າກິ່ງບໍ່ສາມາດເກີດຜົນໄດ້ຖ້າບໍ່ສນິດຢູ່ກັບເຄືອ, ຄຣິສຕຽນກໍບໍ່ສາມາດທີ່ຈະເກີດຜົນໄດ້ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ສນິດຢູ່ໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ແມ່ນຫຍັງຄືຜົນທີ່ພຣະເຢຊູຈະໃຫ້ເກີດ? ຄາລາເຕັງ 5:22 ແລະຕໍ່ໄປ ເວົ້າເຖິງຜົນທາງຝ່າຍວິນຍານເຊັ່ນຄວາມຮັກ, ຄວາມຍິນດີ, ສັນຕິສຸກ, ຄວາມອົດກັ້ນໄວ້ນານ, ຄວາມປານີ, ຄວາມດີ, ຄວາມສັດຊື່, ຄວາມສຸພາບອ່ອນຫວານ, ແລະການຮູ້ຈັກບັງຄັບຕົນ. ນອກນັ້ນ ຜົນອາດຈະເປັນບຸກຄົນທີ່ທ່ານໄດ້ນຳພາໃຫ້ຮັບເຊື້ອໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງໃຫ້ເຄັດຫລັບເຣື່ອງການເກີດຜົນດັ່ງນີ້: ເຂົ້າສນິດຢູ່ໃນພຣະອົງ: ພຣະອົງຊົງເຕືອນວ່າ, “ເພາະຖ້າແຍກຈາກເຮົາແລ້ວພວກທ່ານບໍ່ອາດເຮັດສິ່ງໃດໄດ້” (15: 5). ແຍກຈາກພຣະອົງ ພວກເຮົາກໍຈະເປັນດັ່ງງ່າໄມ້ຕາຍ ແລະຈະບໍ່ເປັນປໂຍດຫຍັງເລີຍສຳລັບຣາຊອານາຈັກພຣະເຈົ້າ. ບາງຄັ້ງພວກເຮົາອາດຈະເປັນເໝືອນກິ່ງທີ່ມີຈຸດຕາຍ; ໃນເວລານັ້ນພຣະເຈົ້າຈະຊົງຕອນ ແລະການຖືກຕອນອາດຈະສ້າງຄວາມເຈັບປວດໃຫ້ເຮົາ ແຕ່ກໍເປັນເຣື່ອງຈຳເປັນ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ກາຍເປັນກິ່ງທີ່ເກີດຜົນຫລາຍ.

3. ຍ້າຍເຂົ້າຢູ່: (ໂຢຮັນ 15:7-11)

ເຂົ້າສນິດ ໝາຍເຖິງການຕັ້ງໝັ້ນຢູ່, ບໍ່ມີການເຄື່ອນຍ້າຍທີ. ສັງຄົມພວກເຮົາໃນປັດຈຸບັນມີການຍົກຍ້າຍຢູ່ເປັນປະຈຳ; ບາງຄົນເຄື່ອນຍ້າຍເພາະໜ້າທີ່ວຽກງານ, ແລະບາງຄົນເຄື່ອນຍ້າຍເພາະຢາກຢູ່ໃກ້ຄອບຄົວເດີມຂອງຕົນ; ການສ້າງຄວາມສັມພັນກັບຄົນທ້ອງຖິ່ນກໍນັບວ່າເປັນເຣື່ອງຍາກຖ້າມີການຍົກຍ້າຍຢູ່ສເມີ. ສມັຍຂ້າພະເຈົ້າເປັນທະຫານ, ພວກເຮົາຈະຖືກຍົກຍ້າຍປະມານສອງຫາສາມປີ; ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີໂອກາດໄດ້ຮູ້ແລະສ້າງຄວາມສັມພັນກັບເພື່ອນບ້ານໃກ້ຄຽງເລີຍ. ຫລາຍໆຄົນໃນພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍຍົກຍ້າຍຈັກເທື່ອ; ພວກເຂົາເຈົ້າກໍມີໂອກາດໄດ້ຮັກສາຄວາມສັມພັນກັບເພື່ອນນັກຮຽນຮ່ວມທ້ອງ ແລະເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ.

ໃນພຣະທັມຕອນນີ້, ພວກເຮົາພໍສລຸບໄດ້ວ່າພຣະເຢຊູຊົງເຊີນໃຫ້ຜູ້ເຊື້ອເຂົ້າສນິດຢູ່ໃນພຣະອົງ, ຍ້າຍເຂົ້າຢູ່ກັບພຣະອົງ, ແລະສ້າງຄວາມສັມພັນອັນດີກັບພຣະອົງ. ພຣະອົງຊົງເວົ້າເຣື່ອງຄວາມຮັກວ່າ, “ພຣະບິດາໄດ້ຊົງຮັກເຮົາຢ່າງໃດ ຝ່າຍເຮົາໄດ້ຮັກພວກທ່ານຢ່າງນັ້ນເໝືອນກັນ” (15:9); ພຣະອົງສ້າງສາວົກແລະຜູ້ເຊື້ອທັງຫລາຍໃຫ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ. ຖ້າພວກເຮົາເຮັດດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາກໍຈະໄດ້ເຫັນຄວາມຍິນດີຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນພວກເຮົາ; ພຣະອົງກ່າວວ່າ, “ແລະຄວາມຍິນດີຂອງທ່ານຈະຄົບບໍຣິບຸນ” (15: 11).

4. ເພື່ອນຂອງພຣະຄຣິດ: (ໂຢຮັນ 15: 12-17)

ເວລາໄດ້ຍິນຄຳວ່າ “ຂໍ້ບັນຍັດ” ຄົນສ່ວນຫລາຍຈະຄິດເຖິງ “ບັນຍັດສິບປະການ.” ແຕ່ໃນທີ່ນີ້ ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວເຖິງບັນຍັດໃໝ່ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ພວກສາວົກ: “ເຮົາໃຫ້ບັນຍັດໃໝ່ໄວ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຄືໃຫ້ພວກເຈົ້າຮັກກັນແລະກັນ” (ຢຮ 13:34); ແລະພຣະອົງຊົງກ່າວອີກເທື່ອນຶ່ງຄຳຕໍ່ຄຳ. ການຮັກພຣະເຢຊູແລະການຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນ ເຮັດໃຫ້ບັນຍັດໃໝ່ຂອງພຣະເຢຊູຄົບບໍຣິບຸນ.

ພວກເຮົາຈຳໄດ້ວ່າ ໃນຕອນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງລ້າງຕົນໃຫ້ພວກສາວິກ, ພຣະອົງຊົງເອີ້ນພວກສາວິກວ່າຂ້ອຍໃຊ້ ແລະຊົງເອີ້ນພຣະອົງເອງວ່າ ຄຣູ ແລະເຈົ້ານາຍ. ມາເຖິງຕອນນີ້, ພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນພວກສາວິກວ່າ ມິດສະຫາຍຂອງພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນໂມເຊວ່າເພື່ອນຂອງພຣະອົງ (ອຊຍ 41: 8) ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເວົ້າກັບໂມເຊທ້າທ້າ ເໝືອນກັນຜູ້ນຶ່ງເວົ້າກັບເພື່ອນ (ອພຍ 33:11). ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເປີດເຜີຍພັນທະກິດຂອງພຣະອົງສຳລັບຊາວອິສຣາເອັນຜ່ານໂມເຊ (ພສສ 107:7). ພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນພວກເຮົາວ່າເພື່ອນເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງເປີດເຜີຍທຸກສິ່ງທີ່ຊົງໄດ້ຍິນຈາກພຣະບິດາ ໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ (ຍຣ 15:15). ຂ້ອຍໃຊ້ມີຂໍ້ຜູກມັດກັບນາຍຈ້າງຕາມກົດໝາຍ; ມິດສະຫາຍມີຂໍ້ຜູກມັດກັບເຈົ້ານາຍຕາມຄວາມຮັກ.

ເຂົ້າສົນທິຢູ່ໃນພຣະຄຣິດນີ້

ພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າສົນທິຢູ່ໃນພຣະອົງ ແລະພຣະອົງຊົງຢູ່ໃນພວກເຮົາ. ຄວາມສັມພັນສ່ວນຕົວຈະເຮັນໃຫຍ່ຂຶ້ນເພາະການໃຊ້ເວລາຢູ່ດ້ວຍກັນ. ເຊັ່ນດຽວກັນພວກເຮົາຈະຕ້ອງໃຊ້ເວລາຢູ່ກັບພຣະຄຣິດ, ໃຊ້ເວລາຟັງ, ສົນທະນາ, ຮ້ອງໃຫ້, ຫົວເລາະ, ຮຽນແບບ, ແລະຫລາຍກວ່າທຸກຢ່າງແມ່ນການເຊື່ອຟັງ. ການຢູ່ໃນພຣະຄຣິດຈະນຳສູ່ການເກີດຜົນໃນຊີວິດ ແລະຜົນນັ້ນຈະນຳພຣະກຽດມາສູ່ພຣະບິດາ. ຄວາມສຳພັນຂອງທ່ານກັບພຣະເຢຊູຢູ່ໃນສະພາບໃດໃນຕອນນີ້?

ຄຳຖາມ:

1. ຄິດເຖິງວຽກຂອງຜູ້ບົວລະບັດສວນອະຈຸນ, ເຄືອອະຈຸນ, ແລະກິ່ງອະຈຸນ. ມີວິທີໃດບໍ່ທີ່ທ່ານຈະສາມາດເປັນທັງສາມຢ່າງ ໃນຊີວິດຝ່າຍຈິດວິນຍານ?
2. ອີງຕາມຄຳຖາມນຶ່ງ, ທ່ານມັກຕຳແໜ່ງໃດ? ຕຳແໜ່ງໃດມີອຳນາດກວ່າໝູ່? ຕຳແໜ່ງໃດອ່ອນແອກວ່າໝູ່?
3. ທ່ານເຄີຍໄດ້ພົບຄວາມລຳບາກໃນຊີວິດທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ຝ່າຍຈິດວິນຍານບໍ່? ທ່ານຄິດວ່າ ຜູ້ບົວລະບັດສວນອະຈຸນໄດ້ “ຕອນ” ທ່ານເພື່ອໃຫ້ເກີດຜົນຫລາຍຂຶ້ນບໍ່? ອະທິບາຍ.
4. ໃຫ້ບອກວິທີທາງທີ່ທ່ານໄດ້ໃຊ້ເພື່ອຈະເຂົ້າສົນທິຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ. ການຢູ່ດຽວ? ການງຽບ? ການເຊື່ອຟັງ? ການອ້ອນວອນ? ຄິດເຖິງເວລາທີ່ທ່ານໄດ້ຢູ່ໄກຈາກພຣະຄຣິດ. ແມ່ນຫຍັງນຳທ່ານໃຫ້ກັບມາເຂົ້າສົນທິຢູ່ໃນພຣະອົງ?
5. ທ່ານເຄີຍເຮັດຕຳແໜ່ງຂ້ອຍໃຊ້ໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີອຳນາດໃຫຍ່ບໍ່? ແມ່ນຫຍັງຄືຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງ “ການຮັບໃຊ້” ແລະ “ການເສັງສະລະ?” ອັນໃດຊ່ວຍໃຫ້ຄວາມສັມພັນດີຂຶ້ນ?

ບົດຮຽນທີ 10

ສໍາເຣັດແລ້ວ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສໍາລັບບົດຮຽນນີ້:	ໂຢຮັນ 19:28-42
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ໂຢຮັນ 18:1-19:-42
ຈຸດສໍາຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູສໍາເຣັດພຣະຣາຊກິດການຊົງໄຖ່ແລ້ວ.
ຄໍາຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ພຣະເຢຊູເຊື່ອຟັງພຣະບິດາ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອເຮົາຈະສຶກສາເຖິງການເຊື່ອຟັງພຣະບິດາຈົນສໍາເຣັດ.

ບົດນໍາ

ສົມມຸດວ່າທ່ານຕິດໜີ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍຈົນຮູ້ແລ້ວວ່າຊີວິດນີ້ທັງຊີວິດກໍໃຊ້ບໍ່ໝົດ ແຕ່ແລ້ວມີຜູ້ນຶ່ງມາໃຊ້ໜີ້ໃຫ້ທ່ານໝົດ ທ່ານຈະປະຕິບັດຕົວຢ່າງໃດກັບຜູ້ນັ້ນ? ຈົ່ງຮັບຮູ້ວ່າຄົນທຸກຄົນເກີດມາໃນໂລກເປັນຄົນບາບກັນທັງໝົດ ແລະຄົນບາບທຸກຄົນຈະຕ້ອງຕາຍຕົກນະຣົກ ແຕ່ພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ຮັບບາບກັມແລະຕາຍແທນທ່ານໆຈະປະຕິບັດຕົວແນວໃດກັບພຣະອົງ? ເຮົາລອງມາສຶກສາເບິ່ງສິ່ງທີ່ພຣະອົງເຮັດຕາງເຮົາສາມປະການດັ່ງນີ້;

1. ຊົງຖືກຈັບຂັ້ນສານແລ້ວປະຫານ: (ໂຢຮັນ 18:1-19:27)

ຢູດາສາວົກຜູ້ນຶ່ງຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ນໍາພວກທະຫານຕິດອາວຸດ, ພວກປະໂລຫິດຜູ້ນໍາສາສນາ ແລະພວກຟາຣີຊາຍທີ່ເປັນຜູ້ຕາງໜ້າຊາວຍິວໃນສັມຍນັ້ນ ໄປຍັງສວນເສັດເຊມາເນ ເພື່ອໄປຈັບພຣະເຢຊູໃນບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູກໍາລັງໄຫວ້ອນປະຊຸມກັນຢູ່ໃນຄືນວັນສຸກນັ້ນ. ການໄປຈັບກຸມຄັ້ງນີ້ບໍ່ແມ່ນຈັບກຸມຖານມີຄວາມຜິດໃນເລື່ອງກົດໝາຍແຕ່ຢ່າງໃດ ແຕ່ແມ່ນການຈັບກຸມໃນເລື່ອງຂອງສາສນາທີ່ນໍາໂດຍພວກປະໂລຫິດ ແລະພວກຟາຣີຊາຍ ສ່ວນພວກທະຫານທີ່ໄປນັ້ນເປັນພຽງເຈົ້າໜ້າທີ່ໄປຊ່ອຍພວກປະໂລຫິດແລະຟາຣີຊາຍເທົ່ານັ້ນດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ “ທ່ານທັງຫລາຍຊອກຫາໃຜ” (18:4ຂ). ທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຖາມເຊັ່ນນີ້ບໍ່ແມ່ນພຣະອົງບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາມາຫຍັງ ໃນຕອນຕົ້ນ ຂໍ້ 4 ບອກວ່າ “ ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຊາບທຸກສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບພຣະອົງ ” (18:໗). ທີ່ພຣະອົງຊົງຖາມເຊັ່ນນັ້ນເພາະເຫັນເຂົາມາກັບພວກທະຫານ ແລະປະຊາຊົນກໍພາກັນຖືດາບຖືຄ້ອນມາດ້ວຍ (ມາຣະໂກ 14:43). ເຂົາມາດ້ວຍອາວຸດເໝືອນມາຈັບຜູ້ຮ້າຍຊາຍໂຈນທັງທີ່ເຂົາຮູ້ແລ້ວວ່າພຣະເຢຊູຈະບໍ່ອອກກໍາລັງຕໍ່ສູ້ເຂົາແຕ່ຢ່າງໃດ.

“ເຂົາທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ມາຫາເຢຊູໄຫນາຊາເຣັດ” ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ເຮົານີ້ແຫລະ, ຄືຜູ້ນັ້ນ” ຢູດາຜູ້ທໍຣະຍົດຕໍ່ພຣະອົງກໍຍືນຢູ່ກັບຄືນເຫລົ່ານັ້ນເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ເຮົານີ້ແຫລະ, ຄືຜູ້ນັ້ນ” ເຂົາໄດ້ຖອຍຫລັງລົ້ມລົງເທິງດິນ” (ໂຢຮັນ 18:5-6). ແປວ່າເຂົາກຶມລົງນະມັສການພຣະອົງທີ່ສະແດງ

ໃຫ້ເຫັນວ່າເປັນການອັດສະຈັນເພາະພວກທີ່ມາຈັບກຸມກັບກັມລິງນະມັສການ. “ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາອີກວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍຊອກຫາໃຜ” ເຂົາທູນຕອບວ່າ, “ມາຫາເຢຊູໄທນາຊາເຮັດ” ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ເຮົາໄດ້ບອກພວກທ່ານແລ້ວວ່າແມ່ນເຮົານີ້ແທລະ, ເຫດສັນນັ້ນຖ້າພວກທ່ານຊອກຫາເຮົາຈຶ່ງປະໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄປເສັ້ງ” (ຂໍ້ 7-8). ແປວ່າພຣະອົງຍອມໄປກັບເຂົາ ແຕ່ຂໍໃຫ້ປ່ອຍສາວິກ, ສ່ວນເປໂຕໄດ້ຕໍ່ສູ້ເພື່ອພຣະອົງ “ຊີໂມນເປໂຕມີດາບຈຶ່ງຖອດອອກພັນຂ້ອຍໃຊ້ຄົນນຶ່ງຂອງມະຫາປະໂຫິດ ຖືກຫູເບື້ອງຂວາຂາດຂ້າໃຊ້ຜູ້ນັ້ນຊື່ວ່າມາລະໂຂພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ເປໂຕວ່າ, “ຈຶ່ງເອົາດາບໃສ່ຝັກໄວ້ເສັ້ງ ຈອກທີ່ພຣະບິດາຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ເຮົາ ເຮົາຈະບໍ່ດື່ມຫລີ” (ຂໍ້ 10-11).

ຈາກນັ້ນເຂົາກໍຈັບພຣະອົງໄປຍັງສານປະຊາຊົນຊາດຢິວ ແລະສານສູງສຸດແຂນຣິດຣິນ ແຕ່ກ່ອນອື່ນເຂົາໄດ້ນຳພຣະອົງໄປຫາແອນນາຜູ້ເປັນພໍ່ເມັງຂອງກາຢະຟາ ຜູ້ເປັນມະຫາໂຮຫິດປະຈຳການໃນປີນີ້ (ຂໍ້ 14). ແລ້ວທ່ານຈຶ່ງບອກເຂົາພຣະອົງໄປເວົ້າຄະດີນຳປີລາດ ເພື່ອໃຫ້ປີລາດສັ່ງປະທານ (ຂໍ້ 28) " ດັ່ງນັ້ນປີລາດຈຶ່ງອອກມາຫາເຂົາແລະຖາມວ່າ, “ພວກທ່ານມີເຮືອງອັນໃດມາພ້ອງຄົນນີ້” ເຂົາຕອບວ່າ, “ຖ້າຄົນນີ້ບໍ່ເປັນຜູ້ຮ້າຍ ພວກຂ້ານ້ອຍກໍຈະບໍ່ໄດ້ມອບໃຫ້ທ່ານ” ປີລາດຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານຈຶ່ງເອົາຄົນນີ້ໄປຊຳຮະຕັດສິນຕາມກົດໝາຍຂອງພວກທ່ານເສັ້ງ” ພວກຍິວຈຶ່ງຮຽນວ່າ, “ຕາມກົດໝາຍພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີສິດຈະປະທານຊີວິດຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງ” (ຂໍ້ 29-31). ແປວ່າປີລາດບໍ່ເຫັນຄວາມຜິດ ແລະບໍ່ຢາກຫຍຸ້ງກ່ຽວກັບເຮືອງນີ້ (ຂໍ້ 38-39). ແລະທ່ານກໍມີໃຈຢາກຊ່ອຍພຣະເຢຊູໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມໂຫດຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ ໂດຍຫວັງໃຈວ່າເມື່ອຂຽນຕິພຣະເຢຊູແລ້ວຈະປ່ອຍໄປ (19:1-5). ແຕ່ເຂົາກໍພາກັນຮ້ອງແຜດສຽງດັງສັ່ງວ່າ “ຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ” (19:6ກ). ແຕ່ປີລາດກໍຍັງພະຍາຍາມທີ່ຈະປ່ອຍພຣະເຢຊູໄປເພາະເພິ່ນໄດ້ພິຈາຣະນາຄະດີແລ້ວບໍ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຜິດໃດ? ເຂົາຈຶ່ງຮ້ອງຂູ່ເຂັນປີລາດວ່າ ເນື່ອງຈາກຂໍ້ນີ້ປີລາດຈຶ່ງຊອກຫາໂອກາດທີ່ຈະປ່ອຍພຣະອົງເສັ້ງ ແຕ່ພວກຍິວຮ້ອງສຽງດັງຂຶ້ນວ່າ, “ຖ້າທ່ານປ່ອຍຄົນນີ້ທ່ານກໍບໍ່ເປັນມິດຂອງກາຢະຟາ ທຸກຄົນທີ່ຕັ້ງຕົວເປັນກະສັດກໍປະກາດຕົວຕໍ່ສູ້ກາຢະຟາ” (ຂໍ້ 12). ແລ້ວເຂົາກໍຄຸມພຣະອົງໄປຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ແລະເຮັດການຫລາຍຢ່າງເປັນການລົບລຸ່ມພຣະອົງ (ຂໍ້ 18-27).

2. ພຣະເຢຊູສິ້ນພຣະຊົນ: (ໂຢຣັນ19:28-36)

ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າທຸກສິ່ງສຳເຣັດແລ້ວ ເພື່ອໃຫ້ສຳເຣັດຕາມພຣະຄຳພິພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາຢາກນໍ້າ” (ຂໍ້ 28). ແປວ່າພຣະເຢຊູຮູ້ແລ້ວວ່າພຣະອົງຈະຕ້ອງຕາຍເພື່ອທິດແທນຄວາມຜິດບາບຂອງມະນຸດທັງປວງ, ໃນການວາຍພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນຄວາມສຳເຣັດໜ້າທີ່ຂອງພຣະອົງທີ່ໄດ້ລົງມາເກີດເປັນມະນຸດ ແລະເພື່ອມາຕາຍແທນຄວາມຜິດແລະຄວາມບາບຂອງທຸກຄົນທີ່ຍອມຮັບເຊື່ອວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ “ເຮົາຢາກນໍ້າ” ເປັນຄຳກ່າວໄວ້ແລ້ວໃນບົດເພງສັດເສີນວ່າ "ເຂົາໃຫ້ຢາພິດແກ່ຂ້າພຣະອົງເປັນອາຫານ ເມື່ອທົວນໍ້າ ເຂົາໃຫ້ນໍ້າສົ້ມແກ່ຂ້າພຣະອົງດື່ມ" (ເພງສັດເສີນ 69:21). ໂຢຣັນເລົ່າຕໍ່ໄປວ່າ; " ທີ່ນັ້ນມີອ່າງເຕັມເຫລົ້າແວງສົ້ມ ພວກທະຫານຈຶ່ງເອົາຟອງນໍ້າຈຸ່ມເອົາເຫລົ້າແວງສົ້ມສຽບໃສ່ປາຍໄມ້ຫູສົບຍື່ນໃສ່ພຣະໂອດຂອງພຣະອົງເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຮັບເຫລົ້າແວງສົ້ມແລ້ວ ພຣະອົງກໍຊົງກ່າວວ່າ, “ສຳເຣັດແລ້ວ” ແລະເມື່ອຊົງກິ້ມພຣະສຽນລົງ ພຣະອົງຊົງມອບຈິດວິນຍານໄວ້ " (ຂໍ້ 29-

30).

ຄຳວ່າສຳເຣັດແລ້ວເປັນຄຳເວົ້າຄັ້ງດຽວທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເວົ້າອອກມາ ດ້ວຍວ່າເມື່ອກ່ອນນີ້ການງານທີ່ຜ່ານມາ ຍັງບໍ່ທັນເຖິງຈຸດສຳເຣັດ ແລະຄຳວ່າສຳເຣັດນີ້ແປວ່າພາຣະໜ້າທີ່ຂອງພຣະອົງທີ່ສະເດັດລົງມາເກີດເປັນມະນຸດກຳເພື່ອການຊົງໄຖ່ດ້ວຍການວາຍພຣະຊົນນີ້ເອງ. ການວາຍພຣະຊົນຂອງພຣະອົງເປັນທົນທາງດຽວໃນການໄຖ່ໂທດມະນຸດໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກຄວາມຜິດບາບ ດ້ວຍເຫດນີ້ໃຜກໍຕາມທີ່ຍອມຮັບເອົາພຣະເຢຊູມາເປັນພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ພົ້ນແລ້ວຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ພົ້ນບາບກັມຂອງຕົນ ເພາະພຣະເຢຊູໄດ້ຕາຍແທນຄວາມຜິດບາບຜູ້ນັ້ນແລ້ວ.

ພວກຍິວໄດ້ເຝົ້າເບິ່ງພຣະເຢຊູຖືກຄົງຢູ່ໄມ້ກາງແຂນເປັນເວລາດົນນານ ແລະຍ້ານວ່າພຣະອົງຈະບໍ່ສິ້ນໃຈຕາຍກ່ອນຄຳມືດ, ອີກປະການນຶ່ງກໍໃກ້ຈະເຖິງວັນຊະບາໂຕທີ່ພວກຍິວມີກິດຣະບຽບບໍ່ໃຫ້ມີສິບຜູ້ຖືກປະທານຄ້າງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນໃນວັນຊະບາໂຕ ພວກເຂົາຈຶ່ງລົມກັນແລ້ວຂໍນຳທ່ານປີລາດໃຫ້ທຸບທັກກະດູກຂາພຣະອົງໃຫ້ທັກ, ເຂົາຄິດວ່າເມື່ອກະດູກທັກແລ້ວ ພຣະອົງຈະບໍ່ມີແຮງຂາ ເມື່ອບໍ່ມີແຮງຂາແລ້ວຮ່າງກາຍກໍຈະອ່ອນລົງເຫລືອແຕ່ມີສອງຂ້າງທີ່ຖືກຕອກຕາບູໄວ້ນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ບົບຫົວໃຈແລະປອດໃຫ້ຂາດລົມຫາຍໃຈ ການທຸບຂານີ້ກໍເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງວາຍພຣະຊົນໄວກວ່າເດີມ. " ສັນນັ້ນພວກຍິວຈຶ່ງຂໍນຳປີລາດໃຫ້ທັກກະດູກຂາຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຄົງໄວ້ນັ້ນ ແລະໃຫ້ເອົາສົບໄປເສັງ ທັງນີ້ກໍເພາະເປັນວັນຈັດແຈ້ງແລະເຂົາບໍ່ຢາກໃຫ້ສົບນັ້ນຄ້າງຢູ່ທີ່ໄມ້ກາງແຂນໃນວັນຊະບາໂຕ (ເພາະວັນຊະບາໂຕນັ້ນເປັນວັນໃຫຍ່) " (ຂໍ້ 31). ແຕ່ເຂົາບໍ່ມີໂອກາດໄດ້ທຸບຂາພຣະອົງໃຫ້ທັກແຕ່ຢ່າງໃດ "ແຕ່ເມື່ອເຂົາມາເຖິງພຣະເຢຊູ ແລະເຫັນວ່າພຣະອົງສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ທຸບພຣະອຸຣຸຂອງພຣະອົງ " (ຂໍ້ 33). ໂຢຮັນໄດ້ກ່າວເຖິງເຣື່ອງນີ້ວ່າ "ເພາະສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ສຳເຣັດຕາມຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ວ່າ, "ກະດູກຂອງທ່ານຈະບໍ່ຖືກທັກເສັງຈັກເຫລັ້ມ" (ຂໍ້ 37). ຂໍ້ພຣະຄຳພີດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນບັນທຶກໄວ້ໃນ ບົດເພງສັຣເສີນ 34:20 "ແມ່ນແຕ່ກະດູກຊີກນຶ່ງຂອງເຂົາກໍຈະບໍ່ທັກແຕກໄປ".

3. ການວາງພຣະສົບ: (ໂຢຮັນ 19:38-42)

ໂຢຮັນບອກວ່າມີລູກສິດພຣະເຢຊູຜູ້ນຶ່ງຊື່ວ່າ ໂຢເຊບ ເປັນໄທບ້ານ ອາຣີມາທາຍ ຜູ້ນີ້ເປັນລູກສິດລັບໆຂອງພຣະເຢຊູ ຄຳວ່າລັບໆທີ່ໂຢຮັນກ່າວເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຄິດເຖິງປະເທດຄອມມິວນິສທີ່ມີຄຣິສຕຽນລັບໆຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍ ພວກເຂົາເຈົ້າກໍມີເຫດຜົນໃນການເປັນຄຣິສຕຽນລັບໆ. ສຳລັບທ່ານໂຢເຊບ ໄທບ້ານອາຣີມາທາຍຜູ້ນີ້ ອັດສາວິກມັດທາຍກ່າວວ່າລາວເປັນຄົນຮັ່ງ (ໃນມັດທາຍ 27:57). ລາວໄດ້ຊື້ອຸປໂມງນີ້ໄວ້ສຳລັບລາວແລະຄອບຄົວຂອງລາວ, ສ່ວນອັດສາວິກມາຣະໂກໄດ້ບອກໃຫ້ຮູ້ອີກວ່າລາວເປັນບຸກຄົນສຳຄັນມີຕຳແໜ່ງເປັນສະມາຊິກແຫ່ງສານສູງສຸດທີ່ມີກຽດຜູ້ນຶ່ງ (ອ່ານມາຣະໂກ 15:43). ສລຸບແລ້ວ ໂຢເຊບໄທບ້ານອາຣີມາທາຍຜູ້ນີ້ 1. ລາວເປັນຄົນຮັ່ງ. 2. ລາວເປັນຜູ້ມີອຳນາດທີ່ເປັນສະມາຊິກສານສູງສຸດທີ່ມີຊື່ວ່າແຊນຣິດຣິນ. ດັ່ງນັ້ນເຮົາພໍຈະເຂົ້າໃຈວ່າເພິ່ນມີເຫດຜົນໃນການເປັນລູກສິດລັບໆຂອງພຣະເຢຊູ ແຕ່ສິ່ງທີ່ເຮົາພູມໃຈນຳສິດລັບໆຄົນນີ້ທີ່ກ້າສະແດງຕົວ ໄປຂໍຮັບເອົາພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູໄປໄວ້ຍັງອຸປໂມງສ່ວນ

ຕົວຂອງລາວ.

ເຮືອງ ນີ້ບອກໃຫ້ເຮົາຮູ້ວ່າມີພວກເຈົ້ານາຍ, ພວກເສດຖີຫລາຍຄົນໃນປະເທດຄອມມິວນິສໄດ້ເປັນສິດຂອງພຣະເຢຊູຢູ່ກໍມີຢ່າງລັບໆຍັງມີຫລວງຫລາຍຢູ່ທຸກວັນນີ້.

ລູກສິດລັບໆອີກຄົນໜຶ່ງທີ່ໂຢຮັນກ່າວເຖິງນັ້ນ ແມ່ນທ່ານນິໂກເດມຜູ້ເປັນເຈົ້ານາຍຂອງພວກຍິວທີ່ລັກມາຫາພຣະເຢຊູໃນເວລາກາງຄືນທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນ ໂຢຮັນ 3 ນັ້ນ, ເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າເມື່ອນິໂກເດມໄດ້ຟັງຄໍາສອນຂອງພຣະເຢຊູໃນວັນນັ້ນແລ້ວເພິ່ນໄດ້ຮັບເຊື່ອໃນວັນນັ້ນຫລືບໍ່? ຫລືເພິ່ນຟັງແລ້ວໄປພິຈາລະນາແນວໃດແນວໜຶ່ງເຮົາບໍ່ຮູ້ ເພາະພຣະຄໍາພີບໍ່ໄດ້ບອກເຮົາອີກຕໍ່ໄປ ແລະຊື່ຂອງເພິ່ນກໍງຽບຫາຍໄປຈາກພຣະຄໍາພີຈົນເຖິງ ໂຢຮັນ 19 ຊື່ຂອງເພິ່ນໄດ້ມາປາກົດຕົວອີກຄັ້ງໜຶ່ງໃນຕອນພຣະເຢຊູວາຍພຣະຊົນທີ່ໂມ້ກາງແຂນ. ໂຢຮັນບອກວ່າ " ຝ່າຍນິໂກເດມຜູ້ໄດ້ມາຫາພຣະເຢຊູເວລາກາງຄືນແຕ່ຫົວທີ່ນັ້ນ ກໍມາເໝືອນກັນ ທ່ານໄດ້ເອົາເຄື່ອງຫອມປະສົມນໍາມາ ຄືຢ່າງໂມ້ກັບອາໂລເອທນັກປະມານຮ້ອຍລິຕຣາ" (ໂຢຮັນ 19:39). ເມື່ອຟັງໂຢຮັນບອກກ່າວແລ້ວເຮົາເຊື່ອວ່າທ່ານນິໂກເດມໄດ້ເຊື່ອພຣະເຢຊູຢ່າງລັບໆຕອນໃດຕອນໜຶ່ງ ຈົນເຖິງວັນນີ້ຈຶ່ງຖືກເປີດເຜີຍ, ເຮືອງນີ້ບອກໃຫ້ເຮົາຮູ້ວ່າຍັງມີພວກເສດຖີ, ພວກເຈົ້ານາຍຫລາຍໆຄົນທີ່ເຊື່ອພຣະເຢຊູແບບລັບໆຢູ່.

" ເມື່ອອັນເຊີນພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູລົງມາ ເຂົາເອົາຜ້າປ່ານກັບເຄື່ອງຫອມພັນພຣະສົບນັ້ນຕາມທັມນຽມມັງນສົບຂອງຊາດຍິວ ອັນໜຶ່ງໃນບ່ອນພຣະອົງຊົງຖືກຄົງໄວ້ນັ້ນມີສວນໜຶ່ງ ໃນສວນນັ້ນມີອຸບໂມງໃໝ່ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ວາງສົບຜູ້ໃດຈັກເທື່ອ ດັ່ງນັ້ນເນື່ອງຈາກວ່າວັນນັ້ນເປັນວັນຈັດແຈ້ງຂອງຊາດຍິວ ແລະເນື່ອງຈາກອຸບໂມງນັ້ນຢູ່ໃກ້ ເຂົາຈຶ່ງບັນຈຸພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູໄວ້ທີ່ນັ້ນ " (ຂໍ້ 40-42).

ຄໍາຖາມ:

1. ໃນຊີວິດຂອງທ່ານເຄີຍເປັນໜີ້ຈົນຄິດວ່າຈົນຮອດມີຕາຍກະໃຊ້ໜີ້ບໍ່ໝົດບໍ່?
2. ຫາກມີໃຜຜູ້ໜຶ່ງມາຍື່ນມີມາບອກວ່າ "ຂ້ອຍຈະໃຊ້ໜີ້ທັງໝົດໃຫ້ເຈົ້າ" ທ່ານຈະຄິດແນວໃດກັບຜູ້ນັ້ນ?
3. ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າສໍາເຣັດແລ້ວ ທ່ານເຂົ້າໃຈແນວໃດ?
4. ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງຖາມພວກທະການ ແລະພວກຍິວວ່າ ທ່ານທັງຫລາຍຊອກຫາໃຜ?
5. ເປັນຫຍັງເຂົາຢາກທຸບຂາພຣະເຢຊູໃຫ້ຫັກ? ແລ້ວເຂົາທຸບຂາເພິ່ນແນວໃດ?
6. ສາວົກລັບໆສອງຄົນນັ້ນມີໃຜແດ່? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນສາວົກລັບໆ
7. ເຂົາໄດ້ເອົາພຣະສົບໄປໄວ້ໃສ?

ຫວ

ບົດຮຽນທີ 11

ເຊື່ອເທີນ, ຢ່າສົງສັຍ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ໂຢຮັນ 20:10-31
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ໂຢຮັນ 20:10-31
<u>ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ການພື້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ເພີ່ມກຳລັງຄວາມເຊື່ອ ແລະບໍ່ຢ້ານແລະບໍ່ສົງສັຍອີກຕໍ່ໄປ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ເຮົາຢ້ານແລະສົງສັຍໃນຊີວິດນີ້?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:</u>	ຄວາມເຊື່ອເທົ່ານັ້ນທີ່ຊະນະຄວາມຢ້ານແລະຄວາມສົງສັຍ.

ບົດນຳ

ການສົງສັຍທຸກຢ່າງເປັນອາວຸດທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ ທີ່ທຳລາຍຄວາມສັມພັນແລະຄວາມເຊື່ອພື້ນຕໍ່ກັນແລະກັນ, ການສົງສັຍໃນເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າກໍຈະທຳລາຍຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານໃຫ້ນ້ອຍລົງ ແຕ່ຄວາມເຊື່ອກັບສ້າງຄວາມສັມພັນທີ່ມີຢູ່ໃຫ້ນັບມື້ນັບແຂງຂຶ້ນທຸກວັນ.

1. ຊົງເລົ່າໂລມນາງມາຣີອາ: (ໂຢຮັນ 20:10-18)

ໂຢຮັນບັນທຶກວ່າ ໃນວັນຕົ້ນສັບດາ (ວັນອາທິດ) ນາງມາຣີອາໄທມັກດາຣາໄດ້ໄປຍັງອຸບໂມງຝັງສົບພຣະເຢຊູດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າຈະໄປທົດສົງສົບຂອງພຣະອົງ ແຕ່ເມື່ອໄປເຖິງກໍເຫັນຫີນທີ່ອັດປາກອຸບໂມງໄດ້ຖືກຍ້າຍອອກໄປ ແລະດ້ວຍຄວາມຕົກໃຈນາງຈຶ່ງຟ້າວແລ່ນໄປບອກພວກສາວິກ ເມື່ອພວກສາວິກໄດ້ຍິນແລ້ວກໍພາກັນຟ້າວແລ່ນໄປຍັງອຸບໂມງ ເມື່ອໄປເຖິງອຸບໂມງແລ້ວພວກສາວິກໄດ້ເຫັນແຕ່ຜ້າປ່ານກອງຢູ່ ແລະຜ້າປົກຫົວຂອງພຣະອົງພັບໄວ້ຕ່າງຫາກ ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນແລ້ວພວກສາວິກຈຶ່ງພາກັນກັບໄປບ້ານຂອງຕົນ ສ່ວນມາຣີອາຍັງຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ນອກອຸບໂມງ "ຝ່າຍມາຣີອາຍິນຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ນອກອຸບໂມງ" (ຂໍ້ 11ກ). ເຮົາເຫັນວ່າພວກສາວິກພາກັນກັບບ້ານ ສ່ວນນາງມາຣີອາຍັງຢູ່ບໍ່ຮຽວນອກອຸບໂມງ, ຂ້າພະເຈົ້າວາດພາບເຫັນວ່າ ຜູ້ໃດອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດຜູ້ນັ້ນກໍຈະເຫັນພຣະເຢຊູທີ່ແຜ່ນດິນສວັນຂອງພຣະອົງ ດ້ວຍວ່າຫລາຍຄົນໄດ້ມາເຊື່ອພຣະເຢຊູກໍຈິງ ແຕ່ເມື່ອພົບພໍ້ກັບອຸປະສັກກໍເລີຍເລີກໜີອອກຈາກໂບດໄປເສັງກ່ອນ.

"ຂນະທີ່ຍັງຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ນາງໄດ້ກັມຫລຽວໄປທາງອຸບໂມງແລະນາງໄດ້ເຫັນເທວະດາສອງຕົນນັ່ງຢູ່ບ່ອນທີ່ເຂົາວາງພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູ ຕົນນັ່ງຢູ່ເບື້ອງພຣະສຽນ ຕົນນັ່ງຢູ່ເບື້ອງພຣະບາດເທວະດາທັງສອງນັ້ນໄດ້ຖາມນາງວ່າ, "ນາງເອີຍ, ເຈົ້າຮ້ອງໄຫ້ເຮັດຫຍັງ" ນາງຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ເພາະເຂົາໄດ້ເອົາສົບ ພຣະອາຈານຂອງຂ້ານ້ອຍໄປແລ້ວ ແລະຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາເອົາໄປວາງໄວ້ທີ່ໃດ" (ຂໍ້ 11ຂ-13). ມາຣີອາບໍ່ຮູ້ວ່າຜູ້ທີ່ສົນທະນາກັບນາງນັ້ນແມ່ນເທວະດາຈຶ່ງສົນທະນາຫມະດາຄືເວົ້ານຳຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງເທົ່ານັ້ນ. " ເມື່ອເວົ້າດັ່ງນັ້ນແລ້ວນາງ

ໄດ້ຫລົງໄຫລມາເຫັນພຣະເຢຊູຢືນຢູ່ ແຕ່ບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນອົງພຣະເຢຊູ " (ຂໍ້ 14). ສັງເກດວ່າມາຮືອາເມົາແຕ່ ຮ້ອງໃຫ້ຈົນເກີນໄປ ຈົນບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນພຣະເຢຊູ. ເຮືອງນີ້ສອນໃຫ້ເຮົາຮູ້ວ່າ ຫາກເຮົາມີວເມົານຳອັນໃດເຮົາກໍ ຈະເຫັນແຕ່ອັນນັ້ນ, ຫາກເຮົາມີວເມົາແກ້ໄຂບັນຫາຊີວິດດ້ວຍຕົວເຮົາເອງ ເຮົາກໍຈະບໍ່ເຫັນພຣະເຢຊູ.

" ພຣະເຢຊູຊົງຖາມນາງວ່າ, "ນາງເອີຍ, ເຈົ້າຮ້ອງໄຫ້ເຮັດຫຍັງ ເຈົ້າຊອກຫາໃຜ" ນາງຄິດວ່າແມ່ນຄົນເຝົ້າ ສວນຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ນາຍເອີຍ, ຖ້າແມ່ນທ່ານໄດ້ເອົາສົບເພີ່ນໄປ ຂໍບອກຂ້ານ້ອຍວ່າທ່ານໄດ້ເອົາໄປວາງໄວ້ ທີ່ໃດ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໄປຍົກເອົາເສັງ" ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບນາງວ່າ, "ມາຮືອາເອີຍ" ມາຮືອາກໍຕ່າວຫນ້າ ມາທູນພຣະອົງເປັນພາສາເຮັບເຮົາວ່າ, "ຮັບໂບນີ" (ທີ່ແປວ່າ "ພຣະອາຈານເອີຍ"). (ຂໍ້ 15-16). ມາຮືອາໄດ້ ຍິນສຽງຂອງພຣະເຢຊູຮ້ອງອອກຊື່ຂອງນາງຈຶ່ງຕ່າວຫນ້າເບິ່ງຈຶ່ງຮູ້ວ່າແມ່ນພຣະເຢຊູ. ໃນຕອນນີ້ສາສນາສາດ ຜູ້ນຶ່ງກ່າວວ່ານາງອາຈຢາກໂດດກອດ(hug) ດ້ວຍຄວາມປຶ້ມປິຕິຍິນດີ ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຫ້າມນາງຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ "ຢ່າຊູ່ໜ່ວງດົງເຮົາ ເພາະເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນເມືອທາພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແຕ່ເຈົ້າຈຶ່ງໄປຫາພວກພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ ແລະບອກເຂົາວ່າ "ເຮົາຈະຂຶ້ນເມືອທາພຣະບິດາຂອງເຮົາແລະພຣະບິດາຂອງພວກທ່ານ ຈະເມືອທາພຣະ ເຈົ້າຂອງເຮົາແລະພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ" (ຂໍ້ 17). ແລ້ວມາຮືອາຈຶ່ງຟ້າວໄປບອກຂ່າວດີນີ້ໃຫ້ພວກສາວິກຟັງ ຂໍ້ 18.

2. ຊົງປາກົດຕໍ່ສາວິກ (ໂຢຮັນ 20:19-22)

ດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວພວກສາວິກໄດ້ພາກັນຫລົບຊ້ອນຕົວຢູ່ໃນຫ້ອງ, ພວກເຂົາຍ້ານເຈົ້າໜ້າທີ່ມາຈັບກຸມໃນ ຖານະເປັນພັກພວກຂອງພຣະເຢຊູ ດ້ວຍເຫດນີ້ເຮົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າສາວິກພາກັນຢູ່ໃນຫ້ອງນີ້ຫລາຍຊົ່ວໂມງແລ້ວ. ພຣະຄັມພິບອກແລ້ວວ່າພຣະເຢຊູຊົງຟື້ນພຣະຊົນແຕ່ເຂົ້າມືດ (20:1). ພວກສາວິກທີ່ຢູ່ໃນຫ້ອງກໍໄດ້ໄປເບິ່ງ ອຸບໂມງຫວ່າງເປົ່າໃນເຊົ້າວັນນີ້ດ້ວຍ, ແລ້ວກໍພາກັນກັບບ້ານແລະມາເຕົ້າໂຮມກັນໃນຫ້ອງຈົນເຖິງເວລາຄຳ ມືດ ແນ່ນອນພວກສາວິກມີທັງຄວາມໂສກເສົ້າແລະຄວາມຍ້ານກົວຈຶ່ງພາກັນອັດປະຕູດ້ວຍຄວາມມືດງຽບ, ແຕ່ໃນຖ້າມກາງຄວາມງຽບເທຣົງານັ້ນສິ່ງທີ່ບໍ່ຄາດຜັນກໍເກີດຂຶ້ນ ເຮືອງນີ້ໂຢຮັນບອກວ່າ "ຄຳວັນນັ້ນເປັນວັນ ຕົ້ນສັບດາ ເມື່ອສາວິກອັດປະຕູຫ້ອງທີ່ເຂົາຢູ່ນັ້ນເພາະຍ້ານພວກຢົວ ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດເຂົ້າມາຊົງຢືນຢູ່ ຖ້າມກາງເຂົາ ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, "ສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ" (ຂໍ້ 19).

ອັດປະຕູຫ້ອງໝາຍເຖິງການອັດແຈບໃສ່ໂລກອນໄວ້ຄືເຮົາອັດປະຕູເຮືອນເຮົາ, ຢູ່ພຣະເຢຊູກໍປາກົດຕົວຢູ່ ຖ້າມກາງເຂົາ ຊຶ່ງເປັນເຫດການທີ່ເຮົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ວ່າພຣະອົງເຂົ້າມາໃນຫ້ອງໄດ້ແນວໃດ. ພຣະອົງ ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າທາງປະຕູຫລືຍ່າງຜ່ານຝາເຮືອນ ຫລືລົງມາຈາກຫລັງຄາແຕ່ຢ່າງໃດ, ພຣະອົງຊົງປາກົດຕົວເປັນຄົນ ຮ້ອຍເປີເຊັນ ແລະປາກເວົ້າຄືຄົນແທ້ໆ ເວົ້າວ່າ " ສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ" ແນ່ນອນພວກສາວິກທຸກ ຄົນໃນຫ້ອງຕ້ອງພາກັນຕື່ນຕົກໃຈ ແຕ່ຄຳເວົ້າຄຳດຽວຂອງພຣະອົງນັ້ນໄດ້ເລົ່າໂລມພວກສາວິກບໍ່ໃຫ້ຍ້ານ ແລະຕົກໃຈ. ຮູບພາບຕອນນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຮົາເຫັນວ່າທຸກຄົນທີ່ລໍຄອຍການກັບມາຂອງພຣະເຢຊູດ້ວຍຄວາມ

ຍ້ານກໍຕາມ, ຄວາມຍາກລໍາບາກນາໆປະການໃນເວລານີ້ກໍຕາມ ພວກນັ້ນກໍຈະໄດ້ຮັບສັນຕິສຸກທຸກຄົນດັ່ງ ສາວິກໄດ້ຮັບສັນຕິສຸກໃນເວລານີ້.

"ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວຢ່າງນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງກໍຊົງສະແດງພຣະທັດແລະຂ້າງຂອງພຣະອົງໃຫ້ເຂົາເບິ່ງ ເມື່ອ ພວກສາວິກໄດ້ເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວກໍເກີດຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາອີກວ່າ, "ສັນຕິສຸກຈົ່ງມີຢູ່ກັບທ່ານທັງຫລາຍ ພຣະບິດາໄດ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາຢ່າງໃດຝ່າຍເຮົາກໍໃຊ້ທ່ານທັງຫລາຍໄປຢ່າງ ນັ້ນ" (ຂໍ້ 20-21). ຊົງໃຫ້ເຂົາກວດເບິ່ງມືທີ່ຖືກຕອກດ້ວຍຕາປູ, ຂ້າງທີ່ຖືກແທງດ້ວຍຫອກ (19:34) ເພື່ອບໍ່ ໃຫ້ເຂົາສົງສັຍ ເມື່ອເຂົາພິສູດເບິ່ງແລ້ວເຫັນວ່າແມ່ນພຣະເຢຊູແທ້ເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີທີ່ພຣະອົງຄົນ ພຣະຊົນມາແທ້ ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງມອບໜ້າທີ່ໃຫ້ພວກສາວິກໂດຍກ່າວວ່າ "ພຣະບິດາໄດ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາຢ່າງ ໃດ ຝ່າຍເຮົາກໍໃຊ້ທ່ານທັງຫລາຍໄປຢ່າງນັ້ນ " ແປວ່າສາວິກມີໜ້າທີ່ຢ່າງດຽວກັນພຣະເຢຊູ. ສ່ວນຂໍ້ 22 ບອກວ່າ "ເມື່ອຊົງກ່າວຢ່າງນັ້ນແລ້ວພຣະອົງຊົງລະບາຍລົມອອກຈາກພຣະໂອດໃສ່ເຂົາ ໂດຍບອກວ່າ, "ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ" (20:22). ຂໍ້ນີ້ເຮັດໃຫ້ພວກສາສນາສາດຖືກຖຽງກັນໜ້ອຍ ນຶ່ງ ເພາະວ່າລູກາໄດ້ບັນທຶກໃນພຣະທັມກິຈການ 2:1-4 ວ່າເຂົາທັງໝົດໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ແລະ ກໍພາກັນເວົ້າພາສາແປກໆ ໃນທີ່ສຸດນັກສາສນາສາດຈຶ່ງມີຄຳເຫັນວ່າໃນພຣະທັມກິຈການຕອນນີ້ມີພວກສາ ວິກອື່ນໆອີກໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ບໍ່ແມ່ນແຕ່ສາວິກສິບເອັດຄົນເທົ່ານັ້ນ.

3. ຊ່ອຍໂທມາໃຫ້ໝັ້ນໃຈ: (ໂຍຮັນ 20:24-31)

ໂທມາບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບສາວິກໃນຫ້ອງນັ້ນຮ່ວມກັບສາວິກອື່ນ ດ້ວຍເຫດນີ້ສາວິກລາງຄົນໄດ້ໄປບອກໂທມາວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງປາກົດຕໍ່ເຂົາແລະເຂົາໄດ້ພິສູດແລ້ວວ່າແມ່ນພຣະອົງຊົງຄົນມາຈາກຕາຍແທ້ ແຕ່ພໍເມື່ອໂທມາ ໄດ້ຍິນຄຳບອກເຫລົ່ານີ້ແລ້ວລາວເວົ້າວ່າ "ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ເຫັນຮອຍຕະປູທີ່ຝ່າພຣະທັດແລະບໍ່ໄດ້ເອົານິ້ວມືຂອງ ຂ້ອຍແປະໃສ່ຮອຍຕະປູນັ້ນ ແລະບໍ່ໄດ້ເອົາມືຂອງຂ້ອຍແປະໃສ່ຂ້າງຂອງທ່ານແລ້ວ ຂ້ອຍຈະບໍ່ເຊື່ອ" (ຂໍ້ 25 ຂ). ແປວ່າ ຕອນນີ້ໂທມາບໍ່ຍອມເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູຄົນມາຈາກຕາຍ, ຫລາຍຄົນໄດ້ກ່າວປະນາມໂທມາວ່າ ເປັນຄົນຂີ້ສົງສັຍ, ຂາດຄວາມເຊື່ອ ແຕ່ຍັງມີຫລາຍຄົນຍ້ອງຍໍໂທມາເພາະລາວເປັນຄົນມີເຫດຜົນໃນການພິ ສູດ ແລະຄົນສອງປະເພດນີ້ຍັງມີຢູ່ຖົມໄປໃນໂບດຈົນເທົ່າເຖິງວັນນີ້. ມີຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດອອກໄປທົ່ວ ໂລກເພື່ອປະການເຮືອງຂອງພຣະເຢຊູນີ້ແຫລະ ພວກເຂົາໄດ້ປະກາດໃຫ້ຄົນຟັງຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແຕ່ມີ ໜ້ອຍຄົນຍອມເຊື່ອ ແລະລາງຄົນກໍເຊື່ອຍ້ອນເຫັນການອັດສະຈັນເທົ່ານັ້ນ.

"ຄັນລ່ວງໄປໄດ້ແປດວັນແລ້ວພວກສາວິກຂອງພຣະອົງກໍຢູ່ພ້ອມກັນທີ່ເຮືອນນັ້ນອີກແລະ ໂທມາກໍຢູ່ກັບເຂົາ ສ່ວນປະຕູກໍອັດໄວ້ ແຕ່ພຣະເຢຊູກໍໄດ້ສະເດັດເຂົ້າມາຍືນຢູ່ຖ້າມາກາງເຂົາ ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, "ສັນຕິສຸກຈົ່ງມີຢູ່ ກັບທ່ານທັງຫລາຍ" (ຂໍ້ 26). ແປວ່າຫລັງຈາກພຣະເຢຊູຟື້ນພຣະຊົນມາແລ້ວແປດວັນ, ໂທມາກໍໄດ້ຮັບຟັງ ຄຳບອກເລົ່າຂອງສາວິກລາງຄົນມາແລ້ວ ພວກສາວິກໄດ້ອັດປະຕູຊຸມນຸມກັນຢູ່ຂ້າງໃນ, ຄັ້ງນີ້ມາໂທມາຢູ່ທີ່ ນັ້ນດ້ວຍ. ໃນຂະນະທີ່ເຂົາກຳລັງຢູ່ໃນຫ້ອງນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ປາກົດຕົວກັບເຂົາເປັນຄັ້ງທີສອງ ການທີ່ພຣະ

ອົງເຂົ້າມາໃນຫ້ອງໄດ້ແນວໃດນັ້ນກໍເປັນຄືກັບຄັ້ງແລກແລະກ່າວຄໍາດຽວກັນ "ສັນຕິສຸກຈິ່ງມີຢູ່ກັບທ່ານທັງ
ຫລາຍ"

ເປັນຄໍາທັກທາຍຂອງຢິວ ແຕ່ໃນຕອນນີ້ອາດແປໄດ້ວ່າຜູ້ບໍ່ສົງສັຍເປັນສຸກ. ຄັ້ງນີ້ພຣະອົງໄດ້ເວົ້າກັບໂທມາຕໍ່
ໜ້າສາວິກທັງຫລາຍວ່າ "ຈິ່ງເດີນມື້ວມີຂອງທ່ານມາລູບເບິ່ງຝ່າມືຂອງເຮົາ ຈິ່ງເດີນມື້ຂອງທ່ານມາໃສ່ຂ້າງຂອງ
ເຮົາ ຢ່າຂາດຄວາມເຊື່ອແຕ່ຈິ່ງເຊື່ອ" (ຂໍ້ 27). ແລ້ວໂທມາເດີນມື້ຂອງລາວໄປລູບເບິ່ງຝ່າມືຂອງພຣະເຢຊູ
ແລະເດີນມື້ໃສ່ຂ້າງຂອງພຣະອົງບ່ອນທີ່ເຂົາແທງພຣະອົງນັ້ນ ແລ້ວໂທມາຈຶ່ງສາຣະພາບວ່າ "ອົງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ" (ຂໍ້ 28). ແລ້ວພຣະເຢຊູກ່າວຕອບໂທມາວ່າ "ເພາະ
ໄດ້ເຫັນເຮົາທ່ານຈິ່ງເຊື່ອຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຫັນເຮົາແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອກໍເປັນສຸກ" (ຂໍ້ 29). ໂທມາເປັນສາວິກທີ່ມັກສົງສັຍ
ແລະເປັນຄົນມັກພິສູດ ມາບັດນີ້ລາວເຫັນພຣະເຢຊູດ້ວຍສາຍຕາຂອງລາວ ແລະມີຂອງລາວໄດ້ຈັບບາຍ
ພຣະເຢຊູຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາຂອງພວກສາວິກແລ້ວຈຶ່ງເຊື່ອໝັ້ນວ່າແມ່ນພຣະເຢຊູຄຣິດຄົນມາຈາກຕາຍແທ້ ຈຶ່ງຮ້ອງ
ຂຶ້ນວ່າ "ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ" ແຕ່ໃນຂະນະທີ່ລາວກາລັງອຸ
ທານຢູ່ນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ເວົ້າກັບລາວວ່າ "ເພາະໄດ້ເຫັນເຮົາທ່ານຈິ່ງເຊື່ອຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຫັນເຮົາແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອກໍ
ເປັນສຸກ" ຄໍານີ້ກາຍເປັນຄໍາຕັກເຕືອນອັນສໍາຄັນສໍາລັບຄຣິສຕຽນທຸກຄົນວ່າ ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຫັນພຣະເຢຊູດ້ວຍສາຍ
ຕາ ແຕ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງກໍເປັນສຸກ.

ຄໍາຖາມ:

1. ແມ່ນຄົນກຸ່ມໃດທີ່ໄປອຸບໂມງຝັງສົບແຕ່ເຊົ້າມືດ?
2. ເມື່ອໄປເຖິງແລ້ວລາວເຫັນຫຍັງ? ເມື່ອເຫັນແລ້ວລາວໄປບອກໃຜ?
3. ເມື່ອພວກສາວິກມາຮອດອຸບໂມງແລ້ວເຂົາພາກັນໄປໃສ? ໃຜຍັງຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ບໍລິເວນອຸບໂມງ?
4. ນາງມາຮືອາເຮັດແນວໃດເມື່ອເຫັນພຣະເຢຊູຄົນພຣະຊົນ?
5. ພວກສາວິກພາກັນເຮັດຫຍັງຢູ່ໃນຫ້ອງທີ່ອັດປະຕູ?
6. ພຣະເຢຊູໄດ້ປາກົດຕົວເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງທີ່ອັດປະຕູໄດ້ແນວໃດ?
7. ໂທມາໄດ້ພິສູດອັນໃດ?
8. ເຮັດແນວໃດເຮົາຈຶ່ງຈະບໍ່ຍ້ານແລະສົງສັຍເຣື່ອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ?

ຫວ

ບົດຮຽນທີ 12

ຕາມເຮົາມາ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ໂຢຮັນ 21:1-25
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ໂຢຮັນ 21:1-25
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເຮົາອາດຈະຊ້າ ແຕ່ຈະຕ້ອງຕິດຕາມໄປດ້ວຍໃຈອິດທິນ
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ເຮົາຈະຕິດຕາມພຣະເຢຊູ ໂດຍເບິ່ງຂ້າມບັນຫາແນວໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອຊີວິດເຮົາຈະໄດ້ຕອບສນອງຄຳຮຽກເອີ້ນພຣະເຢຊູ.

ບົດນຳ

ພຣະເຢຊູຊົງປາກົດຕົວຕໍ່ເປໂຕນັ້ນໄດ້ນຳຄວາມເຊື່ອຂອງລາວໃຫ້ກັບຄືນມາເຂັ້ມແຂງອີກ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຍົກໂທດອະພິຍໄຫລາວທີ່ລາວປະຕິເສດພຣະອົງເຖິງສາມຄັ້ງ. ສຳລັບທ່ານເດ? ທ່ານໄດ້ໃຫ້ຄຳມັ້ນສັນຍາອັນໃດອັນໜຶ່ງກັບພຣະເຈົ້າແລ້ວຕໍ່ມາທ່ານໄດ້ລືມຄຳສັນຍານັ້ນບໍ່? ແນ່ນອນພຣະອົງໃຫ້ອາພິຍທ່ານທາກທ່ານຍອມຮັບເອົາຄຳຮຽກເອີ້ນພຣະອົງທີ່ກ່າວວ່າ ຈົ່ງຕາມເຮົາມາ.

1. ກັບໄປຫາປາ: (ໂຢຮັນ 21:1-14)

ໃນພຣະທັມມາຣະໂກ 16:7 ເທວະດາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກມາຮືອາໃຫ້ໄປບອກພວກສາວິກວ່າ ໃຫ້ໄປພົບກັບພຣະອົງທີ່ແຂວງຄາລີເລ ແລະໃນໂຢຮັນ 21 ນີ້ເອງພຣະເຢຊູໄດ້ປາກົດຕົວຕໍ່ພວກສາວິກຕາມຄຳບອກເລົ່າຂອງນາງມາຮືອາ. ເຮືອງສາວິກເຈັດຄົນຫາປາທີ່ທະເລຕິເບີເຣັງ ໃນແຂວງຄາລີເລນີ້ ພວກສາສນາສາດມີຄຳເຫັນແຕກຕ່າງກັນວ່າເປັນຫຍັງສາວິກຈຶ່ງກັບມາຫາປາໃນທະເລຄາລີເລນີ້? ລາງຄົນມີຄຳເຫັນວ່າສາວິກພວກນີ້ແມ່ນແລ່ນໜີບັນຫາ, ລາງຄົນເວົ້າວ່າ ເມື່ອບໍ່ມີຜູ້ນຳແລ້ວສາວິກພວກນີ້ກັບບ້ານແລະກັບໄປຫາອາຊີບເດີມ, ລາງຄົນເວົ້າວ່າ ເຮືອງນີ້ແມ່ນພຣະເຈົ້າຊົງຈັດຕຽມສາວິກເພື່ອລໍຖ້າພຣະເຢຊູມາປາກົດ. ໃນຂະນະທີ່ສາວິກຍັງເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ "ຊີໂມນເປໂຕບອກເຂົາວ່າ, "ຂ້ອຍຈະໄປຫາປາ" ຝ່າຍເຂົາຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ພວກເຮົາຈະໄປນຳເຈົ້າດ້ວຍ" ແລ້ວເຂົາກໍອອກໄປລົງເຮືອ ແຕ່ໃນຄືນນັ້ນເຂົາບໍ່ໄດ້ປາຈັກໂຕ" (ຂໍ້ 3).

ຊີໂມນທີ່ເອີ້ນວ່າເປໂຕເຄີຍເປັນຄົນຫາປາເປັນອາຊີບກ່ອນໜ້າຕິດຕາມພຣະເຢຊູ(ມັດທາຍ 4:18) ເວົ້າເຖິງອາຊີບບໍ່ວ່າອາຊີບໃດກໍຕາມ ບຸກຄົນທີ່ເຮັດວຽກງານໃນອາຊີບນັ້ນຍ່ອມຈະມີຄວາມຊຳນານໃນອາຊີບຂອງຕົນ, ຊີໂມນເປໂຕຍ່ອມຈະມີຄວາມຊຳນານໃນການຫາປາ ດ້ວຍເຫດນີ້ລາວຈຶ່ງໄປຫາປາໃນເວລາກາງຄືນ ເພາະລາວຮູ້ວ່າ ໃນເວລາກາງຄືນນັ້ນປາມັກເຂົ້າຝັ່ງເພື່ອຊອກຫາກິນ, ປາຈະບໍ່ເຫັນຜູ້ຫາປາດີໃນຍາມມືດ ແຕ່ມາຕອນນີ້ລາວໄດ້ຫາປາທັງຄືນແມ່ນແຕ່ໂຕດຽວກະບໍ່ໄດ້. "ເມື່ອກຳລັງຮຸ່ງເຮົາພຣະເຢຊູປະທັບຍິນຢູ່ທີ່ຝັ່ງ ແຕ່ພວກສາວິກບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນພຣະເຢຊູ ພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ລູກເອີຍ, ພວກເຈົ້າມີຂອງກິນບໍ່" ເຂົາ

ທູນຕອບວ່າ, “ບໍ່ມີ” ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຖິ້ມມອງລົງເບື້ອງຂວາເຮືອແລ້ວຈະໄດ້ປາ” ເຂົາຈຶ່ງຖິ້ມມອງລົງແລະຖືກປາຫລາຍ ຈົນດົງຂຶ້ນບໍ່ໄດ້ເພາະເຫລືອແຮງ” (ຂໍ້ 4-6). ພຣະເຢຊູໃຊ້ຄຳວ່າ “ລູກເອີຍ” ໃນຄັ້ງນີ້ ເປັນຄຳເວົ້າທີ່ພໍ່ແມ່ເວົ້າກັບລູກແບບຮັກແພງແລະຄຸ້ນເຄີຍກັນດີ, ພວກສາສນາສາດຕິຄວາມໝາຍວ່າແມ່ນຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ເວົ້າກັບຜູ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງທີ່ໄດ້ຊື່ວ່າເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄຳວ່າລູກເອີຍ (Children) ຈຶ່ງນິຍົມໃຊ້ກັນມາໃນບາງນິກາຍ. ພຣະເຢຊູຊົງຖາມພວກສາວິກວ່າ “ລູກເອີຍ, ພວກເຈົ້າມີຂອງກິນບໍ່ ເຂົາທູນຕອບວ່າ, “ບໍ່ມີ” ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຖິ້ມມອງລົງເບື້ອງຂວາເຮືອແລ້ວຈະໄດ້ປາ” ແປວ່າໄດ້ປາບໍ່? ຫາກບໍ່ໄດ້ຈົ່ງຖິ້ມມອງລົງເບື້ອງຂວາແລ້ວຈະໄດ້ປາ. ພຣະເຢຊູໄດ້ບອກວິທີຫາປາໃຫ້ນັກອາຊີບຫາປາໃຫ້ເຮັດຕາມພຣະອົງ, ເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນຫຍັງພວກສາວິກຈຶ່ງເຮັດຕາມຄຳບອກຂອງພຣະອົງໃນເມື່ອເຂົາບໍ່ຮູ້ຊ້າວ່າແມ່ນພຣະອົງ ແຕ່ເຂົາກໍເຮັດຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງບອກໂດຍດີ “ເຂົາຈຶ່ງຖິ້ມມອງລົງແລະຖືກປາຫລາຍ ຈົນດົງຂຶ້ນບໍ່ໄດ້ເພາະເຫລືອແຮງ” (ຂໍ້ 6ຂ). ເຮືອງນີ້ສອນເຮົາວ່າລາງເທື່ອເຮົາບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຈະເຂົ້າໃຈພຣະເຢຊູໝົດທຸກຢ່າງ ຫາກເຮົາເຊື່ອແລະປະຕິບັດຕາມຄຳສອນພຣະອົງກໍຈະເປັນການດີສຳລັບເຮົາ. ເບິ່ງແມ່! ພວກສາວິກເຫລົ່ານີ້ເຮັດຕາມພຣະອົງບອກເຂົາກໍໄດ້ປາຫລາຍຈົນຍົກມອງບໍ່ຂຶ້ນ. ໃນທີ່ສຸດເຂົາກໍຮູ້ວ່າແມ່ນພຣະເຢຊູ ແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສົນທະນາແລະປັ້ນເຂົ້າເຊົ້າຮ່ວມກັບເຂົາເພື່ອສະແດງເຖິງກາຍຄົນພຣະຊົນເປັນມະນຸດຄົນຮ້ອຍເປີເຊັນ. (ຂໍ້ 7-14).

2. ປະສົງຮຽກເອີ້ນຄົນ: (ໂຍຮັນ 21:15-19)

ຫລັງຈາກປັ້ນເຂົ້າເຊົ້າແລ້ວພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ເວລາສົນທະນາກັບຊີໂມນເປໂຕເປັນການສ່ວນຕົວ ແລະການສົນທະນາຄັ້ງນີ້ໄດ້ກາຍເປັນຢາກຳລັງໃຈໃຫ້ເປໂຕກັບມາຕິດຕາມພຣະເຢຊູອີກ, ເມື່ອໃນການສົນທະນາມີດັ່ງນີ້; ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເປໂຕສາມຄັ້ງມີຄຳເວົ້າຄ້າຍຄືກັນ ຄັ້ງແຮກຊົງຖາມເປໂຕວ່າ “ຊີໂມນລູກໂຍຮັນເອີຍ, ເຈົ້າຮັກເຮົາຫລາຍກວ່າເຫລົ່ານີ້ຫລື” (ຂໍ້ 15ກ). ຄຳຖາມນີ້ອາດມີໃຈຄວາມສື່ຢ່າງຄື;

1. ເຈົ້າຮັກເຮົາຫລາຍກວ່າຄົນເຫລົ່ານີ້ຮັກເຮົາບໍ່?
2. ເຈົ້າຮັກຄົນເຫລົ່ານີ້ຫລາຍກວ່າຮັກເຮົາບໍ່?
3. ເຈົ້າຮັກເຮົາຫລາຍກວ່າເຂົ້າປາອາຫານເຫລົ່ານີ້ບໍ່?
4. ເຈົ້າຮັກເຄື່ອງຫາປາຫລືອາຊີບຫາປາຫລາຍກວ່າຮັກເຮົາບໍ່?

ໃນໂຍຮັນ 13 ພຣະເຢຊູຊົງບອກເປໂຕລ່ວງໜ້າແລ້ວວ່າເປໂຕຈະເປັນຜູ້ທໍຣະຍົດພຣະອົງ ແຕ່ເປໂຕໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາວ່າ “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ທ່ານຈະໄປໃສ” ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ບ່ອນທີ່ເຮົາຈະໄປນັ້ນທ່ານຈະຕາມເຮົາໄປດຽວນີ້ບໍ່ໄດ້ ແຕ່ພາຍຫລັງທ່ານຈະຕາມໄປ” ເປໂຕທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ເປັນຫຍັງຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຕາມທ່ານໄປດຽວນີ້ບໍ່ໄດ້ ຂ້ານ້ອຍຈະສລະຊີວິດເພື່ອທ່ານ” (ໂຍຮັນ 13:36-37). ຕໍ່ມາເປໂຕກໍໄດ້ປະຕິເສດພຣະເຢຊູຕາມຄຳທຳນວາຍຂອງພຣະເຢຊູເຖິງສາມເທື່ອ ໃນມັດທາຍ 26:34. ຄື;

1. “ມີຍິງໃຊ້ເຜົ້າປະຕູໄດ້ຖາມເປໂຕວ່າ, “ໂຕກໍເປັນສາວິກຂອງຄົນຜູ້ນັ້ນເໝືອນກັນຕີ” ເປໂຕຕອບວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນດອກ” (ໂຍຮັນ 18:17). ເປັນຄັ້ງທີໜຶ່ງ.

2. "ຂນະນັ້ນຊີໂມນເປໂຕກຳລັງຍົນຝັງໄຟຢູ່ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຖາມເປໂຕວ່າ, "ໂຕກຳເປັນສາວົກຂອງຄົນນັ້ນເໝືອນກັນ ບໍ່ແມ່ນຫລື" ເປໂຕຕອບປະຕິເສດວ່າ, "ບໍ່ແມ່ນດອກ" (ໂຢຮັນ 18:25). ເປັນຄັ້ງທີສອງ

3. "ຂ້ອຍໃຊ້ຄົນນຶ່ງຂອງມະຫາປະໂຣທິດ ຊຶ່ງເປັນພີ່ນ້ອງກັບຄົນທີ່ເປໂຕພັນຫຼຸຂາດນັ້ນ ກໍໄດ້ຖາມວ່າ, "ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນເຈົ້າກັບຄົນນັ້ນໃນສວນ ບໍ່ແມ່ນຫລື" ເປໂຕຈຶ່ງຕອບປະຕິເສດອີກ ແລະ ໃນທັນໃດນັ້ນໄກ່ກໍຂັນ" (ໂຢຮັນ 18:26-27). ເປັນຄັ້ງທີສາມ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ຖາມເປໂຕສາມເທື່ອ, ແຕ່ລະເທື່ອນັ້ນມີຄວາມໝາຍບໍ່ຄືກັນໃນພາສາເດີມ ແຕ່ໃນພາສາທີ່ແປອອກມາແລ້ວກໍບໍ່ໄດ້ຄວາມໝາຍເດີມເທົ່າໃດ ແຕ່ຢ່າງໃດດີນັ້ນບໍ່ແມ່ນເຮືອງທີ່ຢາກເວົ້າໃນບົດຮຽນນີ້. ພຣະອົງຊົງຖາມເປໂຕເຖິງສາມເທື່ອ, ບາງທີເພື່ອໃຫ້ລາວລະນຶກເຖິງວ່າລາວໄດ້ປະຕິເສດພຣະອົງເຖິງສາມເທື່ອມາແລ້ວ, ນັບວ່າບາບອັນດຽວແຕ່ເປັນສາມເທື່ອ. ສາສນາສາດຜູ້ນຶ່ງເວົ້າວ່າ ຊົງຖາມສາມເທື່ອເພື່ອຍົກໂທດອະພິຍສາມຄັ້ງທີ່ເປໂຕປະຕິເສດນັ້ນ. "ຄັນພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວຈຶ່ງຊົງສັ່ງເປໂຕວ່າ, "ຈົ່ງຕາມເຮົາມາ" (ຂໍ້ 19).

3. ໂຢຮັນ, ເດ່ຊັ້ນນາ?: (ໂຢຮັນ 21:20-25)

"ເປໂຕຫລຽວຫລັງເຫັນສາວົກຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກກຳລັງຕາມມາ ຄືຜູ້ທີ່ເນີ້ງກາຍລົງອົງພຣະຊວງຂອງພຣະອົງເມື່ອຮັບປະທານອາຫານແລງນັ້ນ ແລະທູນຖາມວ່າ, "ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ຜູ້ທີ່ຈະມອບທ່ານໄວ້ຄືຜູ້ໃດ" ເມື່ອເປໂຕເຫັນສາວົກຜູ້ນັ້ນແລ້ວຈຶ່ງທູນຖາມພຣະເຢຊູວ່າ, "ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຜູ້ນີ້ເດ, ຈະເປັນຢ່າງໃດ" (ຂໍ້ 20-21). ເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນຫຍັງເປໂຕຈຶ່ງຖາມເຮືອງຜູ້ອື່ນຫລືວ່າເປັນຫວ່ງສາວົກຜູ້ອື່ນຫລືແນວໃດເຮົາກະບໍ່ຮູ້ ແຕ່ວ່າລາວຖາມພຣະເຢຊູນັ້ນແມ່ນແນໃສ່ໂຢຮັນ ເພາະວ່າໂຢຮັນເປັນຜູ້ທີ່ເນີ້ງກາຍລົງອົງພຣະຊວງຂອງພຣະອົງເມື່ອຮັບປະທານອາຫານແລງນັ້ນ (ໂຢຮັນ 13:22-23). ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ຖ້າເຮົາມີໃຈຢາກໃຫ້ຜູ້ນີ້ຍົນຢູ່ຈົນເຖິງເຮົາມານັ້ນ ຈະເປັນທຸຣະອັນໃດກັບເຈົ້າໜີ້ ສ່ວນເຈົ້າຈຶ່ງຕາມເຮົາມາ" (ໂຢຮັນ 21:22). ບາງທີເປໂຕຢາກຂໍໃຫ້ໂຢຮັນຕາມພຣະອົງໄປດ້ວຍ, ຫລືລາວຢາກຖາມເພື່ອປຽບທຽບລາວເອງໃສ່ໂຢຮັນ ແຕ່ເປໂຕກໍໄດ້ຮັບບົດຮຽນອັນດີທີ່ບໍ່ຄວນປຽບທຽບຕົນເອງໃສ່ຜູ້ອື່ນ.

ບົດຮຽນອັນນຶ່ງທີ່ຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງຮຽນນັ້ນແມ່ນຢ່າປຽບທຽບເຮົາໃສ່ຜູ້ອື່ນ ເພາະການເຮັດຢ່າງນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ຕົນເອງນ້ອຍໃຈ ຫລືພູມໃຈຈົນເກີນໄປຈົນເກີດເປັນຄົນຈອງຫອງກໍເປັນໄດ້. ແມ່ນແຕ່ລູກຂອງພວກເຮົາຫາກເຮົາປຽບທຽບນ້ອງດີກວ່າອ້າຍ ຜູ້ເປັນອ້າຍກໍຜິດໃຈ, ຫາກປຽບວ່າອ້າຍດີກວ່ານ້ອງຜູ້ນ້ອງກໍຈະບໍ່ດີໃຈ. ການຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຮົາກໍທຳນອງດຽວກັນ ເຮົາບໍ່ຄວນປຽບທຽບການຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໃສ່ຜູ້ອື່ນຫລືໃສ່ໂບດອື່ນ ເຮົາມີໜ້າທີ່ເຮັດຕາມການຊົງໃຊ້ ແລະເຮັດໃຫ້ດີທີ່ສຸດກໍນັບວ່າເປັນພຣະຄຸນແລ້ວ.

ຂໍ້ 24 ໂຢຮັນກ່າວວ່າ "ແມ່ນສາວົກຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ເປັນພຍານເຖິງເຫດການເຫລົ່ານີ້ ແລະເປັນຜູ້ທີ່ບັນທຶກສົ່ງ

ເຫລົ່ານີ້ໄວ້ ແລະພວກເຮົາຊາບວ່າຄໍາພະຍານຂອງຜູ້ນີ້ເປັນຄວາມຈິງ" (ຂໍ້ 24). ໂຢຮັນບໍ່ປະສົງຢາກອອກ
 ນາມຂອງເພິ່ນຈຶ່ງໃຊ້ຄໍາວ່າ 'ແມ່ນສາວິກຜູ້ນີ້' ຖ້າຫາກເວົ້າວ່າ ແມ່ນຂ້າພະເຈົ້າໂຢຮັນ ກໍຈະເຂົ້າໃຈງ່າຍ
 ກວ່າ ແຕ່ເພິ່ນເອງບໍ່ປະສົງຢາກອອກນາມຂອງເພິ່ນ ຈຶ່ງໃຊ້ຄໍາວ່າ ແມ່ນສາວິກຜູ້ນີ້ແທລະ. ຕໍ່ມາເພິ່ນກໍເວົ້າ
 ອີກວ່າ " ພວກເຮົາຊາບວ່າຄໍາພະຍານຂອງຜູ້ນີ້ເປັນຄວາມຈິງ " ອັນໝາຍເຖິງອັດສາວິກທັງໝົດຊາບວ່າຄໍາ
 ພະຍານຂອງໂຢຮັນເປັນຄວາມຈິງແລະເວົ້າຄວາມຈິງ ແລະຄຣິສຕຽນກໍເຊື່ອວ່າຄໍາພະຍານຂອງໂຢຮັນກໍ
 ເປັນຄວາມຈິງຕັ້ງແຕ່ສັມຍນັ້ນຈົນເຖິງສັມຍນີ້ດ້ວຍ. ໂຢຮັນຍັງລົງທ້າຍເພີ່ມອີກວ່າ " ຍັງມີອີກຫລາຍສິ່ງທີ່
 ພຣະເຢຊູຊົງກະທໍາ ຖ້າຈະຂຽນໄວ້ຕາມລໍາດັບທຸກປະການ ຂ້າພະເຈົ້າຄາດວ່າໝົດທັງໂລກກໍບໍ່ມີບ່ອນພໍໄວ້
 ໜັງສືທີ່ຈະຂຽນນັ້ນ " (ຂໍ້ 25).

ຄໍາຖາມ:

1. ຫລັງຈາກພຣະເຢຊູຟື້ນພຣະຊົນແລ້ວ ທ່ານຄິດວ່າເປັນຫຍັງພວກສາວິກຈຶ່ງພາກັນໄປຫາປາ?
2. ເປໂຕນັກຫາປາອາຊີບກ່ອນຕິດຕາມພຣະເຢຊູ, ການກັບໄປຄັ້ງນີ້ການຫາປາຂອງລາວເປັນແນວໃດ?
3. ເປັນຫຍັງເຂົາຈຶ່ງເຊື່ອຟັງພຣະເຢຊູທີ່ບອກເຂົາຢ່ອນມອງລົງອີກຄັ້ງນຶ່ງ?
4. ຫລັງຈາກກິນເຂົ້າເຂົ້າແລ້ວພຣະເຢຊູລົມກັບເປໂຕເຮືອງອັນໃດ?
5. ເມື່ອເປໂຕຫລຽວຫລັງໄປເບິ່ງສາວິກອີກຜູ້ນຶ່ງແລ້ວຖາມພຣະເຢຊູອັນໃດ? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຖາມ.
6. ພຣະເຢຊູຕອບລາວວ່າ ສ່ວນເຈົ້າຈຶ່ງຕາມເຮົາມາ ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?

ຫວ

ບົດຮຽນຄຣິສັສ ບໍ່ມີຫຍັງເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສໍາລັບພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສໍາລັບບົດຮຽນນີ້:	ລູກາ 1:26-45
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ລູກາ 1:1-45
ຈຸດສໍາຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເທວະດາໄດ້ບອກນາງມາຣີອາໃຫ້ເຕືອນພວກເຮົາໃຫ້ເຫັນວ່າຄໍາສັນຍາຂອງພຣະອົງເປັນຄວາມຈິງ.
ຄໍາຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ເຮົາຈະເຮັດແນວໃດຕໍ່ຄໍາບອກເຕືອນນີ້ ເມື່ອເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳແນ່?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເທວະດາຄັບຮີເອນບອກມາຣີອາສາວປອດວ່າພຣະບຸດພຣະເຈົ້າຈະມາບັງເກີດກັບນາງ ແລ້ວນາງກໍຍອມຮັບທັງໝົດທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈ.

ບົດນໍາ

ຄຣິສັສເປັນພາກສ່ວນອັນສໍາຄັນຂອງຂ່າວປະເສີດ ເພາະເປັນການບັງເກີດຂອງພຣະຜູ້ໄຖ່ໃຫ້ພົ້ນຂອງຄົນທັງຫລາຍທົ່ວໂລກ. ມັນເປັນຂ່າວດີທີ່ສຸດຕໍ່ຜູ້ຊອກສແວງຫາຄວາມລອດພົ້ນຈາກບັງໄພນະຣົກ ເພາະວ່າຖ້າຜູ້ໃດຊອກສແວງຫາພຣະອົງຜູ້ນັ້ນກໍຈະພົ້ນ.

1. ຂ່າວທີ່ບໍ່ໜ້າເປັນໄປໄດ້: (ລູກາ 1:1-20, 26-33)

ໃນ 500 ປີກ່ອນໜ້ານີ້ເທວະດາຕີນນຶ່ງທີ່ມີຊື່ວ່າ ຄັບຮີເອນ ເຄີຍໄດ້ປາກົດຕົວເປັນຕົວບຸກຄົນກັບດານີເອນ 8:16 ແລະ 500 ປີຕໍ່ມາເທວະດາຕີນນີ້ກໍໄດ້ປາກົດຕົວຕໍ່ຊາຊາຣີຢາໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນຖືກຮຽນນໍາພາເຂົ້າເຝົ້າ ນະມັສການ, ການເຂົ້າເຝົ້າໃນສມັຍພຣະຄຳພີນັ້ນຜູ້ອື່ນຢູ່ນອກຜ້າກັ້ງ ມີແຕ່ຜູ້ນໍາພາເຂົ້າເຝົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ເຂົ້າໄປດ້ານໃນຂອງຜ້າກັ້ງໃນພຣະວິຫານ. ໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າດ້ານໃນຂອງຜ້າກັ້ງນັ້ນເທວະດາຄັບຮີເອນໄດ້ປາກົດຕົວບອກເຖິງການເກີດຂອງໂຢຮັນຜູ້ຈັດຕຽມທຶນທາງຂອງພຣະເຢຊູ ໃນຕອນນັ້ນທ່ານຊາ ຄາຣີຢາບໍ່ເຊື່ອວ່າການບອກເລົ່ານີ້ຈະເປັນໄປໄດ້ ເພາະວ່ານາງເອລີຊາເບັດເມັງຂອງເພິ່ນແກ່ເກີນຈະມີລູກແລ້ວ. (ອ່ານ ລູກາ 1:1-20). ເທວະດາຄັບຮີເອນມີໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ສົ່ງຂ່າວ ເມື່ອເພິ່ນສົ່ງຂ່າວມາຍັງຊາຣີຢານັ້ນ ຊາຄາຣີຢາໄດ້ຄິດວ່າສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ຍິນມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ເພາະເມັງທີ່ໄດ້ຢູ່ກິນກັນມາແຕ່ໜຸ່ມຈົນເຖົ້າບໍ່ເຄີຍມີລູກ ດ້ວຍການບໍ່ເຊື່ອຂອງຊາຊາຣີຢາເພິ່ນຈຶ່ງກາຍເປັນຄົນໃບປາກບໍ່ອອກ. ເຮືອງນີ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຄິດເຖິງຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດໃນວັນນີ້ວ່າ ເມື່ອຜູ້ປະກາດໄດ້ປະກາດເຮືອງພຣະເຢຊູຄຣິດໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍຟັງເຂົາກໍຄິດວ່າບໍ່ໜ້າເຊື່ອ ແລະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ດອກ, ແຕ່ມັນກໍເປັນໄປແລ້ວ ເພາະວ່າເຮືອງຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນເກີນກວ່າຄວາມຮູ້ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງມະນຸດ.

ຍິງສາວບໍ່ນິສຸດຜູ້ນຶ່ງມີຊື່ວ່າ ນາງມາຣີອາ ເປັນຄູ່ໝັ້ນຂອງໂຢເຊບຜູ້ເປັນຄົນດີມີສິລທັມໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ, ກ່ອນອື່ນເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າບ່າວສາວແລະການໝັ້ນໝາຍໃນສັມຍເດີມບໍ່ຄືສັມຍນີ້ ໂດຍສະເພາະແມ່ນສັງຄົມອັນດັ້ງເດີມຂອງຊາວຍີວນັ້ນແມ່ນຜູ້ໃຫຍ່ເປັນຜູ້ຫາຄູ່ຄອງໃຫ້ລູກສາວແລະລູກຊາຍຂອງຕົນ ດ້ວຍເຫດນີ້ທັງສອງຈຶ່ງບໍ່ມີຄວາມສັມພັນຢ່າງໃກ້ຊິດຄືຄົນສັມຍນີ້. ຢູ່ມາວັນນຶ່ງຫລັງຈາກເທວະດາຄັບຣີເອນໄດ້ປາກົດຕົວຕໍ່ຊາຂາຣີຢາບອກເຖິງການເກີດຂອງໂຢຮັນແລ້ວ ເທວະດາຕົນນີ້ກໍໄດ້ປາກົດຕົວຕໍ່ນາງມາຣີອາອີກ ເມື່ອນັ້ນເທວະດາໄດ້ກ່າວກັບນາງວ່າ “ຈົ່ງຈະເຣີນເທີນ, ເຈົ້າຜູ້ທີ່ຊົງໂຜດພຣະກະຣຸນາປານີຫລາຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ” (ຂໍ້ 28). ເປັນຄໍາທັກທາຍແລະບອກເຖິງສິ່ງດີທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບນາງມາຣີອາ. ສ່ວນນາງມາຣີອາມີຄວາມຍ້ານແລະຕົກໃຈຢ່າງແຮງ ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນເທວະດາຈຶ່ງເລົ່າໂລມນາງວ່າ, “ມາຣີອາເອີຍ, ຢ່າຊູ່ຢ້ານ ເພາະວ່າເຈົ້າເປັນທີ່ຊົງພຣະກະຣຸນາໂຜດແລ້ວ ເບິ່ງແມ່, ເຈົ້າຈະມີທ້ອງແລະປະສູດບຸດຊາຍ ຈົ່ງຕັ້ງຊື່ບຸດນັ້ນວ່າ ເຢຊູບຸດນັ້ນຈະໄດ້ເປັນໃຫຍ່ ແລະຈະຊົງເອີ້ນວ່າພຣະບຸດຂອງຜູ້ສູງສຸດ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານພຣະທີ່ນຶ່ງຂອງກະສັດດາວິດ ຜູ້ເປັນບັນພະບຸຣຸດຂອງທ່ານ ໃຫ້ແກ່ທ່ານ ແລະທ່ານຈະສເວີຍຣາດຄຸ້ມຄອງເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບສີບໆໄປເປັນນິດ ແລະຮາຊອານາຈັກຂອງທ່ານຈະບໍ່ຮູ້ສິ້ນສຸດ” (ຂໍ້ 30-33). ເມື່ອເທວະດາກ່າວຈົບແລ້ວມາຣີອາກໍເຂົ້າໃຈວ່າມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້, ຈົ່ງແທ້ອີງຕາມຄວາມຮູ້ແລະຄວາມສາມາດຂອງມະນຸດມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ແຕ່ສໍາລັບພຣະເຈົ້າທຸກຢ່າງເປັນໄປໄດ້.

2. ບໍ່ມີຫຍັງເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສໍາລັບພຣະເຈົ້າ: (ລູກາ 1:34-37)

ຫລັງຈາກຄໍາບອກເລົ່າຂອງເທວະດາແລ້ວ "ມາຣີອາຈຶ່ງທູນເທວະດານັ້ນວ່າ, “ເຫດການນີ້ຈະເປັນໄປໄດ້ຢ່າງໃດ ເພາະຂ້ານ້ອຍຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮ່ວມຮູ້ກັບຊາຍຈັກເທື່ອ” (ຂໍ້ 34). ຖ້າເບິ່ງຮູບນຶ່ງແມ່ນນາງມາຣີອາບໍ່ເຊື່ອວ່າສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ຍິນຈາກເທວະດານັ້ນຈະເປັນໄປໄດ້, ຖ້າເບິ່ງອີກຮູບນຶ່ງແມ່ນນາງຖາມເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈເພາະລາວບໍ່ເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ຍິນ. ດ້ວຍເຫດນີ້ເທວະດາຄັບຣີເອນຈຶ່ງອະທິບາຍອີກວ່າ “ພຣະວິນຍານບໍ່ຣິສຸດຈະສະເດັດລົງມາເຖິງເຈົ້າ ແລະຣິດເດດຂອງຜູ້ສູງສຸດຈະປົກຄຸມເຈົ້າໄວ້ ເຫດສັນນີ້ບຸດທີ່ຈະເກີດມານັ້ນຈະໄດ້ເອີ້ນວ່າບໍ່ນິສຸດ ຄືພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າເບິ່ງແມ່, ເຖິງນາງເອລີຊາເບັດພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຜູ້ແກ່ຊະຣາແລ້ວ ກໍຍັງມີທ້ອງຈະເກີດບຸດຊາຍເໝືອນກັນ ບັດນັ້ນາງທີ່ເຂົາຖືວ່າເປັນຍິງໝັ້ນກໍມີທ້ອງໄດ້ທຶກເດືອນແລ້ວ ເພາະວ່າຝ່າຍພຣະເຈົ້າບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ເຫລືອພຣະກໍາລັງ” (ຂໍ້ 35-37). ບັດນີ້ມາຣີອາກໍເຂົ້າໃຈແລ້ວ ແຕ່ເຮົາລອງມາຄິດເບິ່ງວ່າ ລາວຈະບອກພໍ່ແມ່ຂອງລາວແນວໃດ? ສົມມຸດວ່າ ລູກສາວຂອງທ່ານມາບອກທ່ານວ່າ (ພໍ່ແລະແມ່ເອີຍ! ດຽວນີ້ລູກມີທ້ອງ) ທ່ານຈະວ່າແນວໃດກັບລູກ? ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນພວກຜູ້ເຖົ້າເວົ້າກັນວ່າສິ່ງທີ່ໜ້າອັບອາຍຂາຍໜ້າຫລາຍທີ່ສຸດ ແມ່ນລູກສາວມີທ້ອງກ່ອນແຕ່ງງານ(ພາສາຜູ້ເຖົ້າຮ້ອງວ່າມານທາງ).

ກັບຄືນໄປຫານາງມາຣີອາ ແນ່ນອນລາວຈະຕ້ອງຄິດບໍ່ອອກວ່າຈະເວົ້າກັບໂຢເຊບຜູ້ເປັນຄູ່ໝັ້ນແນວໃດ? ເຮົາບໍ່ໄດ້ຍິນວ່ານາງມາຣີອາໄດ້ໂອ້ລົມກັບໂຢເຊບຢ່າງໃດ, ໃນພຣະທັມມັດທາຍບອກເຮົາວ່າເມື່ອໂຢເຊບຮູ້ກໍຢາກຖອນໝັ້ນ ເຫດຜົນຂອງໂຢເຊບແມ່ນບໍ່ຢາກໃຫ້ນາງອັບອາຍຂາຍໜ້າ (ມັດທາຍ 1:19). ເພາະຕອນນີ້ໂຢເຊບຍັງບໍ່ຮູ້ຄວາມຈິງຈົນກວ່າເທວະດາມາບອກເພິ່ນຈຶ່ງຍອມຮັບເອົາຄວາມຈິງນີ້ (ອ່ານ ມັດທາຍ 1:20-25). ນາງມາຣີອາໄດ້ຮູ້ແນ່ແກ່ໃຈວ່າເປັນເຮືອງຄວາມຈິງ ແຕ່ບໍ່ຮູ້ຈັກຈະເວົ້າແນວໃດກັບຜູ້ອື່ນເພາະຍ້ານ

ຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງ, ຍ້ານຜູ້ອື່ນເວົ້າວ່າເປັນເປັນຄົນບໍ່ດີ, ຍ້ານເພິ່ນເວົ້າຂວັນນິນທາ. ມາຮືອາກໍບໍ່ຕ່າງກັບ ພວກເຮົາໃນສັມຍນີ້ທີ່ຮູ້ວ່າເຮືອງຂອງພຣະເຢຊູເປັນເຮືອງຈິງທີ່ເຮົາໄດ້ເຊື່ອ ແຕ່ບໍ່ຮູ້ຈະເວົ້າແນວໃດກັບຜູ້ອື່ນ ເພາະລາງເທື່ອເຮົາຍ້ານເພິ່ນບໍ່ເຊື່ອແດ່, ຍ້ານເພິ່ນຈະເວົ້າວ່າເປັນຄົນລົມຊາດແດ່, ຍ້ານເພິ່ນບໍ່ຟັງກະປານ ນັ້ນ, ແມ່ນແລ້ວເພາະເຮົາຄິດຈະເວົ້າເຮືອງແຫ່ງຄວາມຈິງນີ້ດ້ວຍຕົວເຮົາເອງ ແຕ່ຫາກເຮົາຍອມຕາມແບບ ຢ່າງຂອງມາຮືອາ ເຮົາກໍຈະປ່ອຍໃຫ້ເປັນເຮືອງຂອງພຣະເຈົ້ານໍາພາເຮົາ, ດັ່ງເຮົາຕ້ອງຮັບເອົາເຮືອງຄວາມ ຈິງນີ້ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ແລ້ວໄປເວົ້າໃຫ້ຜູ້ອື່ນຟັງໂດຍການຊົງນໍາຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ.

3. ຍອມຮັບດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ: (ລູກາ 1:38-45)

ເມື່ອມາຮືອາກໍາລັງຄິດບໍ່ອອກຊອກບໍ່ເຫັນນັ້ນ ສິ່ງດຽວທີ່ນາງເຫັນວ່າດີທີ່ສຸດນັ້ນຄືຍອມຮັບເອົາສິ່ງທີ່ຈະເກີດ ຂຶ້ນກັບຕົນ, ແລ້ວຈຶ່ງກ່າວວ່າ “ຂ້ານ້ອຍນີ້ແຫລະ, ເປັນຂ້ອຍຍິງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍໃຫ້ບັງເກີດແກ່ຂ້າ ນ້ອຍຕາມຄໍາຂອງເຈົ້າກູເທີນ” ແລ້ວເທວະດາຕົນນັ້ນໄດ້ຈາກນາງໄປ” (ຂໍ້ 38). ແປວ່າໃນຖານະຂອງຂ້ອຍ ໃຊ້ຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານາງຍອມຮັບເອົາທຸກສິ່ງຕາມຄໍາບອກເລົ່າຂອງເທວະດາທຸກປະການ. ຫລາຍ ຢ່າງທີ່ເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈນັ້ນບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ມີຈິງ. ຂໍຍົກຕົວຢ່າງເຮືອງຂອງທີວີຊິ່ງເປັນພຽງເຄື່ອງສີ່ຫລ່ຽມ ບາງໆ ທາງໃນກະເບິ່ງບໍ່ເຫັນມີຄົນຈັກຄົນ ແຕ່ເມື່ອເປີດຂຶ້ນມາແລ້ວທີ່ໜ້າຈໍກໍມີເຮືອງລາວແລະຜູ້ຄົນຕັ້ງຫຼວງ ຫຼາຍ ຫາກເຮົາເປີດໄຂເບິ່ງທາງໃນເຮົາຈະເຫັນແຜ່ນເຄື່ອງອີເລັກໂຕຣນິກເທົ່ານັ້ນ, ແນ່ນອນຄົນທີ່ເຮົາເຫັນ ທີ່ໜ້າຈໍນັ້ນບໍ່ຢູ່ໃນທີວີຈັກຄົນ ມັນເປັນໄປໄດ້ແນວໃດໝໍ? ແຕ່ມັນກໍເປັນໄປແລ້ວເບິ່ງໜ້າຈໍກະເຫັນຮູບແທ້. ດ້ວຍເຫດນີ້ເພື່ອຄວາມສະບາຍໃຈເຮົາບໍ່ຕ້ອງໄປເຈັບຫົວຊອກຫາຄວາມເຂົ້າໃຈອີກ ໃຫ້ເຮົາຍອມຮັບວ່າທີ່ ນັ້ນມີຮູບຄົນຕ່າງໆທາງໜ້າຈໍທີວີນັ້ນແມ່ນເຮົາເຫັນກັບຕາແທ້ ແຕ່ທາງໃນມີແຕ່ເຄື່ອງທີ່ເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າມັນ ເຮັດເປັນຮູບແລະສຽງໄດ້ແນວໃດ.

ໃນສັມຍຂອງອັບຣາມປະຖົມມະການ 18:9-15 ອັບຣາມກໍທົວຂວັນເມື່ອພຣະເຈົ້າບອກເພິ່ນວ່າເມັຍຂອງ ເພິ່ນນາງຊາຣາທີ່ເຖົ້າແກ່ແລ້ວຈະມີລູກ, ຕົກມາເຖິງສັມຍຂອງເຊຂາຣີຍາເທວະດາມາບອກເພິ່ນວ່ານາງເອ ລີ ຊາເບັດຈະມີທ້ອງ, ເພິ່ນກໍຄິດວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເພາະເມັຍກໍເຖົ້າແກ່ແລ້ວ ເມື່ອປຽບທຽບຣະຫວ່າງມາຮືອາ ແລ້ວນາງໄດ້ຮັບເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ເທວະດາບອກຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ເມື່ອມາຮືອາຍອມຮັບແລ້ວເອົາຂ່າວທີ່ເທວະດາ ບອກແລ້ວກໍຟ້າວໄປຫານາງເອລີຊາເບັດຕາມການສົ່ງຂ່າວຂອງເທວະດາໄດ້ບອກນັ້ນທັນທີ “ຄາວນັ້ນມາຮື ອາໄດ້ລຸກຂຶ້ນແລ້ວຮີບໄປຍັງເຂດພູເຂົາ ຄືໄປເຖິງເມືອງນີ້ໃນແຂວງຢູດາຍ ນາງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງ ເຊຂາຣີຍາທັກທາຍນາງເອລີຊາເບັດ” (ຂໍ້ 39-40). ອີງຕາມສາສນາສາດສັນນິຖານວ່ານາງມາຮືອາຟ້າວ ເດີນທາງຜູ້ດຽວດ້ວຍການຍ່າງຈາກນາຊາເຮັດໄປຍັງແຂວງຢູດາຍລະຍະທາງປະມານ 50-70 ໄມ ນາງເຮັດ ໄດ້ເພາະນາງປຶ້ມປິຕິຍົນດີກັບສິ່ງທີ່ນາງໄດ້ຍິນ ແລະໄປເພື່ອພິສູດສິ່ງທີ່ນາງໄດ້ຍິນຈາກເທວະດາໃນ (ຂໍ້ 36).

ພໍແຕ່ມາຮືອາເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເອລີຊາເບັດຜູ້ເປັນຍາດພີ່ນ້ອງແລ້ວກໍຖາມຂ່າວທັກທາຍກັນຕາມພາສາ ຍາດພີ່ນ້ອງພົບກັນ ໃນເວລານັ້ນເອງລູກໃນທ້ອງຂອງເອລີຊາເບັດ (ແມ່ນໂຍຮັນ) ຈຶ່ງດົ້ນໃນທ້ອງຄ້າຍກັບວ່າ ທັກທາຍກັນ “ພໍເມື່ອເອລີຊາເບັດໄດ້ຍິນຄໍາທັກທາຍຂອງມາຮືອາ ບຸດໃນທ້ອງຂອງຕົນກໍດົ້ນ ແລະເອລີຊາ

ເບັດກໍເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ" (ຂໍ້ 41). ລູກາບອກວ່າເອລີຊາເບັດເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານ ບໍຣິສຸດ ຫລືພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດໄດ້ບັນດານໃຈນາງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ "ນາງໄດ້ຮັບພຣະພອນໃນລະຫວ່າງພວກຜູ້ ຍິງ ແລະບຸດໃນທ້ອງຂອງນາງໄດ້ຮັບພຣະພອນດ້ວຍເປັນສັນໃດຂ້າງໜ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາຢ່າງນີ້ ຄື ມານດາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າງໜ້ອຍໄດ້ມາຫາຂ້າງໜ້ອຍເພາະວ່າ ເບິ່ງແມ່, ພໍສຽງທັກທາຍຂອງນາງ ເຂົ້າຫູຂ້າງໜ້ອຍ ລູກໃນທ້ອງຂອງຂ້າງໜ້ອຍໄດ້ດົ້ນດ້ວຍຄວາມຍິນດີຄວາມສຸກມີແກ່ນາງທີ່ໄດ້ເຊື່ອວ່າ ຈະສໍາ ເຮັດຕາມພຣະຄໍາທີ່ນາງໄດ້ຮັບຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ" (ຂໍ້ 42-45). ເອລີຊາເບັດບໍ່ໄດ້ຮູ້ເລື່ອງຂອງນາງມາ ຣີອາມີທ້ອງແຕ່ຢ່າງໃດ ທີ່ນາງໄດ້ຮ້ອງດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ຍິນດີນັ້ນເພາະວ່າໂຍຣັນລູກໃນທ້ອງໄດ້ດົ້ນອັນເປັນ ເຄື່ອງສັນຍານຈາກພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດບັນດານໃຫ້ນາງຮູ້ແລະເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ. ຫາກຫວນຄິດຄືນ ຫລັງແລ້ວ ເອລີຊາເບັດແລະມາຣີອາບໍ່ເຄີຍຮູ້ເລີຍວ່າອະນາຄົດຂອງພວກນາງຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນຫລາຍ ບານນີ້, ເອລີຊາເບັດເປັນຍິງເຖົ້າແກ່ບໍ່ເຄີຍມີລູກມີສາຍານາມວ່າຍິງໝັ້ນ ໃນສັງຄົມຂອງຄົນຍີວຫາກຍິງບໍ່ມີ ລູກຖືວ່າເປັນຍິງຂາດພຣະພອນໃນສາຍຕາຂອງຄົນທີ່ວ່າໄປ ສ່ວນນາງມາຣີອາສາວໜ້ອຍບໍຣິສຸດຜູ້ເປັນເຄືອ ຍາດຂອງເອລີຊາເບັດກໍມີເລື່ອງອັສຈັນເກີດຂຶ້ນ. ເລື່ອງນີ້ສອນໃຫ້ເຮົາເຫັນວ່າການຍອມຮັບເຊື່ອພຣະເຈົ້າ ເທົ່ານັ້ນ ການອັສຈັນໃນຊີວິດຈະເກີດຂຶ້ນ, ແລະຈິ່ງເຂົ້າໃຈວ່າສິ່ງທີ່ມະນຸດເຂົ້າໃຈວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ແຕ່ສໍາລັບ ພຣະເຈົ້າທຸກຢ່າງເປັນໄປໄດ້.

ຄໍາຖາມ:

1. ເທວະດາທີ່ສົ່ງຂ່າວໃຫ້ດາມີເອນ, ສົ່ງຂ່າວໃຫ້ຊາຂາຣີຢາແລະນາງມາຣີອາ ຊື່ຫຍັງ? ເວລາຫ່າງກັນຈັກປີ?
2. ເວລາເທວະດາຄັບຣີເອນສົ່ງຂ່າວບອກຊາຂາຣີຢາ ເປັນທ່າທິແນວໃດ? ຕໍ່ໄປແມ່ນເກີດຂຶ້ນກັບເພິ່ນບໍ່?
3. ເວລາເທວະດາຄັບຣີເອນສົ່ງຂ່າວໃຫ້ມາຣີອານັ້ນ ນາງມີທ່າທິແນວໃດ? ລາວໄດ້ເຊື່ອແນວໃດ?
4. ການທີ່ອາມຣີອາຍິງສາວບໍຣິສຸດເປັນມານດາຂອງພຣະເຢຊູສໍາຄັນຢ່າງໃດ?
5. ເມື່ອລາວຍອມຮັບເອົາຂ່າວຈາກເມວະດາຄັບຣີເອນດ້ວຍຄວາມເຊື່ອແລ້ວນາງເຮັດຫຍັງ?
6. ເມື່ອລາວໄປເຖິງບ້ານຂອງເອລີຊາເບັດແລ້ວມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ?

ຫວ